

Fremsat den 23. oktober 2024 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om bistand til Europa-Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked¹⁾

Kapitel 1

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser m.v.

§ 1. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger fra og videregive oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder som led i anvendelsen af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

§ 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan af en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person kræve alle oplysninger, som den pågældende har adgang til, og som skønnes nødvendige for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan yde bistand til Europa-Kommissionen i forbindelse med Europa-Kommissionens udførelse af opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken styrelsen skal have modtaget de oplysninger, som kræves efter 1. pkt.

§ 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og ledsagende personer, som styrelsen har bemyndiget eller udpeget hertil, kan for at yde bistand til Europa-Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 5-7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, foretage uanmeldte kontrolundersøgelser, der indebærer, at styrelsen får adgang til en virksomheds eller en virksomhedssammenslutnings lokaler, grunde og transportmidler med henblik på at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, som den kontrollerede enhed har adgang til, uanset hvilket medie de er lagret på. I forbindelse med en kontrolundersøgelse kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afkræve forklaringer fra virksomhedens eller

virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller ansatte om faktiske oplysninger eller dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar.

Stk. 2. Opbevares en virksomheds eller virksomhedssammenslutnings oplysninger hos eller behandles af en ekstern databehandler, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen få adgang til den eksterne databehandlers lokaler med henblik på dér at gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysningerne, jf. stk. 1. Adgangen forudsætter, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at få adgang til de pågældende oplysninger direkte fra den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, som er genstand for kontrolundersøgelsen.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kontrolundersøgelser kan kun finde sted efter indhentet retskendelse og mod behørig legitimation.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indsamle en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier, der er omfattet af kontrolundersøgelsen, med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien i styrelsens lokaler eller i andre udpegede lokaler. De indsamlede data skal forsegles eller på anden måde sikres mod læsning, inden kontrolundersøgelsen afsluttes. Den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, kan kræve, at denne selv eller en af denne udpeget repræsentant overværer, at de indsamlede data gøres tilgængelige for læsning, og at styrelsen gennemgår det indsamlede materiale. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har pligt til senest 40 hverdage efter kontrolundersøgelsens afslutning at give en kopi af de oplysninger, som styrelsen måtte have taget fra de indsamlede data, til den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, jf. dog stk. 7. Når gennemgangen af de indsamlede data er gennemført, skal dataene sikres mod

¹⁾ Som bilag til loven er medtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, EU-Tidende 2022, nr. L 330, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn.

læsning. De indsamlede oplysninger skal slettes, hvis Europa-Kommissionen vurderer, at materialet ikke indeholder oplysninger, der er nødvendige for at udføre Europa-Kommissionens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Beslutter Europa-Kommissionen at gå videre med sagen, skal de indsamlede data slettes, når sagen er endeligt afgjort.

Stk. 5. Gør virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens forhold, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samme dag, som kontrolundersøgelsen foretages, at få adgang til eller tage kopi af oplysningerne, jf. stk. 1, 2 og 4, kan styrelsen forsegle de relevante forretningslokaler og oplysninger og har op til tre hverdage herefter, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Under samme betingelser som i stk. 5 kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen medtage de oplysninger eller det medium, hvorpå oplysningerne befinder sig, med henblik på kopiering. Det materiale, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har taget med, skal sammen med et sæt kopier af de oplysninger, som styrelsen har taget til brug for en nærmere gennemgang, tilbageleveres til virksomheden eller sammenslutningen senest tre hverdage efter kontrolundersøgelsen, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Fristerne i stk. 4-6 kan i særlige tilfælde forlænges.

Stk. 8. Politiet yder bistand ved udøvelsen af beføjelserne efter stk. 1, 2 og 4-6. Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan videregive alle oplysninger til Europa-Kommissionen for at bistå Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Kapitel 2

Begrænsning i forhold til offentlighed og databeskyttelsesforordningen

§ 5. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager og undersøgelser efter denne lov, jf. dog stk. 2. Det samme gælder, når oplysninger modtaget eller tilvejebragt efter denne lov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.

Stk. 2. § 15 i lov om offentlighed i forvaltningen gælder for sådanne sager og undersøgelser.

§ 6. I sager og undersøgelser efter denne lov finder reglerne om oplysningspligt og indsigtret i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen ikke anvendelse.

Kapitel 3

Tvangsbøder og straffebestemmelser

§ 7. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den, der undlader

- 1) at afgive fuldstændige og korrekte eller retvisende oplysninger som svar på en anmodning om oplysninger efter § 2 eller undlader at afgive sådanne oplysninger inden for den fastsatte frist eller
- 2) at underkaste sig en kontrolundersøgelse efter § 3.

Stk. 2. Størrelsen af en tvangsbøde efter stk. 1 kan udgøre op til 5 pct. af den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår pr. dag. Tvangsbøden beregnes fra den dato, der er angivet i afgørelsen om at pålægge tvangsbøder.

§ 8. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der

- 1) afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på krav om oplysninger efter § 2 eller undlader at afgive oplysningerne inden for den fastsatte frist,
- 2) modsætter sig en kontrolundersøgelse efter § 3,
- 3) som svar på spørgsmål, der er stillet under en kontrolundersøgelse, jf. § 3, stk. 1, 2. pkt., afgiver et ukorrekt eller vildledende svar eller undlader eller afviser at afgive et fuldstændigt svar eller
- 4) har brudt den forsegling, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har foretaget i medfør af § 3, stk. 5.

Stk. 2. Ved udmåling af bøder for overtrædelser af denne lov skal der tages hensyn til overtrædelsens grovhed, varighed og den pågældendes samlede koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår.

Stk. 3. Bøden kan udgøre op til 1 pct. af den pågældendes samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår. Indgår den pågældende i en koncern, kan bøden maksimalt udgøre 1 pct. af den samlede omsætning på verdensplan i den pågældende koncern i det foregående regnskabsår.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Strafansvar for overtrædelse af denne lov forældes efter 3 år.

Kapitel 4

Ikrafttræden

§ 9. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Kapitel 5

Territorialbestemmelse

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/2560**af 14. september 2022****om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Et stærkt, åbent og konkurrencepræget indre marked giver både europæiske og udenlandske virksomheder mulighed for at konkurrere på grundlag af kvalifikationer. Unionen nyder godt af en veludviklet og effektiv ordning for statsstøttekontrol, der har til formål at sikre lige konkurrencevilkår for alle virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet i det indre marked. Denne ordning for statsstøttekontrol forhindrer medlemsstaterne i at yde statsstøtte, der uretmæssigt fordrejer konkurrencen i det indre marked.

(2) Samtidig kan både private virksomheder og offentlige virksomheder, som direkte eller indirekte kontrolleres af en stat, modtage subsidier fra tredjelande, som derefter anvendes til f.eks. at finansiere økonomiske aktiviteter i det indre marked inden for en hvilken som helst økonomisk sektor såsom deltagelse i offentlige udbudsprocedurer eller erhvervelse af virksomheder, herunder virksomheder med strategiske aktiver såsom kritisk infrastruktur og innovative teknologier. Sådanne udenlandske subsidier er i øjeblikket ikke omfattet af Unionens statsstøtteregler.

(3) Denne forordning omfatter alle økonomiske sektorer, herunder sektorer af strategisk interesse for Unionen og kritiske infrastrukturer som dem, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452⁽³⁾.

(4) Udenlandske subsidier kan fordreje konkurrencen i det indre marked og underminere de lige konkurrencevilkår for forskellige økonomiske aktiviteter i Unionen. Dette kan navnlig forekomme i forbindelse med fusioner, der medfører en ændring i kontrollen over EU-virksomheder, eller hvor sådanne fusioner helt eller delvist finansieres gennem udenlandske subsidier, eller hvis økonomiske aktører, der modtager udenlandske subsidier, tildeles kontrakter i Unionen.

(5) Ingen af de eksisterende EU-instrumenter håndterer fordrejninger som følge af udenlandske subsidier. Handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter gør det muligt for Kommissionen at gribe ind, når subsidierede varer importeres til Unionen, men ikke når udenlandske subsidier tager form af subsidierede investeringer eller i forbindelse med tjenesteydelser og finansielle strømme. I henhold til WTO-aftalen

om subsidier og udligningsforanstaltninger har Unionen mulighed for at indlede en mellemstatslig tvist-bilæggelse mod visse udenlandske subsidier, der ydes af WTO-medlemmer, og som er begrænset til varer.

(6) Det er derfor nødvendigt at supplere de eksisterende EU-instrumenter med et nyt værktøj, der effektivt kan håndtere fordrejninger i det indre marked som følge af udenlandske subsidier med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår. Det nye værktøj supplerer navnlig Unionens statsstøtteregler, der håndterer fordrejninger i det indre marked som følge af statsstøtte.

(7) Det er vigtigt, at der fastsættes regler og procedurer for undersøgelse af udenlandske subsidier, der faktisk eller potentielt fordrejer konkurrencen i det indre marked, og at sådanne markedsfordrejninger afhjælpes i det relevante omfang. Udenlandske subsidier kan fordreje konkurrencen i det indre marked, hvis en virksomhed, der modtager dem, udøver en økonomisk aktivitet i Unionen. Korrekt anvendelse og håndhævelse af denne forordning skal bidrage til det indre markeds modstandsdygtighed over for fordrejninger som følge af udenlandske subsidier og dermed bidrage til Unionens åbne strategiske autonomi. Denne forordning fastsætter derfor regler for alle virksomheder, herunder offentlige virksomheder, som direkte eller indirekte kontrolleres af en stat, som udøver en økonomisk aktivitet i Unionen. Der skal lægges særlig vægt på, hvordan små og mellemstore virksomheder (SMV'er) påvirkes af denne forordning, i betragtning af betydningen af deres økonomiske aktiviteter og deres bidrag til opfyldelsen af Unionens centrale politiske mål.

(8) For at sikre lige konkurrencevilkår i hele det indre marked og en konsekvent anvendelse af denne forordning er Kommissionen den eneste myndighed med kompetence til at anvende den. Kommissionen bør have beføjelse til på eget initiativ at undersøge alle udenlandske subsidier i det omfang, det falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, på grundlag af oplysninger fra alle tilgængelige kilder. For at sikre effektiv kontrol specifikt hvad angår store fusioner (fusioner og overtagelser) og offentlige udbudsprocedurer, der overstiger visse tærskler, bør Kommissionen have beføjelse til at undersøge udenlandske subsidier på grundlag af en forudgående anmeldelse fra virksomheden til Kommissionen.

(9) Denne forordning bør anvendes og fortolkes i lyset af relevant EU-lovgivning, herunder vedrørende statsstøtte, fusioner og offentlige udbud.

(10) Gennemførelsen af denne forordning berører ikke den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(11) Udenlandske subsidier bør i forbindelse med denne forordning forstås som et finansielt bidrag, der er ydet direkte eller indirekte af et tredjeland, som medfører en fordel og som er begrænset til én eller flere virksomheder eller industrier. Disse betingelser er kumulative.

(12) Et finansielt bidrag kan være ydet gennem offentlige eller private enheder. Hvorvidt en offentlig enhed har ydet et finansielt bidrag, bør fastslås fra sag til sag under behørig hensyntagen til faktorer såsom den pågældende enheds karakteristika samt de gældende retlige og økonomiske forhold i det tredjeland, hvor enheden opererer, herunder regeringens rolle i det pågældende lands økonomi. Finansielle bidrag kan også være ydet gennem en privat enhed, hvis denne private enheds aktiviteter kan tilskrives tredjelandet. Begrebet finansielt bidrag omfatter en bred vifte af støtteforanstaltninger, som ikke er

begrænset til pengeoverførsler, f.eks. tildeling af særlige eller eksklusive rettigheder til en virksomhed uden et passende vederlagsbeløb i overensstemmelse med normale markedsvilkår.

(13) Et finansielt bidrag bør medføre en fordel for en virksomhed, der udøver en økonomisk aktivitet i det indre marked. Et finansielt bidrag bør anses for at medføre en fordel for en virksomhed, hvis den ikke kunne være opnået på normale markedsvilkår. Hvorvidt der foreligger en fordel, bør fastslås på grundlag af sammenlignelige referencer såsom private investorers investeringspraksis, de gældende finansieringssatser på markedet, en sammenlignelig beskatning eller det passende vederlagsbeløb for en bestemt vare eller tjenesteydelse. Hvis der ikke findes umiddelbart tilsvarende referencer, er det muligt at tilpasse eksisterende referencer eller fastsætte alternative referencer på grundlag af alment anerkendte vurderingsmetoder. Forholdet mellem offentlige myndigheder og offentlige virksomheder kan for eksempel medføre fordele, hvis et sådant forhold, og navnlig finansiering fra de offentlige myndigheder til offentlige virksomheder, ikke er i overensstemmelse med normale markedsvilkår. Levering eller køb af varer eller tjenesteydelser efter en konkurrencedygtig, gennemsigtig og ikkediskriminerende udbudsprocedure formodes at være i overensstemmelse med normale markedsvilkår. Et finansielt bidrag til en virksomhed, der udøver en økonomisk aktivitet i det indre marked, bør ikke anses for at medføre en fordel, hvis referencevurderingen viser, at virksomheden ville have opnået denne fordel under normale markedsvilkår. Transfer pricing i forbindelse med udveksling af varer og tjenesteydelser inden for en virksomhed kan medføre en fordel, hvis denne transfer pricing ikke sker på normale markedsvilkår. Den fordel, som et finansielt bidrag medfører, kan videregives til en virksomhed, der udøver en økonomisk aktivitet i Unionen.

(14) Fordelen bør tillægges én eller flere virksomheder eller industrier. De særlige omstændigheder ved de udenlandske subsidier kan fastslås retligt eller faktisk.

(15) Udenlandske subsidier bør betragtes som ydet fra det øjeblik, hvor modtageren opnår ret til at modtage dem. Faktisk udbetaling af de udenlandske subsidier er ikke en forudsætning for, at udenlandske subsidier omfattes af denne forordnings anvendelsesområde.

(16) Hvis et finansielt bidrag udelukkende ydes til en virksomheds ikkeøkonomiske aktiviteter, er der ikke tale om udenlandske subsidier. Hvis et finansielt bidrag til en ikkeøkonomisk aktivitet anvendes til at krydssubsidiere virksomhedens økonomiske aktiviteter, kan det dog udgøre udenlandske subsidier, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Hvis en virksomhed anvender finansielle bidrag, eksempelvis i form af særlige eller eksklusive rettigheder, eller finansielle bidrag, der modtages som kompensation for en byrde pålagt af offentlige myndigheder, til at krydssubsidiere andre aktiviteter, kan krydssubsidiering være tegn på, at de særlige eller eksklusive rettigheder gives uden et passende vederlagsbeløb, eller at der overkompenseres for byrden, der dermed udgør udenlandske subsidier.

(17) Når først det er fastslået, at der forekommer udenlandske subsidier, bør Kommissionen fra sag til sag vurdere, om disse fordrejer konkurrencen i det indre marked. I modsætning til statsstøtte ydet af en medlemsstat er udenlandske subsidier ikke generelt forbudt.

(18) Det er muligt, at manglen på gennemsigtighed omkring udenlandske subsidier og kompleksiteten i den kommercielle virkelighed gør det vanskeligt entydigt at identificere eller bestemme omfanget af bestemte udenlandske subsidiers indvirkning på det indre marked. For at bestemme denne indvirkning forekommer det derfor nødvendigt at anvende et ikkeudtømmende sæt indikatorer. Ved vurderingen af, i hvilket omfang udenlandske subsidier kan forbedre en virksomheds konkurrencemæssige stilling og

når disse udenlandske subsidier derved faktisk eller potentielt indvirker negativt på konkurrencen i det indre marked, kan Kommissionen tage hensyn til visse indikatorer, herunder de udenlandske subsidiers størrelse og karakter, formålet med og betingelserne for de udenlandske subsidier samt anvendelsen heraf i det indre marked.

(19) Når Kommissionen anvender disse indikatorer for at fastslå, at der foreligger en fordrejning i det indre marked, kan den tage hensyn til forskellige faktorer såsom de udenlandske subsidiers størrelse i absolutte tal eller i forhold til markedets størrelse eller investeringens værdi. For eksempel vil en fusion, hvor udenlandske subsidier udgør en væsentlig del af målvirksomhedens købspris, sandsynligvis være konkurrencefordrejende. Tilsvarende vil udenlandske subsidier, der udgør en væsentlig del af den anslåede værdi af en kontrakt, der skal tildeles inden for rammerne af en offentlig udbudsprocedure, sandsynligvis være konkurrencefordrejende. Hvis udenlandske subsidier ydes til driftsomkostninger, vil de med større sandsynlighed skabe fordrejninger, end hvis de ydes til investeringsomkostninger. Det kan anses for mindre sandsynligt, at udenlandske subsidier ydet til SMV'er er konkurrencefordrejende, end i tilfælde af udenlandske subsidier ydet til store virksomheder. Desuden bør der tages hensyn til markedets karakteristika, navnlig konkurrencevilkårene på markedet, såsom hindringer for markedsadgang. Udenlandske subsidier på markeder, som er kendetegnet ved overkapacitet, eller som fører til overkapacitet ved at opretholde ikkeøkonomiske aktiver eller tilskynde til investeringer i kapacitetsudvidelser, som ellers ikke ville være blevet gennemført, vil sandsynligvis være konkurrencefordrejende. Det er mindre sandsynligt, at udenlandske subsidier ydet til en modtager med et lavt aktivitetsniveau inden for det indre marked, f.eks. målt i forhold til den opnåede omsætning i Unionen, er konkurrencefordrejende, end i tilfælde af udenlandske subsidier, der ydes til en modtager med et væsentligt højere aktivitetsniveau i det indre marked. Det bør som hovedregel anses for usandsynligt, at udenlandske subsidier på 4 mio. EUR eller derunder i en sammenhængende periode på tre år vil fordreje det indre marked i denne forordnings forstand. Udenlandske subsidier til en enkelt virksomhed, der ikke overstiger de minimis-støtten som defineret i artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013⁽⁴⁾ pr. tredjeland i en sammenhængende periode på tre år, bør anses for ikke at fordreje det indre marked i denne forordnings forstand.

(20) Ligesom bestemte former for statsstøtte vil bestemte kategorier af udenlandske subsidier såsom ubegrænsede garantier, nemlig garantier uden nogen begrænsning med hensyn til garantiens størrelse eller varighed, sandsynligvis også fordreje konkurrencen i det indre marked på grund af deres karakter. Det samme gælder for et uberettiget fordelagtigt tilbud, hvis fordelagtige karakter, såsom dets pris, ikke kan begrundes med andre faktorer. Subsidier i form af eksportfinansiering kan desuden, medmindre de ydes i overensstemmelse med OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter, vække særlig bekymring på grund af deres konkurrencefordrejende virkning. Da de pågældende kategorier af udenlandske subsidier med størst sandsynlighed fordrejer konkurrencen i det indre marked, er det ikke nødvendigt, at Kommissionen foretager en detaljeret vurdering baseret på indikatorer. En virksomhed har under alle omstændigheder mulighed for at påvise, at de pågældende udenlandske subsidier ikke vil fordreje konkurrencen i det indre marked under de konkrete omstændigheder i den pågældende sag.

(21) Medlemsstaterne og alle fysiske eller juridiske personer kan forelægge oplysninger om udenlandske subsidiers positive virkninger, som Kommissionen bør tage behørigt hensyn til, når den foretager sin afvejningstest. Kommissionen bør tage de udenlandske subsidiers positive virkninger i betragtning på grundlag af de beviser for sådanne positive virkninger, der er blevet fremlagt i undersøgelsens løb. De positive virkninger bør vedrøre den pågældende subsidierede økonomiske aktivitets udvikling i det indre marked. Der bør, hvor det er hensigtsmæssigt, tages hensyn til andre positive virkninger for at undgå, at afvejningen giver anledning til uberettiget forskelsbehandling. Kommissionen bør også undersøge bredere

positive virkninger i forhold til de relevante politiske mål, navnlig Unionens. Disse politiske mål kan navnlig omfatte et højt niveau for miljøbeskyttelse og sociale standarder samt fremme af forskning og udvikling. Kommissionen bør veje disse positive virkninger op imod de udenlandske subsidiers negative virkninger i form af fordrejning i det indre marked. I forbindelse med en offentlig udbudsprocedure bør Kommissionen tage hensyn til tilgængeligheden af alternative leverandører af de pågældende varer og tjenesteydelser. Afvejningen kan føre til den konklusion, at der ikke pålægges afhjælpende foranstaltninger, hvis de udenlandske subsidiers positive virkninger opvejer deres negative virkninger. For så vidt angår de kategorier af udenlandske subsidier, der anses for med størst sandsynlighed at ville fordreje det indre marked, er det mindre sandsynligt, at de positive virkninger opvejer de negative virkninger. Hvis de negative virkninger er fremherskende, kan afvejningstesten bidrage til at fastlægge tilsagnenes eller de afhjælpende foranstaltningers passende karakter og passende niveau. Da afvejningstesten tager de positive virkninger af udenlandske subsidier i betragtning, bør anvendelsen af en sådan afvejningstest under alle omstændigheder ikke føre til et dårligere resultat for virksomheden, end hvis afvejningstesten ikke var blevet foretaget. Når Kommissionen foretager en afvejningstest, bør den gøre rede for sin begrundelse i den afgørelse, der afslutter en tilbundsående undersøgelse.

(22) Når Kommissionen undersøger udenlandske subsidier på eget initiativ, bør den have beføjelse til at pålægge en virksomhed afhjælpende foranstaltninger for at afhjælpe enhver fordrejning som følge af udenlandske subsidier i det indre marked. Disse afhjælpende foranstaltninger bør omfatte strukturelle og ikkestrukturelle foranstaltninger og tilbagebetaling af de udenlandske subsidier og bør være egnede til at afhjælpe den pågældende fordrejning og stå i et rimeligt forhold til målet. Når Kommissionen overvejer alternative afhjælpende foranstaltninger, som hver især fuldt ud og effektivt kan afhjælpe fordrejningerne, bør Kommissionen vælge den foranstaltning, der er mindst byrdefuld for den virksomhed, der undersøges.

(23) Den virksomhed, der undersøges, bør have mulighed for at afgive tilsagn om afhjælpning af fordrejningen som følge af de udenlandske subsidier. Hvis Kommissionen finder, at de afgivne tilsagn fuldt ud og effektivt afhjælper fordrejningen, kan den acceptere dem og gøre dem bindende ved afgørelse. I så fald bør Kommissionen ikke pålægge afhjælpende foranstaltninger.

(24) Den virksomhed, der undersøges, kan tilbyde at tilbagebetale subsidierne med passende rentetillæg. Kommissionen bør acceptere en tilbagebetaling, der afgives som et tilsagn, hvis den kan sikre sig, at tilbagebetalingen fuldt ud afhjælper fordrejningen, gennemføres på en gennemsigtig og kontrollerbar måde og er effektiv i praksis, samtidig med at der tages højde for risikoen for omgåelse af denne forordnings mål.

(25) Medmindre den virksomhed, der undersøges, afgiver tilsagn, der fuldt ud og effektivt afhjælper den konstaterede fordrejning, bør Kommissionen have beføjelse til at forbyde en fusion eller tildelingen af en kontrakt, inden den finder sted. Hvis fusionen allerede er gennemført, navnlig i tilfælde uden pligt til forudgående anmeldelse, idet anmeldelsestærsklerne ikke blev nået, kan fordrejningen ikke desto mindre være så betydelig, at den ikke kan afhjælpes ved adfærdsregulerende eller strukturelle foranstaltninger eller ved tilbagebetaling af subsidierne. I de tilfælde bør Kommissionen kunne beslutte at afhjælpe fordrejningen ved at pålægge virksomheden at opløse fusionen.

(26) Den virksomhed, der undersøges, kan tilbyde, eller Kommissionen kan, hvor det står i et rimeligt forhold til målet og er nødvendigt, kræve, at de pågældende virksomheder, der undersøges, underretter Kommissionen om deres deltagelse i fremtidige fusioner eller offentlige udbudsprocedurer i Unionen i et

passende tidsrum. Indgivelsen af sådanne oplysninger eller Kommissionens svar eller manglende svar kan ikke give anledning til berettigede forventninger hos virksomheden om, at Kommissionen ikke senere vil indlede en undersøgelse af eventuelle udenlandske subsidier til den virksomhed, der deltager i fusionen eller den offentlige udbudsprocedure.

(27) Kommissionen bør have beføjelse til på eget initiativ at undersøge alle oplysninger om udenlandske subsidier. Medlemsstaterne og enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning bør kunne forelægge Kommissionen oplysninger om påståede udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Kommissionen kan oprette et kontaktpunkt for at lette fortrolig forelæggelse af sådanne oplysninger. Når medlemsstaterne forelægger Kommissionen relevante oplysninger om påståede udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, bør Kommissionen sikre, at disse medlemsstater modtager et svar. For at undersøge eventuelle udenlandske subsidier og om de fordrejer det indre marked, og afhjælpe sådanne fordrejninger fastlægger denne forordning en procedure bestående af to trin, nemlig en indledende og en tilbundsgående undersøgelse. En virksomhed, der er omfattet af et af disse to trin, bør betragtes som en virksomhed, der undersøges.

(28) Kommissionen bør tillægges hensigtsmæssige undersøgelsesbeføjelser til at indsamle alle nødvendige oplysninger. Den bør derfor under hele proceduren have beføjelse til at anmode om oplysninger fra enhver virksomhed eller virksomhedssammenslutning. Desuden bør Kommissionen have beføjelse til at pålægge bøder eller tvangsbøder for manglende rettidig afgivelse af de anmodede oplysninger eller for afgivelse af ufuldstændige, urigtige eller vildledende oplysninger. Kommissionen bør også kunne rette spørgsmål til medlemsstaterne eller tredjelande. Endvidere bør Kommissionen have beføjelse til at aflægge undersøgelsesbesøg i en virksomheds eller en virksomhedssammenslutnings lokaler, der er beliggende i Unionen eller, hvis det pågældende tredjeland er blevet underrettet officielt og ikke har gjort indsigelse, i virksomhedens lokaler i tredjelandet. For at sikre en effektiv kontrolundersøgelse bør Kommissionen have beføjelse til anmode virksomheden eller virksomhedssammenslutningen om at give sit samtykke til kontrolundersøgelsen. Kommissionen bør også have beføjelse til at træffe afgørelser på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, hvis den virksomhed, der undersøges, eller det tredjeland, der har ydet subsidiet, ikke samarbejder.

(29) Endvidere bør Kommissionen have beføjelse til at træffe foreløbige forholdsregler, når det er nødvendigt med henblik på at undgå, at konkurrencen i det indre marked lider uoprettelig skade.

(30) Hvor Kommissionen som følge af den indledende undersøgelse finder tilstrækkelige tegn på, at der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer konkurrencen i det indre marked, bør Kommissionen have beføjelse til at indlede en tilbundsgående undersøgelse med henblik på at indsamle yderligere relevante oplysninger til vurdering af de udenlandske subsidier. Den virksomhed, der undersøges, bør gives mulighed for at udøve sin ret til forsvar.

(31) Kommissionen bør afslutte den tilbundsgående undersøgelse ved at vedtage en afgørelse. Den bør så vidt muligt bestræbe sig på at afslutte den tilbundsgående undersøgelse inden for 18 måneder, idet den navnlig tager hensyn til sagens kompleksitet og de pågældende virksomheders og tredjelandes samarbejdsvilje.

(32) Kommissionen bør have de instrumenter til rådighed, som er nødvendige for at sikre effektiviteten af de pågældende tilsagn og afhjælpende foranstaltninger. Hvis en virksomhed ikke efterkommer en afgørelse med tilsagn, en afgørelse om afhjælpende foranstaltninger eller en afgørelse om foreløbige

forholdsregler, bør Kommissionen have beføjelse til at pålægge bøder eller tvangsbøder med en tilstrækkelig afskrækkende virkning. Kommissionen bør tage tilfælde af gentagne manglende overholdelse i betragtning, når den pålægger sådanne bøder eller tvangsbøder. For at gøre denne forordning mere effektiv kan Kommissionen anvende afhjælpende foranstaltninger eller tilsagn samtidig med bøder eller tvangsbøder.

(33) For at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af denne forordning bør Kommissionen have beføjelse til at tilbagekalde en afgørelse og vedtage en ny, hvis afgørelsen er vedtaget på grundlag af ufuldstændige, urigtige eller vildledende oplysninger, hvis en virksomhed handler i strid med sine tilsagn eller de pålagte afhjælpende foranstaltninger, eller hvis de afhjælpende foranstaltninger ikke var effektive.

(34) I betragtning af fusioners potentielt betydelige indvirkning på det indre marked bør Kommissionen have beføjelse til, når den modtager en anmeldelse, at undersøge oplysninger om udenlandske finansielle bidrag i forbindelse med en planlagt fusion. Det bør ikke være muligt for virksomhederne at gennemføre fusionen, inden Kommissionens undersøgelse er afsluttet. Undersøgelsen fra Kommissionens side bør følge samme procedure, som når udenlandske subsidier undersøges på Kommissionens initiativ, med forbehold af ændringer, der er foretaget for at afspejle de særlige omstændigheder ved fusioner.

(35) Det er nødvendigt at sikre balance mellem den effektive beskyttelse af det indre marked og behovet for at minimere den administrative byrde for de virksomheder, der er omfattet af denne forordning. Derfor bør kun de fusioner, der overstiger de kombinerede tærskelværdier som defineret i denne forordning, beregnet på grundlag af den opnåede omsætning i Unionen samt de udenlandske finansielle bidrags størrelse, være underlagt krav om obligatorisk forudgående anmeldelse.

(36) Ved fusioner eller tilbud, der ligger under anmeldelsestærsklerne, bør Kommissionen kunne kræve, at der foretages anmeldelse af potentielt subsidierede fusioner, som endnu ikke er gennemført, eller af potentielt subsidierede tilbud forud for tildelingen af en kontrakt, hvis den mener, at fusionen eller tilbuddet bør underkastes en forudgående undersøgelse i betragtning af dens eller dets virkninger i Unionen. Kommissionen bør også have mulighed for på eget initiativ at undersøge allerede gennemførte fusioner eller allerede tildelte kontrakter.

(37) Ved undersøgelse af en fusion bør vurderingen af, hvorvidt den fordrejer konkurrencen i det indre marked, begrænses til den pågældende fusion, og vurderingen bør kun vedrøre de udenlandske subsidier, der er ydet i de tre år, der går forud for fusionen.

(38) Inden for rammerne af den forudgående revisionsmekanisme for fusioner bør virksomhederne kunne anmode om høringer med Kommissionen forud for en anmeldelse på grundlag af god tro med det formål at modtage vejledning om, hvorvidt tærskelværdierne for anmeldelse er opfyldt.

(39) Når en fusion anmeldes til Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽⁵⁾ og i henhold til nærværende forordning, bør Kommissionen bestræbe sig på at minimere de anmeldende parters administrative byrde i henhold til nærværende forordning. Virksomhederne bør navnlig have mulighed for at forelægge de specifikke oplysninger, der er fremsat i forbindelse med en procedure i henhold til nærværende forordning, og som Kommissionen også har ret til at anvende i forbindelse med procedurer i henhold til forordning (EF) nr. 139/2004.

(40) Der er et særligt stort behov for at håndtere udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, i forbindelse med offentlige udbud i betragtning af disses økonomiske betydning i det indre marked og det forhold, at de finansieres af skatteydernes midler. Kommissionen bør have beføjelse til, når den modtager en anmeldelse forud for tildelingen af en kontrakt, at undersøge oplysninger om udenlandske finansielle bidrag til de deltagende økonomiske aktører i forbindelse med en offentlig udbudsprocedure. Forudgående anmeldelse bør være obligatorisk i forbindelse med sager, der overstiger en i denne forordning fastsat tærskel, for at sikre, at sager af væsentlig økonomisk betydning er omfattet, samtidig med at den administrative byrde minimeres, og små og mellemstore virksomheder ikke hindres i at deltage i offentlige udbud. Denne pligt til forudgående anmeldelse af sager, der overstiger en vis tærskel, bør også gælde for sammenslutninger af økonomiske aktører som omhandlet i artikel 26, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU⁽⁶⁾, artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁽⁷⁾ og artikel 37, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU⁽⁸⁾. Kommissionen har også ret til at kræve forudgående anmeldelse af et udenlandsk finansielt bidrag under en offentlig udbudsprocedure, selv om dets anslåede værdi ligger under anmeldelsestærsklerne. Kommissionen bør bestræbe sig på at begrænse indblanding i offentlige udbudsprocedurer ved at tage hensyn til, hvor nær datoen for tildelingen af kontrakten er, når den afgør, om den vil kræve en sådan forudgående anmeldelse.

(41) Balancen mellem udviklingen af et europæisk marked for forsvarsmateriel og sikkerhedsudstyr, som er afgørende for at opretholde et fundament for den europæiske forsvarsteknologi og -industri, og beskyttelsen af medlemsstaternes nationale sikkerhed kræver en særlig ordning for de kontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF⁽⁹⁾. Offentlige udbud med henblik på tildeling af sådanne kontrakter bør derfor ikke være underlagt anmeldelseskrav i henhold til denne forordning. Det bør dog være muligt at undersøge de udenlandske subsidier i forbindelse med sådanne kontrakter i en undersøgelse på eget initiativ. Desuden bør offentlige udbud, der er omfattet af direktiv 2009/81/EF og undtaget ved nævnte direktiv, eller for hvilke betingelserne for anvendelse af artikel 346 i TEUF er opfyldt, idet der f.eks. tages hensyn til, at muligheden for at anvende sådanne undtagelser imidlertid i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols praksis bør fortolkes således, at virkningerne ikke overstiger, hvad der er strengt nødvendigt for at beskytte de legitime interesser, som de nævnte bestemmelser gør det muligt at bevare, og Kommissionens fortolkende meddelelse om anvendelse af artikel 296 i TEUF på offentlige indkøb af forsvarsprodukter, ikke være omfattet af denne forordning.

(42) Rammeaftaler er en effektiv udbudsteknik, der i vid udstrækning anvendes af ordregivende myndigheder og ordregivende enheder. Den fleksibilitet, som køberne får efter indgåelse af rammeaftalen, bør ikke berøres af denne forordning. Forpligtelsen til at anmelde udenlandske finansielle bidrag i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer i henhold til denne forordning bør derfor begrænses til den procedure, der går forud for indgåelsen af selve rammeaftalen, og bør ikke finde anvendelse på kontrakter baseret på en rammeaftale.

(43) I betragtning af den hastende karakter af udbudsprocedurer, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, eller artikel 28, stk. 6, i direktiv 2014/24/EU eller artikel 45, stk. 3, i direktiv 2014/25/EU, bør Kommissionen gøre sit bedste for at prioritere sådanne procedurer i forbindelse med indledende undersøgelser og tilbundsående undersøgelser for at nå frem til en meningsfuld konklusion, så snart det er muligt. Dette bør tilsvarende gælde for lignende procedurer, der gennemføres i overensstemmelse med direktiv 2014/23/EU.

(44) På grund af de særlige karakteristika ved trinvisse procedurer i forbindelse med offentlige udbud bør Kommissionen påbegynde en indledende undersøgelse med de relevante oplysninger, der er tilgængelige i en anmeldelse ved indgivelse af ansøgningen om deltagelse. For at sikre, at oplysningerne er fuldstændige, og at undersøgelsen gennemføres hurtigt, bør der indgives en ajourført anmeldelse sammen med det endelige tilbud. Kommissionen bør også have ret til at kræve supplerende oplysninger inden afgivelsen af det endelige tilbud.

(45) Denne forordning omhandler ikke adgangen for tredjelands erhvervsdrivende til Unionens marked for offentlige udbud. Dette er et spørgsmål, der er omfattet af den relevante EU-ret og internationale aftaler.

(46) Når et udenlandsk finansielt bidrag anmeldes i forbindelse med en offentlig udbudsprocedure, bør vurderingen begrænses til denne procedure.

(47) Kommissionen bør, hvor det er hensigtsmæssigt, finde frem til, hvordan elektroniske kommunikationsmidler kan lette opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende offentlige udbud i henhold til denne forordning.

(48) Det bør sikres, at principperne for offentlige udbud, herunder navnlig proportionalitet, ikkeforskelsbehandling, ligebehandling, gennemsigtighed og konkurrence, overholdes af alle de økonomiske aktører, der deltager i den offentlige udbudsprocedure, uanset hvilke undersøgelser der er indledt og endnu ikke afsluttet i henhold til denne forordning. Denne forordning berører ikke direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU for så vidt angår gældende forpligtelser inden for miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivningen.

(49) Ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder kan beslutte at tildele en kontrakt i form af særskilte delkontrakter i overensstemmelse med navnlig artikel 46 i direktiv 2014/24/EU og artikel 65 i direktiv 2014/25/EU og under overholdelse af forbuddet mod kunstig opdeling. Tilbudsgivere, der afgiver tilbud på delkontrakter af en værdi over en gældende tærskel, bør anmelde udenlandske finansielle bidrag.

(50) Denne forordning bør ikke berøre økonomiske aktørers mulighed for at basere sig på andre enheders kapacitet i overensstemmelse med direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU.

(51) Denne forordning bør ikke berøre den ordregivende myndigheds eller ordregivende enheds mulighed for at anmode de økonomiske aktører om at supplere, præcisere eller fuldstændiggøre de relevante oplysninger eller dokumentationen, jf. bestemmelserne i direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU eller i den nationale lovgivning, der gennemfører dem, forudsat at sådanne anmodninger fremsættes i fuld overensstemmelse med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed.

(52) Der er en stærk tendens til, at offentlige indkøbere centraliserer deres indkøb for at opnå stordriftsfordele og effektivitetsgevinster. Sådanne centraliserede indkøbscentraler er ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder i henhold til direktiv 2009/81/EF, 2014/24/EU og 2014/25/EU. Det er derfor hensigtsmæssigt, at Kommissionen kan undersøge udenlandske subsidier i forbindelse med kontrakter, der tildeles af sådanne ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder.

(53) Udenlandske subsidier, der gør det muligt for en økonomisk aktør at afgive et tilbud, der er uberettiget fordelagtigt i forhold til de pågældende bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, bør anses for faktisk eller potentielt at fordreje konkurrencen i en offentlig udbudsprocedure. Nævnte fordrejninger bør derfor vurderes på grundlag af et ikkeudtømmende sæt indikatorer. Ved hjælp af indikatorerne bør det kunne fastslås, hvordan de udenlandske subsidier fordrejer konkurrencen ved at forbedre en virksomheds konkurrencemæssige stilling og sætte den i stand til at afgive et uberettiget fordelagtigt tilbud. De økonomiske aktører bør have mulighed for at begrunde, at tilbuddet ikke er uberettiget fordelagtigt, herunder ved at redegøre for de elementer, der er omhandlet i artikel 69, stk. 2, i direktiv 2014/24/EU eller artikel 84, stk. 2, i direktiv 2014/25/EU, der regulerer unormalt lave tilbud. Forbuddet mod tildeling af en kontrakt bør kun finde anvendelse, hvis den fordelagtige karakter af det tilbud, hvortil der ydes udenlandske subsidier, ikke kan begrundes med andre faktorer, hvis tilbudsgiveren ville blive tildelt kontrakten, og den tilbudsgivende virksomhed ikke har afgivet tilsagn, der anses for passende og tilstrækkelige til fuldt ud og effektivt at afhjælpe fordrejningen. Følgelig vedrører forbuddet mod tildeling den særlige procedure, hvorunder det uberettiget fordelagtige tilbud blev afgivet. Kommissionens konstatering af, at en økonomisk aktør har modtaget et udenlandsk subsidie, der fordrejer det indre marked og gør det muligt for denne at afgive et uberettiget fordelagtigt tilbud, bør derfor ikke betragtes som et element, der giver anledning til udelukkelse i henhold til de fakultative udelukkelsesgrunde, der er fastsat i artikel 38, stk. 7, i direktiv 2014/23/EU, artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU eller artikel 80 i direktiv 2014/25/EU i den samme eller en anden offentlig udbudsprocedure, der gennemføres i overensstemmelse med disse direktiver.

(54) Et uberettiget fordelagtigt tilbud kunne også være resultatet af udenlandske subsidier ydet til en underentreprenør eller leverandør på grund af dets konkurrencemæssige indvirkning på det tilbud, der er afgivet til en ordregivende myndighed eller ordregivende enhed. For at minimere den administrative byrde bør kun de vigtigste underleverandører eller hovedleverandører, dvs. dem, hvis varer eller tjenesteydelser vedrører centrale elementer i kontrakten eller overstiger en vis procentdel af kontraktens værdi, anmelde udenlandske finansielle bidrag. Elementer i kontrakten kan navnlig anses for at være centrale elementer på grundlag af elementernes særlige relevans for tilbuddets kvalitet, herunder specifik knowhow, teknologi, specialiseret personale, patenter eller lignende fordele for underentreprenøren eller leverandøren, navnlig hvis disse elementer anvendes til at opfylde størstedelen af mindst ét af udvælgelseskriterierne i en offentlig udbudsprocedure. For at sikre et stabilt faktisk undersøgelsesgrundlag bør den indledende undersøgelse tage de vigtigste underentreprenører og leverandører i betragtning, der allerede er kendt på tidspunktet for indgivelsen af den fuldstændige anmeldelse eller erklæring eller den ajourførte anmeldelse eller erklæring i tilfælde af trinvis procedurer. Denne forordning bør ikke berøre de økonomiske aktørers mulighed for at anvende nye underentreprenører i forbindelse med udførelsen af deres kontrakter. Som følge heraf bør skift af underentreprenører og leverandører efter indgivelsen af den fuldstændige anmeldelse eller erklæring eller den ajourførte meddelelse eller erklæring eller under gennemførelsen af en kontrakt ikke skabe yderligere anmeldelsesforpligtelser, men Kommissionen kan indlede en undersøgelse på eget initiativ, hvis den eksempelvis fra en medlemsstat, fysisk eller juridisk person eller sammenslutning har oplysninger om, at de pågældende underentreprenører og leverandører kan have modtaget udenlandske subsidier.

(55) I overensstemmelse med direktiverne om offentlige udbud bør det økonomisk mest fordelagtige tilbud set ud fra den ordregivende myndigheds eller den ordregivende enheds synspunkt udvælges på grundlag af pris eller omkostninger efter en tilgang baseret på omkostningseffektivitet, såsom en beregning af livscyklusomkostninger, og kan omfatte det bedste forhold mellem pris og kvalitet, som bør vurderes på grundlag af kriterier, herunder kvalitative, miljømæssige eller sociale aspekter, der er forbundet med den pågældende kontrakts genstand.

(56) Vedrørende retsmidler i forbindelse med anvendelsen af denne forordning for så vidt navnlig angår offentlige udbudsprocedurer kan, eller i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 267 i TEUF, skal en national ret som defineret i artikel 267 i TEUF, der skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, have ret til at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af EU-retten, herunder af denne forordning. Henset til Domstolens retspraksis har den pågældende nationale ret imidlertid ikke ret til at forelægge et spørgsmål om gyldigheden af Kommissionens afgørelse på anmodning af en berørt økonomisk aktør, der har haft mulighed for at anlægge et annulationsøgsmål til prøvelse af den pågældende afgørelse, navnlig hvis aktøren er umiddelbart og individuelt berørt af denne afgørelse, men ikke har gjort det inden for den frist, der er fastsat i artikel 263 i TEUF.

(57) I betragtning af karakteren af den mekanisme, der gælder for en indledende undersøgelse af fusioner og for tildeling af offentlige kontrakter, og behovet for retssikkerhed i forbindelse med disse specifikke transaktioner bør Kommissionen ikke på eget initiativ foretage en fornyet undersøgelse af en fusion eller et offentligt udbud, der er anmeldt og vurderet i henhold til de respektive procedurer. Det er dog muligt, at finansielle bidrag, som er indberettet til Kommissionen som led i anmeldelsesproceduren, også er relevante i anden sammenhæng end i forbindelse med denne fusionsprocedure eller udbudsprocedure.

(58) Medlemsstaterne bør samarbejde effektivt med Kommissionen om anvendelsen af denne forordning. For at lette dette samarbejde bør Kommissionen kunne oprette en samarbejdsmechanisme.

(59) Med henblik på at indhente oplysninger om udenlandske subsidier bør Kommissionen kunne indlede undersøgelser vedrørende bestemte økonomiske sektorer, bestemte former for økonomisk aktivitet eller anvendelsen af bestemte instrumenter til håndtering af udenlandske subsidier. Kommissionen bør kunne anvende oplysningerne fra sådanne markedsundersøgelser til at undersøge visse transaktioner inden for rammerne af denne forordnings procedurer.

(60) Når Kommissionen får mistanke om, at der forekommer gentagne udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, eller hvis flere håndhævelsesforanstaltninger i henhold til denne forordning identificerer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked og er ydet af samme tredjeland, bør Kommissionen kunne indgå i en dialog med det pågældende tredjeland med henblik på at undersøge mulighederne for at bringe de udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, til ophør eller ændre dem med henblik på at fjerne deres fordrejende virkninger i det indre marked. Hvis en bilateral aftale mellem Unionen og et tredjeland indeholder bestemmelser om en konsultationsmekanisme, som dækker udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked og er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, bør denne konsultationsmekanisme anvendes til at fremme dialogen med tredjelandet. Dialogen med tredjelandet bør ikke afskære Kommissionen fra at indlede eller fortsætte undersøgelser i henhold til denne forordning. Kommissionen bør holde Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om den relevante udvikling.

(61) Af hensyn til retssikkerheden er det hensigtsmæssigt at begrænse den periode, hvori Kommissionen har mulighed for at undersøge et udenlandsk subsidie til ti år fra datoen for ydelsen af pågældende udenlandsk subsidie.

(62) Af samme grund er det hensigtsmæssigt at indføre forældelsesfrister for pålæg og tvangsfuldbyrdelse af bøder eller tvangsbøder

(63) Af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør Kommissionen, hvis det er relevant, offentliggøre eller meddele offentligheden alle sine afgørelser vedtaget i henhold til denne forordning, enten i deres helhed eller i form af resuméer.

(64) Når Kommissionen offentliggør sine afgørelser, bør den overholde reglerne om tavshedspligt, herunder beskyttelse af alle fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder, jf. artikel 339 i TEUF. Behandlingen af personoplysninger med henblik på denne forordning bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁽¹⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽¹¹⁾, alt efter hvilken der finder anvendelse på den pågældende behandling.

(65) I de tilfælde, hvor oplysninger, der af virksomheden er markeret som fortrolige eller som en forretningshemmelighed, ikke synes at være omfattet af tavshedspligt, er det hensigtsmæssigt at have indført en mekanisme, der giver Kommissionen ret til at afgøre, i hvilket omfang sådanne oplysninger kan videregives. I enhver afgørelse om at afvise krav om fortrolig behandling bør der anføres en frist, ved hvis udløb oplysningerne videregives, således at respondenterne har mulighed for at påberåbe sig den retsbeskyttelse, vedkommende har adgang til, herunder enhver foreløbig forholdsregel.

(66) De virksomheder, der undersøges i henhold til denne forordning, bør have mulighed for at fremsætte bemærkninger til de grunde, på hvilke Kommissionen agter at basere sin afgørelse, og bør derfor have ret til aktindsigt. Samtidig med at tilgodese retten til forsvar hos de virksomheder, der undersøges, er det afgørende at beskytte forretningshemmeligheder.

(67) Hvis den, der har forelagt oplysningerne, indvilliger heri, bør Kommissionen kunne anvende oplysninger, der er indhentet i henhold til denne forordning, i forbindelse med anvendelsen af andre EU-retsakter.

(68) Medlemsstaterne og Kommissionen bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af klassificerede informationer i overensstemmelse med navnlig aftalen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om beskyttelse af klassificerede informationer, der udveksles i Den Europæiske Unions interesse⁽¹²⁾, og Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443⁽¹³⁾ og (EU, Euratom) 2015/444⁽¹⁴⁾.

(69) Unionens gennemførelse af denne forordning bør være i overensstemmelse med EU-retten, WTO-aftalen og de forpligtelser, der er indgået i henhold til andre handels- og investeringsaftaler, som Unionen eller medlemsstaterne er part i. Denne forordning bør supplere Unionens indsats for at forbedre de multilaterale regler for håndtering af fordrejende subsidier.

(70) Begrænsninger af de frihedsrettigheder, der er fastsat i artikel 34, 49, 56 og 63 i TEUF, kan begrundes i behovet for at undgå illoyal konkurrence, forudsat at sådanne begrænsninger ligesom andre begrænsninger af grundlæggende frihedsrettigheder er i overensstemmelse med EU-rettens generelle principper såsom proportionalitet, retssikkerhed og grundlæggende rettigheder.

(71) Det er muligt, at gennemførelsen af denne forordning overlapper med sektorspecifikke regler, navnlig inden for sø- og lufttransport. Det er derfor nødvendigt at præcisere forbindelsen mellem denne forordning og sektorspecifikke instrumenter til håndtering af udenlandske subsidier, navnlig Rådets

forordning (EØF) nr. 4057/86⁽¹⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1035⁽¹⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/712⁽¹⁷⁾.

(72) Kommissionens retsakter, jf. denne forordning, kan underkastes prøvelse ved Domstolen i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF. Domstolen bør i overensstemmelse med artikel 261 i TEUF tillægges fuld prøvelsesret vedrørende afgørelser, hvorved Kommissionen pålægger bøder eller tvangsbøder.

(73) For at øge denne forordnings forudsigelighed bør Kommissionen offentliggøre og regelmæssigt ajourføre retningslinjer vedrørende kriterierne for at fastslå, om der foreligger fordrejning som følge af et udenlandsk subsidie i det indre marked, anvendelsen af afvejningstesten, anvendelsen af dens beføjelse til at kræve forudgående anmeldelse af enhver fusion eller ethvert udenlandsk finansielt bidrag, som en økonomisk aktør har modtaget i forbindelse med en offentlig udbudsprocedure, samt vurderingen af en fordrejning i en offentlig udbudsprocedure. I forbindelse med udstedelsen af sådanne retningslinjer bør Kommissionen gennemføre relevante høringer af interessenter og medlemsstater. For at lette gennemførelsen af denne forordning i dens tidlige anvendelsesfaser bør Kommissionen bestræbe sig på at offentliggøre præciseringer vedrørende anvendelsen af de pågældende bestemmelser, inden retningslinjerne offentliggøres.

(74) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser i henhold til artikel 291 i TEUF. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁸⁾ og vedrøre: afgørelser om afslutning af tilbunds gående undersøgelser, pålæggelse af foreløbige forholdsregler, afgørelser om fusioner, der er blevet gennemført i strid med anmeldelsespligten eller i strid med en afgørelse med tilsagn eller en afgørelse om forbud mod en fusion eller kontrakttildeling i en offentlig udbudsprocedure, tilbagekaldelse af visse afgørelser og gennemførelsesbeføjelser angående form, indhold, proceduremæssige detaljer og dermed forbundne elementer vedrørende den indledende undersøgelse og den tilbunds gående undersøgelse.

(75) Kommissionen bør have mulighed for at indføre en forenklet procedure, hvorefter den behandler visse fusioner eller offentlige udbudsprocedurer på grundlag af, at det forekommer mindre sandsynligt, at de giver anledning til fordrejninger i det indre marked som følge af udenlandske subsidier.

(76) For at sikre lige konkurrencevilkår i det indre marked, herunder også på lang sigt, med henblik på at sikre hensigtsmæssig dækning af sager, der undersøges både gennem anmeldelser og på eget initiativ, samtidig med at unødige administrative byrder minimeres, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af anmeldelsestærsklerne for fusioner og offentlige udbudsprocedurer samt afkortning af fristerne for den indledende og den tilbunds gående undersøgelse af en anmeldt fusion eller et anmeldt finansielt bidrag i forbindelse med en offentlig udbudsprocedure. Uden at det berører muligheden for at ændre anmeldelsestærsklerne for fusioner og offentlige udbud ved hjælp af et lovgivningsforslag, herunder i forbindelse med den gennemgang, der er fastsat i denne forordning, kan de pågældende tærskler ændres ved en delegeret retsakt én gang i løbet af perioden for delegationen i henhold til denne forordning. For så vidt angår finansielle bidrag i forbindelse med en offentlig udbudsprocedure bør beføjelsen til at vedtage en sådan retsakt udøves på en måde, hvor der tages hensyn til små og mellemstore virksomheders interesser. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde med disse retsakter, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁹⁾. For at sikre lige

deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(77) Hvis en fusion i henhold til denne forordning er anmeldelsespligtig, bør finansielle bidrag ydet til en af fusionsparterne i de tre år, der går forud for datoen for denne forordnings anvendelse, være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. I forbindelse med en offentlig udbudsprocedure bør denne forordning også finde anvendelse på et finansielt bidrag, der er ydet til en økonomisk aktør i de tre år, der går forud for datoen for denne forordnings anvendelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Formålet med denne forordning er at bidrage til et velfungerende indre marked ved at fastlægge en harmoniseret ramme for imødegåelse af fordrejninger som direkte eller indirekte følge af udenlandske subsidier med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår. Ved denne forordning fastsættes der regler og procedurer for undersøgelse af udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, og for afhjælpning af sådanne fordrejninger. Disse fordrejninger kan opstå i forbindelse med enhver økonomisk aktivitet, navnlig fusioner og virksomhedssammenlægninger samt offentlige udbudsprocedurer.

2. Denne forordning vedrører udenlandske subsidier ydet til en virksomhed, herunder en offentlig virksomhed, der direkte eller indirekte kontrolleres af staten, der udøver en økonomisk aktivitet i det indre marked. Blandt andet anses en virksomhed, der erhverver kontrol over eller sammensmeltes med en virksomhed, der er etableret i Unionen, eller en virksomhed, der deltager i en offentlig udbudsprocedure i Unionen, for at udøve en økonomisk aktivitet i det indre marked.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »en virksomhed«: i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, den »økonomiske aktør« som defineret i artikel 1, nr. 14), i direktiv 2009/81/EF, artikel 5, nr. 2), i direktiv 2014/23/EU, artikel 2, stk. 1, nr. 10), i direktiv 2014/24/EU og artikel 2, nr. 6), i direktiv 2014/25/EU

2) »kontrakt«: i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, medmindre andet er angivet, en »offentlig kontrakt« som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/24/EU, en »kontrakt« som defineret i artikel 1, nr. 2), i direktiv 2009/81/EF og »vareindkøbs-, bygge- og anlægs- og tjenesteydelseskontrakter« som defineret i artikel 2, nr. 1) i direktiv 2014/25/EU samt »koncession« som defineret i artikel 5, nr. 1), i direktiv 2014/23/EU

3) »en offentlig udbudsprocedure«:

- a) enhver tildelingsprocedure, der er omfattet af direktiv 2014/24/EU med henblik på indgåelse af en offentlig kontrakt eller direktiv 2014/25/EU med henblik på indgåelse af en vareindkøbs-, bygge- og anlægs- og tjenesteydelseskontrakt
- b) en procedure med henblik på tildeling af en koncession på bygge- og anlægsarbejder eller på tjenesteydelser, som er omfattet af direktiv 2014/23/EU
- c) procedurer for tildeling af kontrakter, der falder ind under direktiv 2009/81/EF, medmindre medlemsstaterne har undtaget dem på grundlag af artikel 346 i TEUF
- d) procedurer med henblik på tildeling af kontrakter som omhandlet i artikel 10, stk. 4, litra a), i direktiv 2014/23/EU, artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/24/EU eller artikel 20, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/25/EU

4) »ordregivende myndighed«: i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, en ordregivende myndighed som defineret i artikel 1, nr. 17) i direktiv 2009/81/EF, artikel 6 i direktiv 2014/23/EU, artikel 2, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/24/EU, og artikel 3 i direktiv 2014/25/EU

5) »ordregivende enhed«: i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, en ordregivende enhed som defineret i artikel 1, nr. 17) i direktiv 2009/81/EF, artikel 7 i direktiv 2014/23/EU og artikel 4 i direktiv 2014/25/EU

6) »trinvis procedure«: en offentlig udbudsprocedure i overensstemmelse med artikel 28-32 i direktiv 2014/24/EU og artikel 46-52 i direktiv 2014/25/EU, enten det begrænsede udbud, et udbud med forhandling, et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse, en konkurrencepræget dialog eller et innovationspartnerskab, eller en tilsvarende procedure i overensstemmelse med direktiv 2014/23/EU.

Artikel 3

Forekomst af udenlandske subsidier

1. Med henblik på denne forordning anses der at foreligge udenlandske subsidier, når et tredjeland direkte eller indirekte yder et finansielt bidrag, der medfører en fordel for en virksomhed, som udøver en økonomisk aktivitet i det indre marked, og når dette bidrag retligt eller faktisk er begrænset til én eller til flere virksomheder eller industrier.

2. Med henblik på denne forordning omfatter et finansielt bidrag, bl.a.:

- a) overførsel af midler eller forpligtelser (såsom kapitaltilførsler, tilskud, lån, lånegarantier, skattemæssige incitament, dækning af driftstab, kompensation for finansielle byrder pålagt af de offentlige myndigheder, gældseftergivelse, konvertering af gæld til egenkapital eller gældsomlægning)
- b) afkald på indtægter, der ellers er forfaldne, såsom skattefritagelser eller tildeling af særlige eller eksklusiv rettigheder til en virksomhed uden et passende vederlagsbeløb, eller
- c) levering af varer eller tjenesteydelser eller køb af varer eller tjenesteydelser.

Et finansielt bidrag fra et tredjeland omfatter et finansielt bidrag ydet af:

- a) centralregeringen og offentlige myndigheder på alle øvrige niveauer
- b) en udenlandsk offentlig enhed, hvis tiltag kan tilskrives tredjelandet, under hensyntagen til faktorer såsom enhedens karakteristika og de gældende retlige og økonomiske forhold i den stat, hvor enheden opererer, herunder regeringens rolle i økonomien, eller
- c) en privat enhed, hvis tiltag kan tilskrives tredjelandet, under hensyntagen til alle relevante omstændigheder.

*Artikel 4***Fordrejninger i det indre marked**

1. Der anses at foreligge en fordrejning i det indre marked, når det er sandsynligt, at udenlandske subsidier kan forbedre en virksomheds konkurrencemæssige stilling i det indre marked, og når disse udenlandske subsidier dermed faktisk eller potentielt indvirker negativt på konkurrencen i det indre marked. Forebyggelsen af en fordrejning i det indre marked fastslås på grundlag af indikatorer, som navnlig kan omfatte følgende:

- a) de udenlandske subsidiers størrelse
- b) de udenlandske subsidiers karakter
- c) situationen for den berørte virksomhed, herunder dens størrelse, og de berørte markeder eller sektorer
- d) den berørte virksomheds økonomiske aktivitetsniveau og -udvikling i det indre marked
- e) formålet med og betingelserne for de udenlandske subsidier samt anvendelsen heraf i det indre marked.

2. Det anses for usandsynligt, at udenlandske subsidier til en virksomhed vil fordreje det indre marked, hvis deres samlede beløb ikke overstiger 4 mio. EUR i en sammenhængende periode på tre år.

3. Udenlandske subsidier til en virksomhed anses ikke for at fordreje det indre marked, hvis deres samlede beløb ikke overstiger de minimis-støtten som defineret i artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1407/2013 pr. tredjeland i en sammenhængende periode på tre år.

4. Udenlandske subsidier kan anses for ikke at fordreje det indre marked, i det omfang de har til formål at råde bod på skader som følge af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder.

*Artikel 5***Kategorier af udenlandske subsidier, der med størst sandsynlighed fordrejer det indre marked**

1. Udenlandske subsidier fordrejer med størst sandsynlighed det indre marked, hvis de tilhører en af følgende kategorier:

- a) udenlandske subsidier til en nødlidende virksomhed, nemlig en virksomhed, der sandsynligvis vil lukke på kort eller mellemlang sigt, medmindre der foreligger en omstruktureringsplan, der kan føre til langsigtet levedygtighed for virksomheden, og som inkluderer et betydeligt bidrag fra virksomheden selv
- b) udenlandske subsidier i form af en ubegrænset garanti for virksomhedens gæld eller forpligtelser, nemlig uden nogen begrænsning med hensyn til garantiens størrelse eller varighed
- c) eksportfinansieringsforanstaltninger, som ikke er i overensstemmelse med OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter
- d) udenlandske subsidier, der direkte muliggør en fusion
- e) udenlandske subsidier, der gør det muligt for en virksomhed at afgive et uberettiget fordelagtigt tilbud, der kan danne grundlag for tildeling af den relevante kontrakt til virksomheden.

2. En virksomhed, der undersøges, skal have mulighed for at forelægge relevante oplysninger om, hvorvidt udenlandske subsidier, der henhører under en af de i stk. 1 fastsatte kategorier, fordrejer det indre marked under de konkrete omstændigheder i sagen.

Artikel 6

Afvejningstest

1. Kommissionen kan på grundlag af de modtagne oplysninger afveje de udenlandske subsidiers negative virkninger i form af fordrejning i det indre marked, jf. artikel 4 og 5, i forhold til deres positive indvirkning på, hvordan den pågældende subsidierede økonomiske aktivitet udvikler sig i det indre marked, samtidig med at den tager de udenlandske subsidiers øvrige positive virkninger i betragtning, såsom de bredere positive virkninger i forhold til de relevante politiske mål, navnlig Unionens.
2. Kommissionen tager den i stk. 1 beskrevne vurdering i betragtning, når den træffer afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges afhjælpende foranstaltninger eller accepteres tilsagn, samt hvilken karakter og hvilket omfang disse afhjælpende foranstaltninger eller tilsagn skal have.

Artikel 7

Tilsagn og afhjælpende foranstaltninger

1. Kommissionen kan pålægge afhjælpende foranstaltninger med henblik på at afhjælpe den fordrejning i det indre marked, der faktisk eller potentielt forårsages af udenlandske subsidier, medmindre den har accepteret tilsagn, som den virksomhed, der undersøges, har afgivet i henhold til stk. 2.
2. Kommissionen kan acceptere tilsagn, som den virksomhed, der undersøges, har afgivet, når sådanne tilsagn fuldt ud og effektivt retter op på fordrejningen i det indre marked. Når Kommissionen accepterer sådanne tilsagn, gør den dem bindende for virksomheden, der undersøges, i en afgørelse med tilsagn i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3. Virksomhedens overholdelse af de aftalte tilsagn overvåges, hvor det er relevant.
3. Tilsagn eller afhjælpende foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til målet og fuldt ud og effektivt afhjælpe den faktiske eller potentielle fordrejning som følge af de udenlandske subsidier i det indre marked.
4. Tilsagn eller afhjælpende foranstaltninger kan bl.a. bestå af følgende:
 - a) tilbud om åbning af adgang på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår til infrastruktur, herunder forskningsfaciliteter, produktionskapaciteter eller væsentlige faciliteter, der er erhvervet med eller understøttet af udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, medmindre en sådan adgang allerede er fastsat i EU-lovgivningen
 - b) mindskelse af kapacitet eller markedstilstedeværelse, herunder gennem en midlertidig begrænsning af kommerciel aktivitet
 - c) afståelse fra bestemte investeringer
 - d) licensgivning på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår af aktiver, der er erhvervet eller udviklet ved hjælp af udenlandske subsidier
 - e) offentliggørelse af resultater inden for forskning og udvikling
 - f) afhændelse af bestemte aktiver
 - g) krav om, at virksomhederne skal opløse pågældende fusion
 - h) tilbagebetaling af de udenlandske subsidier, herunder med passende rentetillæg beregnet i overensstemmelse med metoden i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004⁽²⁰⁾
 - i) krav om, at de berørte virksomheder skal tilpasse deres ledelsesstruktur.
5. Kommissionen pålægger, hvor det er relevant, indberetnings- og gennemsigtighedskrav, herunder periodiske indberetninger om gennemførelsen af de tilsagn og afhjælpende foranstaltninger, der er anført i stk. 4.

6. Hvis den virksomhed, der undersøges, foreslår at tilbagebetale de udenlandske subsidier, herunder et passende rentetillæg, accepterer Kommissionen kun en sådan tilbagebetaling som et tilsagn, hvis den kan sikre sig, at tilbagebetalingen foretages på gennemsigtig, kontrollerbar og effektiv vis, samtidig med at der tages højde for risikoen for omgåelse.

Artikel 8

Oplysninger om fremtidige fusioner og offentlige udbudsprocedurer

I afgørelser, der træffes i henhold til artikel 11, 25 og 31, og, hvor det står i et rimeligt forhold til målet og er nødvendigt, kan det kræves, at den virksomhed, der undersøges, i en begrænset periode underretter Kommissionen om sin deltagelse i fusioner eller offentlige udbudsprocedurer. Dette krav berører ikke anmeldelsespligten i henhold til artikel 21 og 29.

KAPITEL 2

UNDERSØGELSE AF UDENLANDSKE SUBSIDIER PÅ EGET INITIATIV OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM UNDERSØGELSE AF UDENLANDSKE SUBSIDIER

Artikel 9

Undersøgelse af udenlandske subsidier på eget initiativ

1. Kommissionen kan på eget initiativ undersøge oplysninger fra enhver kilde, herunder medlemsstater, en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning, vedrørende påståede udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

2. Undersøgelser på eget initiativ af offentlige udbud begrænses til tildelte kontrakter.

Sådanne undersøgelser kan ikke føre til annullering af afgørelsen om tildeling af en kontrakt eller til ophævelse af en kontrakt.

Artikel 10

Indledende undersøgelse

1. Når Kommissionen finder, at de i artikel 9 omhandlede oplysninger viser, at udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, muligvis forekommer, indhenter Kommissionen alle de oplysninger, den finder nødvendige for på et foreløbigt grundlag at vurdere, om det undersøgte finansielle bidrag udgør udenlandske subsidier, og om disse fordrejer det indre marked. Med henblik herpå kan Kommissionen navnlig:

- a) anmode om oplysninger i overensstemmelse med artikel 13 og
- b) foretage kontrolundersøgelser i og uden for Unionen i overensstemmelse med artikel 14 eller 15.

2. Hvis en medlemsstat har underrettet Kommissionen om, at en relevant national procedure planlægges eller er indledt, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om at den indledende undersøgelse er påbegyndt. Navnlig skal Kommissionen underrette medlemsstater, der har underrettet Kommissionen om en national procedure i henhold til forordning (EU) 2019/452, om, at den indledende undersøgelse er påbegyndt. Hvis den indledende undersøgelse påbegyndes vedrørende en offentlig

udbudsprocedure, underretter Kommissionen også den pågældende ordregivende myndighed eller ordregivende enhed herom.

3. Hvis Kommissionen på grundlag af den indledende undersøgelse finder tilstrækkelige tegn på, at en virksomhed har modtaget udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked:

- a) vedtager den en afgørelse om at indlede en tilbundsgående undersøgelse (»afgørelse om at indlede en tilbundsgående undersøgelse«) med en sammenfatning af de relevante faktiske og retlige spørgsmål, herunder den foreløbige vurdering af, hvorvidt der foreligger udenlandske subsidier, og af den faktiske eller potentielle fordrejning i det indre marked
- b) underretter den den virksomhed, der undersøges
- c) underretter den medlemsstaterne og, hvis den tilbundsgående undersøgelse indledes vedrørende en offentlig udbudsprocedure, den pågældende ordregivende myndighed eller ordregivende enhed og
- d) offentliggør en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvori der opfordres til skriftlig tilkendegivelse af synspunkter inden for en af Kommissionen fastsat frist. 4.

4. Hvis Kommissionen i løbet af en foreløbig vurdering konkluderer, at der ikke er tilstrækkelige tegn til at indlede en tilbundsgående undersøgelse, enten fordi der ikke er tale om udenlandske subsidier, eller fordi der ikke er tilstrækkelige tegn på en faktisk eller potentiel fordrejning i det indre marked, afslutter Kommissionen den indledende undersøgelse og underretter den virksomhed, der undersøges, og de medlemsstater, der blev underrettet i henhold til stk. 2, samt den pågældende ordregivende myndighed eller ordregivende enhed, hvis den indledende undersøgelse påbegyndtes vedrørende en offentlig udbudsprocedure.

Artikel 11

Tilbundsgående undersøgelse

1. Under den tilbundsgående undersøgelse foretager Kommissionen en yderligere vurdering af de udenlandske subsidier, som er identificeret i afgørelsen om at indlede en tilbundsgående undersøgelse, og indhenter alle de oplysninger, den finder nødvendige, i overensstemmelse med artikel 13, 14 og 15.

2. Hvis Kommissionen i henhold til artikel 4-6 finder, at udenlandske subsidier fordrejer det indre marked, kan den vedtage en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse, der pålægger afhjælpende foranstaltninger (»afgørelse med afhjælpende foranstaltninger«). Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

3. Hvis Kommissionen i henhold til artikel 4-6 finder, at udenlandske subsidier fordrejer det indre marked, og den virksomhed, der undersøges, afgiver tilsagn, som Kommissionen anser for passende og tilstrækkelige til fuldt ud og effektivt at afhjælpe fordrejningerne, kan den vedtage en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse for at gøre disse tilsagn bindende for virksomheden (»afgørelse med tilsagn«). En afgørelse om at acceptere tilbagebetaling af udenlandske subsidier i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, betragtes som en afgørelse med tilsagn. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

4. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse om ikke at gøre indsigelse (»afgørelse om ikke at gøre indsigelse«), hvis den konstaterer, at:

- a) den foreløbige vurdering i afgørelsen om at indlede en tilbundsgående undersøgelse ikke kan bekræftes, eller
- b) en fordrejning i det indre marked opvejes af positive virkninger som defineret i artikel 6.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

5. Kommissionen bestræber sig så vidt muligt på at træffe en afgørelse inden for en periode på 18 måneder fra indledningen af den tilbundsgående undersøgelse.

Artikel 12

Foreløbige forholdsregler

1. For at opretholde konkurrencen i det indre marked og undgå uoprettelig skade kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse om foreløbige forholdsregler, når:

- a) der er tilstrækkelige tegn på, at et finansielt bidrag udgør udenlandske subsidier og fordrejer det indre marked, og
- b) der er risiko for, at konkurrencen i det indre marked lider alvorlig og uoprettelig skade.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

2. De foreløbige forholdsregler kan navnlig, men ikke udelukkende, bestå af de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 7, stk. 4, litra a), c) og d). Der må ikke træffes foreløbige forholdsregler vedrørende offentlige udbudsprocedurer.

3. De foreløbige forholdsregler gælder enten i et bestemt tidsrum, som kan forlænges, i det omfang det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, eller indtil den endelige afgørelse er truffet.

Artikel 13

Anmodninger om oplysninger

1. For at Kommissionen kan løse sine opgaver i henhold til denne forordning, kan den kræve oplysninger i overensstemmelse med denne artikel.

2. Kommissionen kan kræve, at en virksomhed, der undersøges, fremlægger alle nødvendige oplysninger, herunder oplysninger om dens tilbud afgivet i en offentlig udbudsprocedure.

3. Kommissionen kan også kræve sådanne oplysninger fra andre virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, herunder oplysninger om deres tilbud afgivet i offentlige udbudsprocedurer, under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

4. En anmodning om oplysninger i henhold til stk. 2 eller 3 skal:

- a) angive retsgrundlaget og formålet hermed, præcisere, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætte en passende frist for afgivelse af oplysninger
- b) indeholde en erklæring om, at der kan pålægges bøder eller tvangsbøder, jf. artikel 17, hvis de afgivne oplysninger er urigtige, ufuldstændige eller vildledende
- c) indeholde en erklæring om, at Kommissionen i henhold til artikel 16 kan træffe en afgørelse på grundlag af de faktiske oplysninger, der er til rådighed for den, i tilfælde af manglende samarbejde.

5. På Kommissionens anmodning forelægger medlemsstaterne Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i henhold til denne forordning. Stk. 4, litra a), finder tilsvarende anvendelse.

6. Kommissionen kan også anmode et tredjeland om at fremlægge alle nødvendige oplysninger. Stk. 4, litra a) og c), finder tilsvarende anvendelse.

7. Kommissionen kan indhente udtalelser fra en fysisk eller juridisk person, der indvilliger i at afgive udtalelse med henblik på indsamling af oplysninger vedrørende genstanden for en undersøgelse. Når en udtalelse ikke indhentes i Kommissionens lokaler eller telefonisk eller ad anden elektronisk vej, skal Kommissionen forud for indhentelsen af udtalelsen:

- a) underrette den medlemsstat, på hvis område udtalelsen skal indhentes, eller
- b) indhente samtykke fra den medlemsstat, på hvis område udtalelsen skal indhentes.

Artikel 14

Kontrolundersøgelser inden for Unionen

1. Til udførelse af de opgaver, som ved denne forordning er henlagt til Kommissionen, kan denne foretage de nødvendige kontrolundersøgelser hos virksomheder og virksomhedssammenslutninger.

2. Når Kommissionen foretager disse kontrolundersøgelser, har de tjenestemænd, som Kommissionen har bemyndiget til at foretage kontrolundersøgelserne, beføjelse til at:

- a) få adgang til alle virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens lokaler, grunde og transportmidler
- b) kontrollere regnskabsbøger og andre forretningspapirer, uanset informationsmedium, få adgang til alle oplysninger, som den kontrollerede enhed har adgang til, og tage eller anmode om kopi eller udskrift af sådanne regnskabsbøger eller forretningspapirer
- c) afkræve alle virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller medarbejdere forklaringer om kendsgerninger og dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar
- d) forsegle alle forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer i det for kontrolundersøgelsen nødvendige tidsrum og omfang.

3. Virksomheden eller virksomhedssammenslutningen har pligt til at underkaste sig de kontrolundersøgelser, som Kommissionen har påbudt ved afgørelse. Kommissionens repræsentanter og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at gennemføre en kontrolundersøgelse, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en kommissionsafgørelse, der:

- a) indeholder oplysning om kontrolundersøgelsens genstand og formål
- b) indeholder en erklæring om, at Kommissionen i henhold til artikel 16 kan træffe en afgørelse på grundlag af de faktiske oplysninger, der er til rådighed for den, i tilfælde af manglende samarbejde
- c) henviser til muligheden for at pålægge bøder eller tvangsbøder, jf. artikel 17, og
- d) oplyser om adgangen til at indbringe klage over afgørelsen for Domstolen i henhold til artikel 263 i TEUF.

4. Kommissionen underretter i god tid inden kontrolundersøgelsen den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres, og underretter den om tidspunktet for dens påbegyndelse.

5. Repræsentanter for og andre personer, der er bemyndiget eller udpeget af den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres, bistår på medlemsstatens eller Kommissionens anmodning aktivt Kommissionens repræsentanter og andre ledsagende personer bemyndiget af Kommissionen. De har i denne forbindelse de i stk. 2 omhandlede beføjelser.

6. Når Kommissionens repræsentanter eller andre ledsagende personer bemyndiget af Kommissionen fastslår, at en virksomhed eller virksomhedssammenslutning modsætter sig en undersøgelse som defineret i nærværende artikel, yder den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen finder sted, dem den bistand, der er nødvendig for, at de kan løse deres kontrolopgaver, og anmoder eventuelt om politiets

eller en tilsvarende retshåndhævende myndigheds bistand. Når den i dette stykke omhandlede bistand efter national lovgivning kræver en domstolstilladelse, anmodes der om en sådan tilladelse. Der kan også anmodes om en sådan tilladelse som en sikkerhedsforanstaltning.

7. På Kommissionens anmodning foretager en medlemsstat på sit eget område kontrolundersøgelser eller andre undersøgelsesforanstaltninger i henhold til sin nationale lovgivning med henblik på at fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Artikel 15

Kontrolundersøgelser uden for Unionen

Kommissionen kan med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning foretage kontrolundersøgelser på et tredjelandets område, forudsat at det pågældende lands regering er blevet officielt underrettet herom og ikke gør indsigelser mod kontrolundersøgelsen. Kommissionen kan også anmode virksomheden eller virksomhedssammenslutningen om at give sit samtykke til kontrolundersøgelsen. Artikel 14, stk. 1, stk. 2 og stk. 3, litra a) og b), finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 16

Manglende samarbejde

1. Kommissionen kan træffe afgørelse i henhold til artikel 10, artikel 11, artikel 25, stk. 3, litra c), eller artikel 31, stk. 2, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, når en virksomhed, der undersøges, eller et tredjeland, der har ydet de udenlandske subsidier:

- a) afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 13
- b) undlader at fremlægge de anmodede oplysninger inden for den af Kommissionen fastsatte frist
- c) nægter at underkaste sig Kommissionens kontrolundersøgelse inden for eller uden for Unionen som påbudt i henhold til artikel 14 eller 15 eller
- d) på anden måde hindrer den indledende eller den tilbundsgående undersøgelse.

2. Hvis en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning, en medlemsstat eller tredjelandet har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger til Kommissionen, ses der bort fra disse oplysninger.

3. Hvis en virksomhed, herunder en offentlig virksomhed, der direkte eller indirekte kontrolleres af staten, ikke fremlægger de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om et finansielt bidrag medfører en fordel for virksomheden, kan denne virksomhed anses for at have opnået en sådan fordel.

4. Ved anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger kan resultatet af proceduren blive mindre gunstigt for virksomheden, end hvis den havde samarbejdet.

Artikel 17

Bøder og tvangsbøder

1. Kommissionen kan ved afgørelse pålægge en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning bøder og/eller tvangsbøder, hvis den forsætligt eller uagtsomt:

- a) afgiver ufuldstændige, urigtige eller vildledende oplysninger som svar på en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 13, eller ikke afgiver oplysningerne inden for den fastsatte frist
- b) fremlægger de anmodede regnskabsbøger eller andre forretningspapirer i ufuldstændig form under de i artikel 14 omhandlede kontrolundersøgelser
- c) som svar på et spørgsmål, der er stillet i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, litra c),
 - i) afgiver et urigtigt eller vildledende svar
 - ii) undlader inden for den af Kommissionen fastsatte frist at berigtige et urigtigt, ufuldstændigt eller vildledende svar afgivet af en ansat, eller
 - iii) undlader eller afslår at afgive et fyldestgørende svar i forbindelse med forhold, der vedrører genstanden for og formålet med en kontrolundersøgelse, der er beordret ved en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 3
- d) nægter at underkaste sig kontrolundersøgelser, der er påbudt i overensstemmelse med artikel 14, eller har brudt den i artikel 14, stk. 2, litra d), omhandlede forsegling, eller
- e) undlader at overholde betingelserne for aktindsigt eller betingelserne for videregivelse af oplysninger, som Kommissionen har pålagt i henhold til artikel 42, stk. 4.

2. Bøder, der pålægges i henhold til stk. 1, må ikke overstige 1 % af den berørte virksomheds eller virksomhedssammenslutnings samlede omsætning i det foregående regnskabsår.

3. Tvangsbøder, der pålægges i henhold til stk. 1, må ikke overstige 5 % af den berørte virksomheds eller virksomhedssammenslutnings gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår for hver arbejdsdag, fristen overskrides, regnet fra den dato, der er fastsat i afgørelsen, indtil den forelægger fuldstændige og korrekte oplysninger som krævet af Kommissionen, eller indtil den underkaster sig en kontrolundersøgelse.

4. Inden Kommissionen vedtager en afgørelse i overensstemmelse med stk. 1, litra a), fastsætter den en endelig frist på to uger for modtagelsen af de manglende oplysninger fra virksomheden eller virksomhedssammenslutningen.

5. Hvis en virksomhed ikke efterkommer en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 11, stk. 3, en afgørelse med påbud om foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 12 eller en afgørelse om afhjælpende foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, kan Kommissionen ved afgørelse pålægge:

- a) bøder på op til 10 % af den berørte virksomheds samlede omsætning i det foregående regnskabsår eller
- b) tvangsbøder på op til 5 % af den berørte virksomheds gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår for hver dag, virksomheden tilsidesætter afgørelsen, regnet fra datoen for Kommissionens afgørelse om pålæggelse af sådanne tvangsbøder, indtil Kommissionen finder, at den berørte virksomhed efterkommer afgørelsen.

Kommissionen kan også pålægge sådanne bøder eller tvangsbøder, hvis virksomheden ikke efterkommer en afgørelse, der er truffet i henhold til artikel 11, 25 eller 31, og som forpligtede virksomheden til at underrette Kommissionen om virksomhedens deltagelse i fremtidige fusioner eller offentlige udbudsprocedurer i henhold til artikel 8.

6. Kommissionen tager ved fastsættelsen af bødens eller tvangsbødens størrelse overtrædelsens art, grovhed og varighed i betragtning under behørig hensyntagen til proportionalitets- og rimelighedsprincippet.

7. Når virksomheden eller virksomhedssammenslutningen har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er pålagt, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige afgørelse om at pålægge tvangsbøder ville føre til.

*Artikel 18***Tilbagekaldelse**

1. Kommissionen kan tilbagekalde en afgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 2, 3 eller 4, artikel 25, stk. 3, og artikel 31, stk. 1, 2 eller 3, samt vedtage en ny gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse i følgende tilfælde, såfremt:

- a) den virksomhed, som den oprindelige afgørelse er rettet til, handler i strid med sine tilsagn eller de pålagte afhjælpende foranstaltninger
- b) den indledende afgørelse er vedtaget på grundlag af ufuldstændige, urigtige eller vildledende oplysninger
- c) tilsagn eller afhjælpende foranstaltninger ikke er effektive.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

2. Kommissionens tilbagekaldelse og vedtagelse af en ny afgørelse i henhold til stk. 1 berører ikke den ordregivende myndigheds eller ordregivende enheds afgørelse om tildeling af en kontrakt. De berører heller ikke en kontrakt, der allerede er indgået efter en sådan tildelingsbeslutning.

KAPITEL 3**FUSIONER***Artikel 19***Fordrejninger i det indre marked som følge af udenlandske subsidier i forbindelse med fusioner**

Ved vurderingen af, om udenlandske subsidier i forbindelse med en fusion fordrejer det indre marked i henhold til artikel 4 eller 5, begrænses denne vurdering til den pågældende fusion. Ved vurderingen tages der kun højde for de udenlandske subsidier, der er ydet i de tre år, der går forud for indgåelsen af fusionsaftalen, offentliggørelsen af det offentlige overtagelsestilbud eller erhvervelsen af en kontrollerende andel.

*Artikel 20***Fusioner og anmeldelsestærskler**

1. Med henblik på denne forordning anses en fusion at foreligge, når en varig ændring af kontrolforholdene beror på en af de følgende:

- a) at to eller flere hidtil uafhængige virksomheder eller dele heraf sammensmeltes
- b) at én eller flere personer, som allerede kontrollerer mindst en virksomhed, eller én eller flere virksomheder ved køb af andele eller aktiver, gennem aftale eller på anden vis erhverver den direkte eller indirekte kontrol over det hele eller dele af én eller flere andre virksomheder.

2. Oprettelsen af et joint venture-selskab, som på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner, udgør en fusion efter stk. 1.

3. Med henblik på denne forordning anses der i forbindelse med fusioner at foreligge en »anmeldelsespligtig fusion«, når:

- a) mindst én af de fusionerende virksomheder, den erhvervede virksomhed eller joint venture-selskabet er etableret i Unionen og har en samlet omsætning i Unionen på mindst 500 mio. EUR, og

- b) følgende virksomheder fik tildelt samlede finansielle bidrag på mere end 50 mio. EUR fra tredjelande i de tre år, der går forud indgåelsen af fusionsaftalen, offentliggørelsen af det offentlige overtagelsestilbud eller erhvervelsen af en kontrollerende andel:
- i) i tilfælde af en erhvervelse, erhververen eller erhververne og den erhvervede virksomhed
 - ii) i tilfælde af en sammensmeltning, de fusionerende virksomheder
 - iii) i tilfælde af et joint venture-selskab, de virksomheder, der opretter et joint venture-selskab og joint venture-selskabet.
4. En fusion anses ikke for at foreligge, når:
- a) kreditinstitutter, andre finansielle virksomheder eller forsikringselskaber, hvis sædvanlige virksomhed indbefatter transaktioner og handel med værdipapirer for egen eller fremmed regning, midlertidigt er i besiddelse af andele, som de har erhvervet i en virksomhed med henblik på videresalg, for så vidt de ikke udøver den til disse andele knyttede stemmeret med henblik på at bestemme virksomhedens konkurrenceadfærd eller alene udøver denne stemmeret med det formål at forberede hel eller delvis afhændelse af denne virksomhed eller af dens aktiver eller afhændelse af disse andele, og afhændelsen sker inden et år efter erhvervelsen.
 - b) kontrollen erhverves af en person, der af myndighederne i en medlemsstat er befuldmægtiget i henhold til denne stats lovgivning om likvidation, konkurs, insolvens, betalingsstandsning, akkord eller lignende procedure
 - c) de i stk. 1, litra b), omhandlede transaktioner udføres af holdingselskaberne som defineret i artikel 2, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU⁽²¹⁾, på betingelse af, at stemmerettighederne i forbindelse med kapitalinteressen udøves, navnlig i forbindelse med udnævnelse af medlemmer af ledelses- og tilsynsorganerne i de virksomheder, som de har kapitalinteresser i, alene for at bevare den fulde værdi af disse investeringer og ikke for direkte eller indirekte at bestemme disse virksomheders konkurrencemæssige adfærd.

Kommissionen kan efter anmodning forlænge den i stk. 1, litra a), omhandlede frist på ét år, hvis de pågældende institutter eller selskaber godtgør, at der ikke har været rimelig mulighed for at foretage afhændelsen inden for den fastsatte frist.

5. Kontrol over en virksomhed opnås gennem rettigheder, aftaler eller på andre måder, som enkeltvis eller tilsammen, under hensyn til alle faktiske og retlige forhold, giver mulighed for at få afgørende indflydelse på virksomhedens drift, navnlig ved:

- a) ejendoms- eller brugsret til virksomhedens samlede aktiver eller dele deraf
- b) rettigheder eller aftaler, der sikrer afgørende indflydelse på sammensætningen af virksomhedens organer, deres afstemninger eller beslutninger.

6. Kontrol over en virksomhed opnås af personer eller virksomheder, der:

- a) er indehaver(e) af sådanne rettigheder eller berettiget ifølge sådanne aftaler eller
- b) uden at være indehavere af sådanne rettigheder eller berettiget ifølge sådanne aftaler dog kan udøve de deraf flydende rettigheder.

Artikel 21

Forudgående anmeldelse af fusioner

1. Anmeldelsespligtige fusioner skal anmeldes til Kommissionen, før de gennemføres, og så snart fusionsaftalen er indgået, overtagelsestilbuddet offentliggjort eller en kontrollerende andel erhvervet.

2. De deltagende virksomheder kan også anmelde den planlagte fusion, når de over for Kommissionen kan godtgøre, at de i god tro har til hensigt at indgå en aftale, eller når de i forbindelse med overtagelsestilbud i god tro offentligt har tilkendegivet en hensigt om at afgive et tilbud, for så vidt som denne aftale eller dette tilbud vil resultere i en anmeldelsespligtig fusion i henhold til stk. 1.

3. En fusion, der består af en sammensmeltning, jf. artikel 20, stk. 1, litra a), eller erhvervelse af fælles kontrol, jf. artikel 20, stk. 1, litra b), anmeldes i fællesskab af fusionsparterne eller af de parter, der erhverver fælles kontrol. I alle andre tilfælde foretages anmeldelsen af den person eller virksomhed, som erhverver kontrol over det hele eller dele af én eller flere virksomheder.

4. Hvis de deltagende virksomheder misligholder deres anmeldelsespligt, kan Kommissionen undersøge en anmeldelsespligtig fusion i overensstemmelse med denne forordning ved at anmode om, at fusionen anmeldes. I så fald er Kommissionen ikke bundet af de i artikel 24, stk. 1 og 4, omhandlede frister.

5. Kommissionen kan anmode om forudgående anmeldelse af enhver fusion, der ikke er en anmeldelsespligtig fusion i henhold til artikel 20, på et hvilket som helst tidspunkt forud for dens gennemførelse, hvis Kommissionen har mistanke om, at der er tildelt udenlandske subsidier til de deltagende virksomheder i de tre år, der går forud for fusionen. Med henblik på denne forordning anses en sådan fusion for at være en anmeldelsespligtig fusion.

Artikel 22

Beregning af omsætningen

1. Den samlede omsætning omfatter de deltagende virksomheders provenu fra salg af varer og levering af tjenesteydelser i det foregående regnskabsår i forbindelse med deres ordinære drift, med fradrag af prisnedslag herpå samt af merværdiafgift og andre skatter, der er direkte forbundet med salget. Den samlede omsætning i en af de deltagende virksomheder omfatter ikke salg af varer og tjenesteydelser mellem nogen af de virksomheder, der er omhandlet i stk. 4.

Omsætningen i Unionen omfatter produkter, der sælges til, eller tjenesteydelser, der leveres til virksomheder eller forbrugere i Unionen.

2. Uanset stk. 1 gælder, at hvis fusionen foretages gennem erhvervelse af dele af én eller flere virksomheder, tages der, uanset om der er tale om retlige enheder, for sælgerens eller sælgernes vedkommende kun hensyn til den del af omsætningen, der vedrører de overtagne aktiver.

Dog betragtes to eller flere transaktioner som omhandlet i dette stykkes første afsnit, der finder sted mellem samme personer eller virksomheder inden for to år, som en enkelt fusion, der finder sted på tidspunktet for den seneste transaktion.

3. For følgende kategorier af virksomheder anvendes i stedet for omsætning følgende:

- a) for kreditinstitutter og andre finansielle institutioner: summen af følgende indtægter som defineret i Rådets direktiv 86/635/EØF⁽²²⁾, i givet fald med fradrag af merværdiafgift og andre skatter, der står i direkte relation til disse indtægter:
 - i) renteindtægter og lignende indtægter
 - ii) indtægter af værdipapirer:
 - indtægter af kapitalandele og andre værdipapirer med variabelt afkast
 - indtægter af kapitalinteresser
 - indtægter af andele i tilknyttede virksomheder
 - iii) provisionsindtægter

- iv) fortjeneste på finansielle transaktioner
 - v) andre driftsindtægter
- b) for forsikringselskaber: værdien af de tegnede bruttopræmier, som omfatter samtlige modtagne eller fremtidige beløb i henhold til forsikringsaftaler, der er tegnet af disse selskaber eller for deres regning, herunder udgående genforsikringspræmier, efter fradrag af skatter eller skattelignende afgifter, der opkræves på grundlag af præmiebeløbet eller forsikringssummen.

Med henblik på litra a) omfatter omsætningen i Unionen for et kreditinstitut eller finansieringsinstitut de indtægter som defineret i det litra, der oppebæres af denne virksomheds afdelinger eller filialer i Unionen.

Med henblik på litra b) omfatter omsætningen i Unionen for et forsikringselskab de bruttopræmier, der betales af EU-borgere.

4. Uden at det berører stk. 2, beregnes en deltagende virksomheds samlede omsætning ved at sammenlægge den respektive omsætning for:

- a) den deltagende virksomhed
- b) de virksomheder, hvori den deltagende virksomhed direkte eller indirekte:
 - i) besidder mere end halvdelen af kapitalen eller driftsformuen
 - ii) kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne
 - iii) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i tilsyns- eller ledelsesorganet eller organer, der i henhold til loven repræsenterer disse virksomheder eller
 - iv) har ret til at lede disse virksomheders forretninger
- c) de virksomheder, der i den deltagende virksomhed har en af de i litra b) omhandlede rettigheder eller beføjelser
- d) de virksomheder, hvori en virksomhed som omhandlet i litra c) har en af de i litra b) omhandlede rettigheder eller beføjelser
- e) de virksomheder, hvori to eller flere virksomheder som omhandlet i litra a) til d) i fællesskab har en af de i litra b) omhandlede rettigheder eller beføjelser.

5. Når de deltagende virksomheder i fællesskab har de i stk. 4, litra b), nævnte rettigheder eller beføjelser, tages der ved beregningen af de deltagende virksomheders samlede omsætning:

- a) hensyn til den omsætning, der stammer fra salg af varer og levering af tjenesteydelser mellem den fælles virksomhed og enhver udenforstående virksomhed, og denne omsætning fordeles ligeligt mellem de deltagende virksomheder
- b) ikke hensyn til den omsætning, der stammer fra salg af varer eller levering af tjenesteydelser mellem den fælles virksomhed og hver af de deltagende virksomheder eller enhver anden virksomhed, der er knyttet til en af dem som omhandlet i stk. 4, litra b)-e).

Artikel 23

Aggregering af finansielle bidrag

Det aggregerede finansielle bidrag til en deltagende virksomhed beregnes ved at sammenlægge de respektive finansielle bidrag fra tredjelande til alle virksomheder som omhandlet i artikel 22, stk. 2, og artikel 22, stk. 4, litra a)-e).

Artikel 24

Udsættelse af gennemførelsen af fusioner og frister

1. En anmeldelsespligtig fusion må ikke gennemføres, før den er anmeldt.

Derudover:

- a) Når Kommissionen modtager en fuldstændig anmeldelse, må fusionen ikke gennemføres i en periode på 25 arbejdsdage efter modtagelsen.
- b) Når Kommissionen indleder en tilbundsgående undersøgelse senest 25 arbejdsdage efter modtagelsen af den fuldstændige anmeldelse, må fusionen ikke gennemføres i en periode på 90 arbejdsdage efter indledningen af den tilbundsgående undersøgelse. Denne periode forlænges med 15 arbejdsdage, hvis den deltagende virksomhed afgiver tilsagn i henhold til artikel 7 med henblik på at afhjælpe konkurrencefordrejningerne i det indre marked.
- c) Når Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 25, stk. 3, litra a) eller b), kan fusionen gennemføres.

Den i litra a) og b) omhandlede periode begynder på arbejdsdagen efter den dag, hvor den fuldstændige anmeldelse er modtaget, eller den relevante kommissionsafgørelse er vedtaget.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for gennemførelse af et offentligt overtagelsestilbud eller en serie transaktioner i værdipapirer, herunder sådanne, som kan konverteres til andre værdipapirer, der kan omsættes på et marked såsom en børs, hvorved der fra forskellige sælgere erhverves kontrol, når:

- a) fusionen uden ophold anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 21, og
- b) erhververen ikke udøver de til de pågældende værdipapirer knyttede stemmerettigheder eller kun gør det for at bevare den fulde værdi af sin investering efter dispensation meddelt af Kommissionen i henhold til nærværende artikels stk. 3.

3. Kommissionen kan efter anmodning give dispensation fra de i stk. 1 eller 2 omhandlede forpligtelser. I anmodningen om dispensation angives begrundelsen anmodningen. Når Kommissionen træffer afgørelse om anmodningen, tager den navnlig hensyn til suspensionens virkninger for én eller flere af de virksomheder, der deltager i fusionen, eller for en tredjepart og risikoen for fordrejninger af det indre marked som følge af fusionen. Til meddelelsen af dispensation kan der knyttes bestemte betingelser og forpligtelser for at sikre, at der ikke forekommer fordrejninger i det indre marked. Der kan anmodes om og meddeles dispensation når som helst før anmeldelsen eller efter transaktionen.

4. Fristerne i henhold til denne artikels stk. 1, litra b), forlænges, hvis de deltagende virksomheder fremsætter en anmodning herom senest 15 arbejdsdage efter indledningen af den tilbundsgående undersøgelse efter artikel 10. De deltagende virksomheder kan kun fremsætte én sådan anmodning.

Fristerne i henhold til denne artikels stk. 1, litra b), kan på et hvilket som helst tidspunkt efter indledningen af den tilbundsgående undersøgelse forlænges af Kommissionen efter aftale med de deltagende virksomheder.

Den samlede varighed af alle forlængelser i henhold til dette stykke kan ikke overstige 20 arbejdsdage.

5. Kommissionen kan undtagelsesvis suspendere fristerne i henhold til stk. 1, hvis virksomhederne ikke har givet de fuldstændige oplysninger, som den har krævet i henhold til artikel 13, eller har nægtet at underkaste sig en kontrolundersøgelse, der er påbudt ved en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 14.

6. Kommissionen kan vedtage en afgørelse i henhold til artikel 25, stk. 3, uden at være bundet af i de nærværende artikels stk. 1 og 4 omhandlede frister i sager, hvor:

- a) den finder, at en fusion er blevet gennemført i strid med de tilsagn, der er knyttet til en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 25, stk. 3, litra a), eller
- b) en afgørelse er blevet tilbagekaldt i henhold til artikel 25, stk. 1.

7. En transaktion, der er gennemført i strid med stk. 1, betragtes først som gyldig, efter at der er vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 25, stk. 3.

8. Denne artikel har ingen indvirkning på gyldigheden af transaktioner med værdipapirer, herunder sådanne, som kan konverteres til andre værdipapirer, der kan omsættes på et marked såsom en børs, medmindre køber og sælger vidste eller burde have vidst, at transaktionen blev gennemført i strid med stk. 1.

Artikel 25

Procedureregler for den indledende og den tilbundsgående undersøgelse af anmeldte fusioner

1. Artikel 10, artikel 11, stk. 1, 3 og 4, samt artikel 12-16 og 18 finder anvendelse på anmeldte fusioner.
2. Kommissionen kan indlede en tilbundsgående undersøgelse efter artikel 10, stk. 3, senest 25 arbejdsdage efter modtagelsen af den fuldstændige anmeldelse.
3. Efter den tilbundsgående undersøgelse vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt i form af en af følgende afgørelser:
 - a) en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 11, stk. 3
 - b) en afgørelse om ikke at gøre indsigelse i henhold til artikel 11, stk. 4, eller
 - c) en afgørelse om forbud mod en fusion, når Kommissionen finder, at udenlandske subsidier fordrejer konkurrencen i det indre marked, jf. artikel 4-6.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

4. Afgørelser i henhold til stk. 3 vedtages senest 90 arbejdsdage efter indledningen af den tilbundsgående undersøgelse, eventuelt forlænget i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b), og stk. 4 og 5. Hvis Kommissionen ikke vedtager en afgørelse inden for denne frist, må de deltagende virksomheder gennemføre fusionen.

5. I enhver anmodning om oplysninger rettet til en virksomhed præciserer Kommissionen, om frister vil blive suspenderet i henhold til artikel 24, stk. 5, såfremt virksomheden undlader at fremlægge fuldstændige oplysninger inden for den fastsatte frist.

6. Hvis Kommissionen finder, at en fusion, der er anmeldelsespligtig i henhold til artikel 21, stk. 1, eller som er blevet anmeldt efter anmodning fra Kommissionen i henhold til artikel 21, stk. 5, allerede er gennemført, og at udenlandske subsidier i nævnte fusion fordrejer det indre marked, jf. artikel 4, 5 og 6, kan den træffe en af følgende foranstaltninger:

- a) kræve af de deltagende virksomheder, at de skal opløse fusionen, navnlig ved at opløse fusionen eller afhænde alle de erhvervede andele eller aktiver, således at den situation, der bestod forud for fusionens gennemførelse, genoprettes; hvor en sådan genopretning ikke er muligt gennem en opløsning af fusionen, enhver anden foranstaltning for så vidt muligt at genoprette situationen
- b) påbyde enhver anden hensigtsmæssig foranstaltning for at sikre, at de deltagende virksomheder opløser fusionen eller iværksætter andre genoprettelsesforanstaltninger som krævet i dens afgørelse.

Kommissionen kan pålægge de i dette stykkes litra a) og b) omhandlede foranstaltninger enten ved en afgørelse i henhold til denne artikels stk. 3, litra c), eller ved en særskilt afgørelse.

Kommissionen kan ved en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse vedtage enhver af de i dette stykkes litra a) eller b) omhandlede foranstaltninger, hvis den finder, at en fusion er blevet gennemført i

strid med en afgørelse vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, litra a), ifølge hvilken fusionen, uden tilsagnene, ville opfylde kriteriet i denne artikels stk. 3, litra c).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

7. Kommissionen kan også vedtage en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse om foreløbige forholdsregler som omhandlet i artikel 12, når:

- a) en fusion er gennemført i strid med artikel 21
- b) en fusion er gennemført i strid med en afgørelse med tilsagn vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra a).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

Artikel 26

Bøder og tvangsbøder i forbindelse med fusioner

1. Kommissionen kan pålægge bøder eller tvangsbøder som fastsat i artikel 17.
2. Kommissionen kan ved afgørelse også pålægge de deltagende virksomheder bøder på op til 1 % af deres samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis disse virksomheder forsætligt eller uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i en anmeldelse i henhold til artikel 21 eller som supplement hertil.
3. Kommissionen kan ved afgørelse også pålægge de deltagende virksomheder bøder på op til 10 % af deres samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis disse virksomheder forsætligt eller uagtsomt:
 - a) undlader at anmelde en anmeldelsespligtig fusion i overensstemmelse med artikel 21 forud for dens gennemførelse, medmindre de udtrykkeligt har tilladelse hertil i henhold til artikel 24
 - b) gennemfører en anmeldt fusion i strid med artikel 24
 - c) gennemfører en anmeldt fusion, der er forbudt i overensstemmelse med artikel 25, stk. 3, litra c)
 - d) omgik eller forsøgte at omgå de i artikel 39, stk. 1, omhandlede anmeldelseskrav.

KAPITEL 4

OFFENTLIGE UDBUDSPROCEDURER

Artikel 27

Udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer

Ved udenlandske subsidier, der forårsager eller risikerer at forårsage konkurrencefordrejninger i en offentlig udbudsprocedure, forstås udenlandske subsidier, der gør det muligt for en økonomisk aktør at afgive et tilbud, der er uberettiget fordelagtigt i forhold til de pågældende bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser. Vurderingen i henhold til artikel 4 af, om der forekommer en konkurrencefordrejning i det indre marked, og om et udbud er urimeligt fordelagtigt i forhold til de pågældende bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, begrænses til den pågældende offentlige udbudsprocedure. Som led i vurderingen tages der kun hensyn til udenlandske subsidier, der er ydet i de tre år, der går forud for anmeldelsen.

*Artikel 28***Anmeldelsestærskler i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer**

1. Med henblik på denne forordning anses et anmeldelsespligtigt udenlandsk finansielt bidrag i en offentlig udbudsprocedure at foreligge, når:
 - a) den anslåede værdi af det pågældende offentlige udbud eller rammeaftalen, eksklusiv moms, beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 5 i direktiv 2014/24/EU og artikel 16 i direktiv 2014/25/EU, eller et specifikt udbud i henhold til det dynamiske indkøbssystem er på mindst 250 mio. EUR, og
 - b) økonomiske aktører, herunder dennes datterselskaber uden kommerciel autonomi, dennes holdingselskaber og, hvor det er relevant, de vigtigste underentreprenører og leverandører, der er involveret i det samme tilbud i den offentlige udbudsprocedure, fik tildelt finansielle bidrag i de tre år forud for anmeldelsen eller, hvis det er relevant, den ajourførte anmeldelse, på i alt mindst 4 mio. EUR pr. tredjeland.
2. Hvis den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed beslutter at opdele udbuddet i delkontrakter, anses der for at foreligge et anmeldelsespligtigt udenlandsk finansielt bidrag i en offentlig udbudsprocedure, når den anslåede værdi af udbuddet, eksklusiv moms, overstiger den tærskel, der er fastsat i stk. 1, litra a), og værdien af delkontrakten eller den samlede værdi af alle delkontrakterne, som tilbudsgiveren ansøger om, er på mindst 125 mio. EUR, og det udenlandske finansielle bidrag er på mindst den tærskel, der er fastsat i stk. 1, litra b).
3. Procedurer for tildeling af kontrakter, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2009/81/EF, er ikke omfattet af nærværende kapitel.
4. Procedurer for tildeling af kontrakter som omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra c), i direktiv 2014/24/EU og artikel 50, litra d), i direktiv 2014/25/EU er omfattet af bestemmelserne i denne forordnings kapitel 2 og udelukkes fra anvendelsen af denne forordnings kapitel 4.
5. Når bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller tjenesteydelserne kun kan leveres af en bestemt økonomisk aktør i overensstemmelse med artikel 31, stk. 4, i direktiv 2014/23/EU, artikel 32, stk. 2, litra b), i direktiv 2014/24/EU og artikel 50, litra c), i direktiv 2014/25/EU og kontraktens anslåede værdi er på mindst den værdi, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a), skal økonomiske aktører, der afgiver et tilbud eller en ansøgning om deltagelse, uanset artikel 29, stk. 1, underrette Kommissionen om alle udenlandske finansielle bidrag, hvis betingelserne i nærværende artikels stk. 1, litra b), er opfyldte. Uden at det berører muligheden for at indlede en undersøgelse i henhold til denne forordnings kapitel 2 betragtes indgivelse af sådanne oplysninger ikke som en anmeldelse og er ikke genstand for undersøgelser i henhold til dette kapitel.
6. Den ordregivende myndighed eller den ordregivende enhed angiver i udbudsbekendtgørelsen eller, hvis der gennemføres en procedure uden forudgående offentliggørelse, i udbudsdokumenterne, at de økonomiske aktører er omfattet af anmeldelsespligten i artikel 29. Manglende angivelse heraf berører dog ikke anvendelsen af denne forordning på kontrakter, der falder ind under dens anvendelsesområde.

*Artikel 29***Forudgående anmeldelse eller erklæring af udenlandske finansielle bidrag i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer**

1. Hvis betingelserne for anmeldelse af finansielle bidrag i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1 og 2, er opfyldt, anmelder de økonomiske aktører, der deltager i en offentlig udbudsprocedure, alle udenlandske finansielle bidrag som defineret i artikel 28, stk. 1, litra b), til den ordregivende myndighed eller den ordregivende enhed. I alle andre tilfælde anfører de økonomiske aktører i en erklæring alle udenlandske finansielle bidrag, der er modtaget, og bekræfter at de udenlandske finansielle bidrag, der er modtaget, ikke er anmeldelsespligtige i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, litra b). Ved et offentligt udbud indgives anmeldelsen eller erklæringen kun én gang sammen med tilbuddet. I en trinvis procedure, der består af flere trin, indgives anmeldelsen eller erklæringen to gange, først sammen med ansøgningen om deltagelse og derefter som en ajourført anmeldelse eller ajourført erklæring sammen med det afgivne tilbud eller det endelige tilbud.
2. Når anmeldelsen eller erklæringen er indgivet, videresender den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed uden ophold anmeldelsen eller erklæringen til Kommissionen.
3. Hvis en anmeldelse eller erklæring mangler i ansøgningen om deltagelse eller tilbuddet, kan den ordregivende myndighed eller den ordregivende enhed anmode de berørte økonomiske aktører om at indsende det relevante dokument inden for 10 arbejdsdage. Tilbud eller ansøgninger om deltagelse fra økonomiske aktører, der er omfattet af forpligtelserne i denne artikel, og som i sidste ende ikke er ledsaget af den anmeldelse eller erklæring, der er indgivet i overensstemmelse med stk. 1, på trods af en anmodning fra den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed i overensstemmelse med dette stykke, erklæres for ukorrekte og afvises af den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed. Den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed underretter Kommissionen om denne afvisning.
4. Kommissionen undersøger indholdet af den modtagne anmeldelse uden unødigt ophold. Hvis Kommissionen finder, at anmeldelsen er ufuldstændig, meddeler den sine konklusioner til den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed og de berørte økonomiske aktører og anmoder om, at den økonomiske aktør færdiggør indholdet inden for 10 arbejdsdage. Hvis en anmeldelse, der ledsager et tilbud eller en ansøgning om deltagelse, fortsat er ufuldstændig på trods af en anmodning fra Kommissionen i overensstemmelse med dette stykke, vedtager Kommissionen en afgørelse, hvorved tilbuddet erklæres for ukorrekt. I nævnte afgørelse anmoder Kommissionen også den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed om at vedtage en afgørelse om afvisning af et sådant ukorrekt tilbud eller en sådan ukorrekt ansøgning om deltagelse.
5. Pligten til at anmelde udenlandske finansielle bidrag i henhold til denne artikel gælder for økonomiske aktører, sammenslutninger af økonomiske aktører som omhandlet i artikel 26, stk. 2, i direktiv 2014/23/EU, artikel 19, stk. 2, i direktiv 2014/24/EU og artikel 37, stk. 2, i direktiv 2014/25/EU samt for de vigtigste underentreprenører og vigtigste leverandører, der er kendt på tidspunktet for indgivelsen af den fuldstændige anmeldelse eller erklæring eller den fuldstændige ajourførte anmeldelse eller erklæring. Med henblik på denne forordning anses underentreprenører eller leverandører for vigtige, hvis deres deltagelse sikrer centrale elementer i kontraktens gennemførelse, og i alle tilfælde, hvor den økonomiske andel af deres bidrag overstiger 20 % af værdien af det afgivne tilbud.
6. På vegne af sammenslutninger af økonomiske aktører, de vigtigste underentreprenører og leverandører er det hovedentreprenøren som defineret i direktiv 2014/24/EU og 2014/25/EU eller hovedkoncessionshaveren som defineret i direktiv 2014/23/EU, der sørger for at indgive anmeldelsen eller erklæringen. Med henblik på artikel 33 er hovedentreprenøren eller -koncessionshaveren kun ansvarlig for, at de oplysninger, der er knyttet til dens egne udenlandske finansielle bidrag, er sande.
7. Hvis den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed ved behandlingen af tilbud har mistanke om forekomsten af udenlandske subsidier, selv om der er blevet afgivet en erklæring, skal sådanne

mistanke meddeles til Kommissionen uden ophold. Uden at det berører de ordregivende myndigheders eller ordregivende enheders beføjelser i henhold til direktiv 2014/24/EU og 2014/25/EU til at undersøge, om et tilbud er unormalt lavt, foretager den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed ikke en vurdering af, om et tilbud er unormalt lavt, hvis en sådan vurdering ville blive iværksat alene på grundlag af mistanke om, at der muligvis foreligger udenlandske subsidier. Hvis Kommissionen konkluderer, at der ikke foreligger et uberettiget fordelagtigt tilbud som defineret i denne forordning, underretter den den relevante ordregivende myndighed eller ordregivende enhed herom. Andre juridiske eller fysiske personer kan indberette enhver oplysning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, til Kommissionen og meddele enhver mistanke om, at der muligvis er afgivet en falsk erklæring.

8. Uden at det berører Kommissionens mulighed for at indlede en procedure for undersøgelser på eget initiativ, kan den, hvis den har mistanke om, at en økonomisk aktør kan have modtaget udenlandske subsidier i de tre år, der går forud for indgivelsen af tilbuddet eller ansøgningen om deltagelse i den offentlige udbudsprocedure, inden tildelingen af kontrakten anmode om anmeldelse af de udenlandske finansielle bidrag fra tredjelande til den pågældende økonomiske aktør i forbindelse med enhver offentlig udbudsprocedure, som ikke er anmeldelsespligtig i henhold til artikel 28, stk. 1, eller er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 30, stk. 4. Hvis Kommissionen har krævet anmeldelse af et sådant finansielt bidrag, anses det finansielle bidrag for at være et anmeldelsespligtigt udenlandsk finansielt bidrag i en offentlig udbudsprocedure procedure og være omfattet af bestemmelserne i kapitel 4.

Artikel 30

Procedureregler for den indledende og den tilbundsående undersøgelse af anmeldte finansielle bidrag i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer

1. Artikel 10, artikel 11, stk. 1, 3 og 4, samt artikel 13, 14, 15, 16, 18 og 23 finder anvendelse på anmeldte finansielle bidrag i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer.
2. Kommissionen foretager en indledende undersøgelse senest 20 arbejdsdage efter modtagelse af den fuldstændige anmeldelse. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen én gang forlænge denne frist med 10 arbejdsdage.
3. Kommissionen træffer afgørelse om, hvorvidt der skal indledes en tilbundsående undersøgelse inden for fristen for afslutning af den indledende undersøgelse, og underretter uden ophold den berørte økonomiske aktør og den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed herom.
4. Hvis Kommissionen har afsluttet en indledende undersøgelse uden at vedtage en afgørelse og modtager nye oplysninger, der giver anledning til mistanke om, at en indgivet anmeldelse eller erklæring var ufuldstændig, eller hvis en sådan anmeldelse eller erklæring ikke videresendes til Kommissionen, kan den anmode om yderligere oplysninger i overensstemmelse med artikel 29, stk. 4. Kommissionen kan genåbne en indledende undersøgelse på grundlag af disse nye oplysninger. Hvis den indledende undersøgelse iværksættes i henhold til dette kapitel, og uden at det berører muligheden for at iværksætte en indledende undersøgelse i henhold til kapitel 2, alt efter behov, er udgangspunktet for fastsættelsen af varigheden af den indledende undersøgelse Kommissionens modtagelse af den nye anmeldelse eller erklæring.
5. Kommissionen kan vedtage en afgørelse om at afslutte en tilbundsående undersøgelse senest 110 arbejdsdage efter modtagelse af den fuldstændige anmeldelse. Denne periode kan forlænges én gang med 20 arbejdsdage efter høring af den ordregivende myndighed eller den ordregivende enhed i behørigt

begrundede ekstraordinære tilfælde, herunder de undersøgelser, der er omhandlet i stk. 6, eller i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a) og b).

6. Uanset stk. 2 behandler Kommissionen, hvis den offentlige udbudsprocedure er en trinvis procedure, den fuldstændige anmeldelse, der indgives sammen med ansøgningen om deltagelse, senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af anmeldelsen uden at afslutte den indledende undersøgelse eller træffe afgørelse om at indlede en tilbundsgående undersøgelse. Efter udløbet af fristen på 20 arbejdsdage suspenderes den indledende undersøgelse, indtil der foreligger et endeligt tilbud eller et tilbud i tilfælde af et begrænset udbud. Når tilbuddet eller det endelige tilbud med en fuldstændig ajourført anmeldelse er indgivet, genoptages den indledende undersøgelse, og Kommissionen har 20 arbejdsdage til at færdiggøre det under hensyntagen til eventuelle yderligere oplysninger. Kommissionen vedtager den afgørelse, der afslutter en deraf følgende tilbundsgående undersøgelse, senest 90 arbejdsdage efter indgivelsen af den fuldstændige ajourførte anmeldelse.

Artikel 31

Kommissionens afgørelser

1. Hvis Kommissionen efter en tilbundsgående undersøgelse finder, at en økonomiske aktør modtager udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, jf. artikel 4, 5 og 6, og den berørte økonomiske aktør afgiver tilsagn, der fuldt ud og effektivt afhjælper fordrejningen i det indre marked, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 11, stk. 3. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

2. Hvis den berørte økonomiske aktør ikke afgiver tilsagn, eller hvis Kommissionen finder, at de i stk. 1 omhandlede tilsagn hverken er hensigtsmæssige eller tilstrækkelige til fuldt ud og effektivt at afhjælpe konkurrencefordrejningen, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse om forbud mod tildeling af kontrakten til den berørte økonomiske aktør (»afgørelse om forbud mod tildeling af kontrakten«). Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2. Efter nævnte afgørelse afviser den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed tilbuddet.

3. Hvis Kommissionen efter en tilbundsgående undersøgelse ikke konstaterer, at en økonomiske aktør modtager udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, vedtager den en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

4. Den vurdering, der foretages i henhold til artikel 6, må ikke føre til en ændring af den økonomiske aktørs tilbud eller endelige tilbud, som er uforenelig med EU-retten.

Artikel 32

Vurderinger i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer med anmeldelse og udsættelse af tildeling

1. Under den indledende og den tilbundsgående undersøgelse kan alle proceduremæssige trin i den offentlige udbudsprocedure fortsætte bortset fra tildelingen af kontrakten.

2. Hvis Kommissionen træffer afgørelse om at indlede en tilbundsgående undersøgelse i henhold til artikel 30, stk. 3, tildeles kontrakten ikke til en økonomisk aktør, der foretager anmeldelse i henhold til

artikel 29, før Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 31, stk. 3, eller fristerne i artikel 30, stk. 5 eller 6, er udløbet. Hvis Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse inden for den gældende frist, kan kontrakten tildeles en hvilken som helst økonomisk aktør, herunder den økonomiske aktør, der foretager anmeldelsen.

3. Hvis den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed finder, at det økonomisk mest fordelagtige tilbud blev afgivet af en økonomiske aktør, som afgav en erklæring som defineret i artikel 29, og hvis Kommissionen ikke har indledt en undersøgelse i overensstemmelse med artikel 29, stk. 8, artikel 30, stk. 3 eller 4, kan kontrakten tildeles den økonomiske aktør, der afgiver et sådant tilbud, inden Kommissionen træffer en af de i artikel 31 omhandlede afgørelser, eller inden fristerne i artikel 30, stk. 2, 5 eller 6 udløber, eller inden Kommissionen træffer en af de i artikel 31 omhandlede afgørelser vedrørende andre tilbud, der undersøges.

4. Hvis Kommissionen vedtager en afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, vedrørende et tilbud, som ifølge den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed er det økonomisk mest fordelagtige tilbud, kan kontrakten tildeles den økonomiske aktør, der har afgivet det næstbedste tilbud, og som ikke er genstand for en afgørelse i henhold til artikel 31, stk. 2.

5. Når Kommissionen vedtager en afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1 eller 3, kan kontrakten tildeles enhver økonomiske aktør, der har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud, herunder den økonomiske aktør, der har foretaget anmeldelsen i henhold til artikel 29.

6. Den ordregivende myndighed eller den ordregivende enhed underretter uden unødigt ophold Kommissionen om enhver beslutning vedrørende annullering af den offentlige udbudsprocedure, afvisning af tilbuddet eller den berørte økonomiske aktør ansøgning om deltagelse, den berørte økonomiske aktør afgivelse af et nyt tilbud eller tildelingen af kontrakten.

7. Principperne for offentlige udbudsprocedurer, herunder om proportionalitet, ikkeforskelsbehandling, ligebehandling, gennemsigtighed og konkurrence, skal overholdes af alle de økonomiske aktører, der deltager i den offentlige udbudsprocedure. Undersøgelsen af udenlandske subsidier i henhold til denne forordning må ikke føre til, at den ordregivende myndighed eller den ordregivende enhed behandler de berørte økonomiske aktører på en måde, der strider mod disse principper. Miljøkrav, sociale krav og arbejdsmarkedskrav finder anvendelse på økonomiske aktører i overensstemmelse med direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU eller anden EU-ret.

8. De i dette kapitel omhandlede frister begynder at løbe på arbejdsdagen efter den dag, hvor anmeldelsen er modtaget, eller hvor den relevante kommissionsafgørelse er vedtaget.

Artikel 33

Bøder og tvangsbøder for finansielle bidrag i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer

1. Kommissionen kan pålægge bøder eller tvangsbøder som fastsat i artikel 17.

2. Kommissionen kan ved afgørelse også pålægge de berørte økonomiske aktører bøder på op til 1 % af deres samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis disse økonomiske aktører forsætligt eller uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i en anmeldelse eller erklæring i henhold til artikel 29 eller i et supplement hertil.

3. Kommissionen kan ved afgørelse pålægge de berørte økonomiske aktører bøder på op til 10 % af deres samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis disse økonomiske aktører forsætligt eller uagtsomt:

- a) undlader at anmelde udenlandske finansielle bidrag i overensstemmelse med artikel 29 i forbindelse med en offentlig udbudsprocedure
- b) omgår eller forsøger at omgå anmeldelseskravene som omhandlet i artikel 39, stk. 1.

KAPITEL 5

FÆLLES PROCEDUREBESTEMMELSER

Artikel 34

Forbindelse mellem procedurer

1. Et finansielt bidrag, der anmeldes som led i en fusion, jf. artikel 21, eller som led i et offentligt udbud, jf. artikel 29, kan være relevant for og kan vurderes i henhold til denne forordning i forbindelse med en anden økonomisk aktivitet.

2. Et finansielt bidrag, der vurderes som led i en procedure for undersøgelser på eget initiativ i forbindelse med en bestemt økonomisk aktivitet, jf. artikel 10 eller 11, kan være relevant for og kan vurderes i henhold til denne forordning i forbindelse med en anden økonomisk aktivitet.

Artikel 35

Meddelelse af oplysninger

1. Hvis en medlemsstat mener, at udenlandske subsidier måske forekommer og måske fordrejer det indre marked, videregiver den oplysningen herom til Kommissionen. Kommissionen kan på grundlag af denne oplysning beslutte at påbegynde en indledende undersøgelse i henhold til artikel 10 eller anmode om en anmeldelse i henhold til artikel 21, stk. 5, eller artikel 29, stk. 8.

2. En fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning kan meddele Kommissionen enhver oplysning, som den måtte have om udenlandske subsidier, der kan fordreje det indre marked. Kommissionen kan på grundlag af denne oplysning beslutte at påbegynde en indledende undersøgelse i henhold til artikel 10 eller anmode om en anmeldelse i henhold til artikel 21, stk. 5, eller artikel 29, stk. 8.

3. Kommissionen stiller i en særlig elektronisk database de ikkefortrolige udgaver af alle afgørelser, der er vedtaget i henhold til denne forordning, til rådighed for medlemsstaterne og de berørte ordregivende myndigheder eller ordregivere.

Artikel 36

Markedsundersøgelse

1. Hvis de oplysninger, som Kommissionen råder over, giver anledning til begrundet mistanke om, at udenlandske subsidier inden for en bestemt sektor, til en bestemt type økonomisk aktivitet eller baseret på et bestemt støtteinstrument kan fordreje det indre marked, kan Kommissionen foretage en markedsundersøgelse af den pågældende bestemte sektor, den bestemte type økonomiske aktivitet eller

brug af støtteinstrumentet. I løbet af denne markedsundersøgelse kan Kommissionen kræve, at de berørte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder fremlægger de nødvendige oplysninger og kan foretage de nødvendige kontrolundersøgelser. Kommissionen kan også anmode de pågældende medlemsstater eller det pågældende tredjeland om at fremlægge oplysninger.

2. Kommissionen offentliggør, når det er relevant, en rapport om resultaterne af sin markedsundersøgelse af bestemte sektorer, bestemte former for økonomisk aktivitet eller bestemte støtteinstrumenter og indhenter bemærkninger.
3. Kommissionen kan anvende oplysningerne fra sådanne markedsundersøgelser inden for rammerne af denne forordnings procedurer.
4. Artikel 13, 14, 15 og 17 finder anvendelse på markedsundersøgelser.

Artikel 37

Dialog med tredjelande

1. Hvis Kommissionen efter en markedsundersøgelse i henhold til artikel 36 har mistanke om, at der forekommer gentagne udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, eller hvis flere håndhævelsesforanstaltninger i henhold til denne forordning blotlægger udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked og er ydet af samme tredjeland, kan Kommissionen indlede en dialog med det pågældende tredjeland for at undersøge mulighederne for at opnå ophør eller ændring af disse subsidier med henblik på at fjerne deres fordrejende virkninger på det indre marked. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om enhver relevant udvikling.
2. Denne dialog med tredjelande forhindrer ikke Kommissionen i at træffe foranstaltninger i henhold til denne forordning. Individuelle foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, drøftes ikke i denne dialog.

Artikel 38

Forældelsesfrister

1. Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 10 og 11 forældes efter ti år regnet fra den dag, hvor der er ydet udenlandske subsidier til en virksomhed. Enhver foranstaltning, som Kommissionen træffer i henhold til artikel 10, 13, 14 eller 15 i forbindelse med udenlandske subsidier, afbryder forældelsesfristen. Forældelsesfristen på ti år løber på ny efter hver afbrydelse.
2. Kommissionens beføjelser til at pålægge bøder eller tvangsbøder i henhold til artikel 17, 26 og 33 forældes efter tre år regnet fra den dag, hvor den i artikel 17, 26 eller 33 omhandlede overtrædelse fandt sted. Ved vedvarende eller gentagne overtrædelser løber forældelsesfristen fra den dag, hvor overtrædelsen er ophørt. Enhver foranstaltning, som Kommissionen træffer vedrørende en overtrædelse som omhandlet i artikel 17, 26 eller 33, afbryder forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder. Forældelsesfristen på tre år løber på ny efter hver afbrydelse.
3. Kommissionens beføjelser til at håndhæve afgørelser om pålæggelse af bøder eller tvangsbøder i henhold til artikel 17, 26 og 33 forældes efter fem år regnet fra den dag, hvor Kommissionens afgørelse om pålæggelse af bøder eller tvangsbøder er vedtaget. Enhver foranstaltning, som Kommissionen eller en

medlemsstat på Kommissionens anmodning træffer med henblik på at tvangsinddrive bøden eller tvangsbøden, afbryder denne forældelsesfrist. Forældelsesfristen på fem år løber på ny efter hver afbrydelse.

4. Forældelsesfristen udløber senest den dag, hvor der er forløbet en periode svarende til to gange denne forældelsesfrist, forudsat at Kommissionen ikke har:

- a) truffet en afgørelse i henhold til artikel 10 eller 11 i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, eller
- b) pålagt en bøde eller en tvangsbøde i den situation, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

5. Forældelsesfristen suspenderes, så længe Kommissionens afgørelse er genstand for en verserende retssag ved Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 39

Modvirkning af omgåelse

1. En virksomhed må ikke tilrettelægge finansielle transaktioner eller kontrakter for at omgå anmeldelseskravene i artikel 21, stk. 1 og 5, og artikel 29, stk. 1, 5 og 8.

2. Kommissionen kan, når den har mistanke om, at en virksomhed har udøvet eller udøver en praksis, der er omhandlet i stk. 1, kræve, at virksomheden giver enhver oplysning, som Kommissionen finder nødvendig for at kunne afgøre, om virksomheden har udøvet eller udøver en praksis, der er omhandlet i stk. 1, og kan indlede en undersøgelse i henhold til artikel 21, stk. 4, eller artikel 30, stk. 4.

Artikel 40

Offentliggørelse af afgørelser

1. Kommissionen offentliggør et resumé af de afgørelser, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), således at alle fysiske eller juridiske personer, medlemsstater eller tredjelande, der har tildelt udenlandske subsidier, kan tilkendegive deres syn.

2. Kommissionen offentliggør de afgørelser, som den vedtager i henhold til artikel 11, stk. 2, 3 og 4, artikel 25, stk. 3 og 6, og artikel 31, stk. 1, 2 og 3, i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Når Kommissionen offentliggør resuméer og afgørelser, tager den behørigt hensyn til virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger.

Artikel 41

Afgørelses adressater

1. Kommissionen meddeler uden ophold en afgørelse rettet til en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder og giver denne virksomhed eller sammenslutning af virksomheder mulighed for at meddele Kommissionen, hvilke oplysninger i afgørelsen den anser for at være fortrolige.

2. Kommissionen underretter den pågældende ordregivende myndighed eller ordregivende enhed om en afgørelse i henhold til artikel 31, stk. 1 og 3, rettet til en økonomiske aktør, der deltager i en offentlig udbudsprocedure.

3. Afgørelser, der er vedtaget i henhold til artikel 29, stk. 4, og artikel 31, stk. 2, rettes til den pågældende ordregivende myndighed eller ordregivende enhed. Kommissionen forelægger den økonomiske aktør, som det er forbudt at tildele kontrakten, en genpart af denne afgørelse.

Artikel 42

Offentliggørelse og ret til forsvar

1. Kommissionen giver, inden den vedtager en afgørelse i henhold til artikel 11, 12, 17, 18, artikel 25, stk. 3, artikel 26, 31 eller 33 den virksomhed, der undersøges, mulighed for at fremsætte bemærkninger til de grunde, på hvilke Kommissionen agter at basere sin afgørelse.
2. Uanset stk. 1 kan en afgørelse i henhold til artikel 12 træffes foreløbigt, uden at den virksomhed, der undersøges, gives mulighed for på forhånd at fremsætte bemærkninger, forudsat at Kommissionen giver den denne mulighed snarest muligt efter at have truffet sin afgørelse.
3. Kommissionen baserer kun sin afgørelse på grunde, som de berørte virksomheder har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger til.
4. For at den virksomhed, der undersøges, kan udøve sin ret i henhold til stk. 1, har den ret til indsigt i Kommissionens sagsakter. Retten til aktindsigt omfatter ikke Kommissionens eller medlemsstaternes fortrolige oplysninger eller interne dokumenter, og navnlig ikke korrespondance mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Retten til aktindsigt er betinget af virksomhedernes eller sammenslutningerne af virksomheders legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger. Kommissionen kan anmode den virksomhed, der undersøges, og de virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, der har givet oplysninger til Kommissionen, om at aftale betingelser for at videregive disse oplysninger. Hvis virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder ikke kan enes om disse betingelser, har Kommissionen beføjelse til at fastsætte betingelserne for videregivelse af oplysningerne.

Intet i dette stykke er til hinder for, at Kommissionen i det nødvendige omfang anvender og videregiver oplysninger, som viser, at der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Artikel 43

Tavshedspligt og fortrolighed

1. Oplysninger, der indhentes i medfør af denne forordning, må kun anvendes til de formål, hvortil de er indhentet, medmindre den, der har givet oplysningerne, accepterer andet.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen, deres tjenestemænd og andre personer, der arbejder under deres tilsyn, sørger for beskyttelse af fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under anvendelsen af denne forordning, i overensstemmelse med de relevante gældende regler. Med henblik herpå må de ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, og som de har fået kendskab til i medfør af denne forordning.
3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelse af statistikker og rapporter, som ikke indeholder oplysninger, der gør det muligt at identificere bestemte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

4. Videregivelse af oplysninger, der meddeles i henhold til denne forordning, må ikke skade medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser.

KAPITEL 6

FORBINDELSE TIL ANDRE INSTRUMENTER

Artikel 44

Forbindelse til andre instrumenter

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af artikel 101, 102, 106, 107 og 108 i TEUF, Rådets forordning (EF) nr. 1/2003⁽²³⁾ og forordning (EF) nr. 139/2004.
2. Denne forordning berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037⁽²⁴⁾.
3. Denne forordning berører ikke anvendelsen af forordning (EU) 2019/452.
4. Denne forordning berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1031⁽²⁵⁾.
5. Denne forordning har forrang for forordning (EU) 2016/1035, indtil nævnte forordning finder anvendelse i henhold til dennes artikel 18. Hvis udenlandske subsidier efter denne dato er omfattet af anvendelsesområdet for både forordning (EU) 2016/1035 og nærværende forordning, har forordning (EU) 2016/1035 forrang. Nærværende forordnings bestemmelser om offentlige udbud og fusioner har imidlertid forrang for forordning (EU) 2016/1035.
6. Denne forordning har forrang for forordning (EØF) nr. 4057/86.
7. Denne forordning berører ikke anvendelsen af forordning (EU) 2019/712. Fusioner, jf. nærværende forordnings artikel 20, mellem luftfartsselskaber er omfattet af bestemmelserne i nærværende forordnings kapitel 3. Offentlige udbudsprocedurer med deltagelse af luftfartsselskaber er omfattet af bestemmelserne i nærværende forordnings kapitel 4.
8. Denne forordning fortolkes i overensstemmelse med direktiv 2009/81/EF, 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU samt Rådets direktiv 89/665/EØF⁽²⁶⁾ og 92/13/EØF⁽²⁷⁾.
9. Denne forordning er ikke til hinder for, at Unionen opfylder sine forpligtelser i henhold til internationale aftaler. En undersøgelse i henhold til denne forordning gennemføres ikke, og der pålægges eller opretholdes ikke foranstaltninger, når sådanne foranstaltninger vil være i modstrid med Unionens forpligtelser i henhold til skibsbygningaftalen eller andre relevante internationale aftaler. Navnlig træffes der i henhold til denne forordning ingen foranstaltninger, som ville udgøre en specifik foranstaltning mod subsidier som defineret i artikel 32.1 i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, og som ydes af et tredjeland, der er medlem af Verdenshandelsorganisationen.

KAPITEL 7

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 45

Prøvelse ved Domstolen

I overensstemmelse med artikel 261 i TEUF har Den Europæiske Unions Domstol fuld prøvelsesret vedrørende afgørelser, hvorved Kommissionen har pålagt bøder eller tvangsbøder. Den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.

Artikel 46

Retningslinjer

1. Kommissionen offentliggør senest den 12. januar 2026 og ajourfører derefter regelmæssigt retningslinjer for:
 - a) anvendelse af kriterierne for afgørelse af, om der forekommer en fordrejning i henhold til artikel 4, stk. 1
 - b) anvendelse af afvejningstesten i overensstemmelse med artikel 6
 - c) anvendelse af sin beføjelse til at anmode om forudgående anmeldelse af enhver fusion i henhold til artikel 21, stk. 5, eller udenlandske finansielle bidrag modtaget af en økonomiske aktør i en offentlig udbudsprocedure i henhold til artikel 29, stk. 8, og
 - d) vurdering af en fordrejning i en offentlig udbudsprocedure i henhold til artikel 27.
2. Inden Kommissionen udsteder de retningslinjer, der er omhandlet i stk. 1, foretager den passende høringer af interessenter og medlemsstaterne. Retningslinjerne skal bygge på de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning.

Artikel 47

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende:
 - a) form, indhold og proceduremæssige detaljer for så vidt angår anmeldelser af fusioner i henhold til artikel 21, herunder en eventuel forenklet procedure, under størst mulig hensyntagen til målet om at begrænse den administrative byrde for anmeldende parter i henhold til artikel 21 i denne forordning og artikel 4 i forordning (EF) nr. 139/2004
 - b) form, indhold og proceduremæssige detaljer for så vidt angår anmeldelser af udenlandske finansielle bidrag og erklæring om fravær af udenlandske finansielle bidrag i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer i henhold til artikel 29, herunder en eventuel forenklet procedure
 - c) proceduremæssige detaljer for så vidt angår mundtlige erklæringer i henhold til artikel 13, stk. 7, artikel 14, stk. 2, litra c), og artikel 15
 - d) nærmere oplysninger om offentliggørelsen i henhold til artikel 42 og tavshedspligt i henhold til artikel 43
 - e) form, indhold og proceduremæssige detaljer for så vidt angår gennemsigtighedskrav
 - f) nærmere regler for beregning af frister
 - g) proceduremæssige detaljer og frister for afgivelse af tilsagn i henhold til artikel 25 og 31
 - h) nærmere regler for de proceduremæssige trin, jf. artikel 29-32, i forbindelse med undersøgelser vedrørende offentlige udbudsprocedurer.
2. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 48, stk. 2.

3. Inden Kommissionen vedtager foranstaltninger i henhold til stk. 1, offentliggør den et udkast hertil og indhenter bemærkninger inden for en frist. Denne frist fastsættes af Kommissionen og må ikke være kortere end fire uger.

4. De første gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, vedtages senest den 12. juli 2023.

Artikel 48

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 49

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på om nødvendigt at ændre tærsklen for fusionsanmeldelser som fastsat i artikel 20, stk. 3, litra a), ved at øge tærsklen med op til 20 % eller mindske den med op til 20 % efter at have:

- a) vurderet denne tærskel i lyset af sine erfaringer i forbindelse med anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning og
- b) fastslået, at det er nødvendigt at ændre denne tærskel for at:
 - i) sikre, at de anmeldelsesprocedurer, der er fastsat i kapitel 3, gør det muligt nøjagtigt at identificere udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked
 - ii) sikre en rimelig administrativ byrde for Kommissionen og de berørte virksomheder og
 - iii) gøre anvendelsen af denne forordning mere effektiv.

2. Med henblik på at vurdere, om det er nødvendigt at ændre tærsklen for anmeldelser i henhold til stk. 1, foretager Kommissionen en vurdering for en bestemt periode, som ikke kan være kortere end to år, navnlig på grundlag af følgende objektive kriterier:

- a) andel anmeldelser i henhold til artikel 21, stk. 1, som førte til, at Kommissionen afsluttede den indledende undersøgelse i henhold til artikel 10, stk. 4, eller til, at Kommissionen vedtog en afgørelse om ikke at gøre indsigelse i henhold til artikel 25, stk. 3, litra b)
- b) andel anmeldelser i henhold til artikel 21, stk. 1, som førte til, at Kommissionen vedtog enten en afgørelse om forbud mod en fusion i henhold til artikel 25, stk. 3, litra c), eller en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 25, stk. 3, litra a)
- c) andel anmeldelser i henhold til artikel 21, stk. 5, som førte til, at Kommissionen vedtog enten en afgørelse om forbud mod en fusion i henhold til artikel 25, stk. 3, litra c), eller en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 25, stk. 3, litra a)
- d) andel undersøgelse på eget initiativ i henhold til artikel 9 i forbindelse med fusioner, der ikke var anmeldelsespligtige fusioner, jf. artikel 20, som enten førte til afgørelser med afhjælpende foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, eller til en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 11, stk. 3
- e) sammenligning af den tærskel, der er fastsat i artikel 20, stk. 3, litra a), og den gennemsnitlige samlede omsætning over denne tærskel i de tilfælde, der førte til enten en afgørelse om forbud mod en fusion i henhold til artikel 25, stk. 3, litra c), eller en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 25, stk. 3, litra a)

- f) antal anmeldelser i henhold til artikel 21, stk. 1, og udviklingen heri.
3. For at forhøje tærsklerne i artikel 20, stk. 3, litra a), skal den vurdering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, påvise:
- a) at en stor del af afgørelserne om forbud mod en fusion i henhold til artikel 25, stk. 3, litra c), eller afgørelserne med tilsagn i henhold til artikel 25, stk. 3, litra a), vedrørte tilfælde, hvor den samlede omsætning over tærsklen omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra a), var væsentligt højere end denne tærskel eller
 - b) at en stor del af anmeldelserne i henhold til artikel 21, stk. 1, enten førte til, at Kommissionen afsluttede den indledende undersøgelse i henhold til artikel 10, stk. 4, eller til, at Kommissionen vedtog en afgørelse om ikke at gøre indsigelse i henhold til artikel 25, stk. 3, litra b).
4. For at nedsætte tærsklerne i artikel 20, stk. 3, litra a), skal den vurdering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, påvise:
- a) at en stor del af anmeldelserne i henhold til artikel 21, stk. 5, førte til, at Kommissionen vedtog enten en afgørelse om forbud mod en fusion i henhold til artikel 25, stk. 3, litra c), eller en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 25, stk. 3, litra a), eller
 - b) at en stor del af undersøgelserne af udenlandske subsidier på eget initiativ i forbindelse med fusioner, der ikke var anmeldelsespligtige fusioner, jf. artikel 20, førte til, at Kommissionen vedtog enten en afgørelse med afhjælpende foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, eller en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 11, stk. 3.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på om nødvendigt at ændre tærsklen for anmeldelser som fastsat i artikel 28, stk. 1, litra a), og artikel 28, stk. 2, for offentlige udbud ved at øge den med op til 20 % eller mindske den med op til 20 % efter at have:
- a) vurderet disse tærskler i lyset af sine erfaringer i forbindelse med anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning og
 - b) fastslået, at det er nødvendigt at ændre disse tærskler for at:
 - i) sikre, at de anmeldelsesprocedurer, der er fastsat i kapitel 4, gør det muligt nøjagtigt at identificere udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked
 - ii) sikre en rimelig administrativ byrde for Kommissionen og de berørte økonomiske aktører og
 - iii) gøre anvendelsen af denne forordning mere effektiv.
6. Med henblik på at vurdere, om det er nødvendigt at ændre tærsklen for anmeldelser i henhold til stk. 5, foretager Kommissionen en vurdering, der omfatter en bestemt periode, som ikke kan være kortere end to år, navnlig på grundlag af følgende objektive kriterier:
- a) andel anmeldelser i henhold til artikel 29, stk. 1, som enten førte til, at Kommissionen afsluttede den indledende undersøgelse i henhold til artikel 10, stk. 4, eller til, at Kommissionen vedtog en afgørelse om ikke at gøre indsigelse i henhold til artikel 31, stk. 3
 - b) andel anmeldelser i henhold til artikel 29, stk. 1, som førte til, at Kommissionen vedtog en afgørelse om forbud mod tildeling af kontrakten i henhold til artikel 31, stk. 2, eller en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 31, stk. 1
 - c) andel anmeldelser i henhold til artikel 29, stk. 8, som førte til, at Kommissionen vedtog enten en afgørelse om forbud mod tildeling af kontrakten i henhold til artikel 31, stk. 2, eller en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 31, stk. 1
 - d) antallet af afgørelser med afhjælpende foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, og med tilsagn i henhold til artikel 11, stk. 3, efter en undersøgelse på eget initiativ i henhold til artikel 9 i forbindelse med et udenlandsk finansielt bidrag i en offentlig udbudsprocedure, som ikke var anmeldelsespligtigt,

- jf. artikel 28, stk. 1, eller faldt ind under anvendelsesområdet for artikel 30, stk. 4, i forhold til det samlede antal af sådanne undersøgelser på eget initiativ
- e) sammenligning mellem de respektive tærskler fastsat i artikel 28, stk. 1, litra a), og artikel 28, stk. 2, og den gennemsnitlige anslåede værdi af de kontrakter eller den gennemsnitlige værdi af delkontrakterne, der er over de respektive tærskler, i de tilfælde, der førte til enten en afgørelse om forbud mod tildeling af kontrakten i henhold til artikel 31, stk. 2, eller en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 31, stk. 1
 - f) antal anmeldelser i henhold til artikel 29, stk. 1, og udviklingen af dette antal.
7. For at forhøje tærsklerne for anmeldelse skal den vurdering, der er omhandlet i stk. 6, påvise:
- a) at en stor del af afgørelserne om forbud mod tildeling af kontrakten i henhold til artikel 31, stk. 2, og afgørelserne med tilsagn i henhold til artikel 31, stk. 1, vedrørte tilfælde, hvor den anslåede værdi af de kontrakter, der er over de i artikel 28, stk. 1, litra a) omhandlede tærskler, eller hvor værdien af de ansøgte delkontrakter, der er omhandlet i artikel 28, stk. 2, er væsentligt højere end de respektive tærskler fastsat i artikel 28, stk. 1, litra a), og artikel 28, stk. 2, eller
 - b) at en stor del af anmeldelserne i henhold til artikel 29, stk. 1, enten førte til, at Kommissionen afsluttede den indledende undersøgelse i henhold til artikel 10, stk. 4, eller til, at Kommissionen vedtog en afgørelse om ikke at gøre indsigelse i henhold til artikel 31, stk. 3.
8. For at nedsætte tærsklerne skal den vurdering, der er omhandlet i stk. 6, påvise:
- a) at en stor del af anmeldelserne i henhold til artikel 29, stk. 8, førte til, at Kommissionen vedtog enten en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 31, stk. 1, eller en afgørelse om forbud mod tildeling af kontrakten i henhold til artikel 31, stk. 2, eller
 - b) at en stor del af undersøgelserne af udenlandske subsidier på eget initiativ i forbindelse med udenlandske finansielle bidrag i en offentlig udbudsprocedure, som ikke var anmeldelsespligtige, jf. artikel 28, stk. 1, eller faldt ind under anvendelsesområdet for artikel 30, stk. 4, førte til, at Kommissionen vedtog enten en afgørelse med afhjælpende foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, eller en afgørelse med tilsagn i henhold til artikel 11, stk. 3.
9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på at afkorte fristerne for indledende og tilbundsgående undersøgelser som fastsat i artikel 25, stk. 2 og 4, for anmeldte fusioner og i artikel 30, stk. 2, 5 og 6, for anmeldte finansielle bidrag i offentlige udbudsprocedurer. Kommissionen kan vedtage sådanne delegerede retsakter for at afkorte fristerne i artikel 25, stk. 2 og 4, og artikel 30, stk. 2, 5 og 6, hvis dens praksis i forbindelse med anvendelsen af denne forordning viser, at Kommissionens vurdering kan foretages inden for en kortere frist.

Artikel 50

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 49, stk. 1 og 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 12. januar 2025.
3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 49, stk. 9, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 12. januar 2025. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges

stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

4. Den i artikel 49, stk. 1, 5 og 9, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

5. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

6. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 49, stk. 1, 5 og 9, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 51

Særskilte delegerede retsakter for forskellige delegerede beføjelser

Kommissionen vedtager en særskilt delegeret retsakt for hver beføjelse, der er delegeret til den i henhold til denne forordning.

Artikel 52

Rapportering og gennemgang

1. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om anvendelsen og gennemførelsen af denne forordning.

2. Kommissionen gennemgår senest den 13. juli 2026 og derefter hvert tredje år sin praksis for gennemførelse og håndhævelse af denne forordning, navnlig med hensyn til anvendelsen af artikel 4, 5, 6 og 9, og anmeldelsestærsklerne fastsat i artikel 20, stk. 3, og artikel 28, stk. 1 og 2, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport ledsaget af relevante lovgivningsforslag, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt. I forbindelse med sin gennemgang aflægger Kommissionen rapport om udviklingen i de internationale forbindelser vedrørende tredjelandes subsidiekontrolordninger.

3. Hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt at kombinere rapporten med relevante lovgivningsforslag, kan disse forslag omfatte:

- a) ændring af tærsklerne for anmeldelser som fastsat i artikel 20 og 28
- b) fritagelse af visse kategorier af virksomheder fra anmeldelsespligten i henhold til artikel 21 og 29, især når Kommissionens praksis gør det muligt at identificere økonomiske aktiviteter, hvor udenlandske subsidier sandsynligvis ikke vil fordreje det indre marked

- c) fastlæggelse af specifikke tærskler for anmeldelser for så vidt angår visse økonomiske sektorer eller differentierede tærskler for forskellige typer offentlige indkøbskontrakter, især når Kommissionens praksis gør det muligt at identificere økonomiske aktiviteter, hvor det er mere sandsynligt, at udenlandske subsidier vil fordreje det indre marked, herunder med hensyn til strategiske sektorer og kritisk infrastruktur
- d) ændring af fristerne for indledende og tilbundsgående undersøgelser som fastsat i artikel 25 og 30
- e) ophævelse af denne forordning, hvis Kommissionen vurderer, at multilaterale regler for at imødegå udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, har gjort denne forordning fuldstændig overflødig.

Artikel 53

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på udenlandske subsidier, der er ydet i de fem år, der går forud for den 12. juli 2023, når sådanne udenlandske subsidier fordrejer det indre marked efter den 12. juli 2023.
2. Uanset stk. 1 finder denne forordning anvendelse på udenlandske finansielle bidrag, der er ydet i de tre år, der går forud for den 12. juli 2023, når sådanne udenlandske finansielle bidrag blev ydet til en virksomhed, der i henhold til denne forordning anmelder en fusion eller anmelder finansielle bidrag i forbindelse med en offentlig udbudsprocedure.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på fusioner, for hvilke aftalen allerede er indgået, det offentlige overtagelsestilbud allerede er offentliggjort, eller en kontrollerende andel allerede er erhvervet inden den 12. juli 2023.
4. Denne forordning finder ikke anvendelse på offentlige indkøbskontrakter, der er tildelt, eller procedurer, der er indledt inden den 12. juli 2023.

Artikel 54

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse fra den 12. juli 2023.
3. Uanset denne artikels stk. 2 finder artikel 47 og 48 anvendelse fra den 11. januar 2023, og artikel 14, stk. 5, 6 og 7, finder anvendelse fra den 12. januar 2024.
4. Uanset denne artikels stk. 2 finder artikel 21 og 29 anvendelse fra den 12. oktober 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2022.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

M. BEK

Formand

Tre erklæringer er fremsat vedrørende til denne retsakt, og de kan findes i EUT C 491 af 23.12.2022.

- (1) EUT C 105 af 4.3.2022, s. 87.
- (2) Europa-Parlamentets holdning af 10.11.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.11.2022.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (EUT L 79 I af 21.3.2019, s. 1).
- (4) Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1).
- (5) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser («EF-fusionsforordningen») (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).
- (8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).
- (9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76).
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).
- (12) Aftale mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om beskyttelse af klassificerede informationer, der udveksles i Den Europæiske Unions interesse (EUT C 202 af 8.7.2011, s. 13).
- (13) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).
- (14) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).
- (15) Rådets forordning (EØF) nr. 4057/86 af 22. december 1986 om illoyal priskonkurrence inden for søtransport (EFT L 378 af 31.12.1986, s. 14).
- (16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1035 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 1).
- (17) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/712 af 17. april 2019 om sikring af konkurrencen inden for lufttransport og om ophævelse af forordning (EF) nr. 868/2004 (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 4).
- (18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- (19) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
- (20) Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) 2015/1589 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1).
- (21) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).
- (22) Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).
- (23) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).
- (24) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55).
- (25) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1031 af 23. juni 2022 om adgangen for tredjelandes erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser til Unionens markeder for offentlige udbud og koncessioner og procedurer for støtte til forhandlingerne om adgang for Unionens erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser til tredjelandes markeder for offentlige udbud og koncessioner (instrument for internationale offentlige udbud) (EUT L 173 af 30.6.2022, s. 1).
- (26) Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 33).
- (27) Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 76 af 23.3.1992, s. 14).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Beføjelser til at understøtte Europa-Kommissionens håndhævelse
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Offentlighed
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Forholdet til databeskyttelsesreglerne
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, har til formål at sikre lige konkurrencevilkår i det indre marked ved at indføre regulering af subsidier tildelt af tredjelande til virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet i det indre marked, for at imødegå fordrejning af markedet som direkte eller indirekte følge af sådanne udenlandske subsidier. Forordningen fastsætter regler og procedurer for Europa-Kommissionens undersøgelse af og afgørelser om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, og herunder for anvendelsen af afhjælpende foranstaltninger eller tilsagn.

Med forordningen om udenlandske subsidier kan Europa-Kommissionen gøre brug af tre forskellige redskaber til at undersøge finansielle bidrag fra myndigheder i lande uden for EU ydet til virksomheder, der er aktive i EU. To redskaber vedrører krav om forudgående anmeldelse af visse fusioner og deltagelse i visse offentlige udbud. Her skal erhververen eller tilbudsgiveren på forhånd anmelde finansielle bidrag, som modtages fra regeringer og offentlige myndigheder m.v. uden for EU i forbindelse med fusioner eller offentlige udbud, hvis nogle fastsatte tærskelværdier i forordningen overskrides. Med det tredje redskab kan Europa-Kommissionen i alle andre markedssituationer indlede undersøgelser på eget initiativ, herunder anmode om ad hoc-anmeldelser af mindre fusioner og offentlige udbud.

Forordningen er rettet imod finansielle bidrag ydet af tred-

jelande til virksomheder, der opererer i det indre marked, og supplerer dermed EU's statsstøtteregler. Europa-Kommissionens muligheder for at indlede undersøgelse af udenlandske subsidier på eget initiativ gælder fra og med den 12. juli 2023 og fra den 12. oktober 2023 i forhold til de anmeldelsespligtige situationer.

Forordninger er umiddelbart gældende i medlemsstaterne, og forordningens bestemmelser må ikke implementeres i Danmark, jf. TEUF artikel 288.

Europa-Kommissionen er den eneste myndighed, der har kompetence til at håndhæve forordningen, men forordningen er baseret på, at medlemsstaterne løbende samarbejder med Europa-Kommissionen om dennes håndhævelse af forordningen. Det fremgår af præambelbetragtning nr. 58, at medlemsstaterne bør samarbejde effektivt med Europa-Kommissionen om anvendelsen af forordningen.

Europa-Kommissionen har efter forordningens artikel 13 og 14 en række undersøgelsesbeføjelser. Disse omfatter retten til at indhente alle nødvendige oplysninger, herunder gennemføre kontrolundersøgelser (eventuelt med bistand fra medlemsstaterne). Forordningen gælder umiddelbart ved disse undersøgelser.

Forordningen forpligter dog medlemsstaterne til at indhente oplysninger på Europa-Kommissionens vegne, hvis denne anmoder herom. En sådan bistand vil skulle ske i henhold til national lovgivning i den enkelte medlemsstat.

Forordningen indeholder således i artikel 14, stk. 7, en be-

stemmelse om, at en medlemsstat på Europa-Kommissionens anmodning på sit eget område foretager kontrolundersøgelser eller andre undersøgelsesforanstaltninger i henhold til sin nationale lovgivning med henblik på, at Europa-Kommission kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Der er behov for at supplere forordningens bestemmelser med den nødvendige hjemmel til, at man fra dansk side kan yde denne bistand, som Danmark er forpligtet til i henhold til forordningen.

Formålet med lovforslaget er derfor at tilvejebringe hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan bistå Europa-Kommissionen i overensstemmelse med forordningens artikel 14, stk. 7. Det foreslås i den forbindelse, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser på Europa-Kommissionens anmodning og på dennes vegne i henhold til artikel 14, stk. 7.

Lovforslaget supplerer således forordningen og bidrager til at understøtte Europa-Kommissionens effektive håndhævelse af forordningen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i dag sådanne beføjelser på flere andre retsområder, herunder på konkurrence-lovens område.

2. Lovforslagets baggrund

Forordninger er umiddelbart gældende i medlemsstaterne, og forordningens bestemmelser må ikke implementeres i Danmark, jf. TEUF artikel 288. Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, forpligter dog Danmark som medlemsstat til på Europa-Kommissionens anmodning at foretage kontrolundersøgelser eller andre undersøgelsesforanstaltninger med hjemmel i national lovgivning. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for at supplere forordningens bestemmelser med nærværende lovforslag. Herudover er Danmark forpligtet til at yde Europa-Kommissionen bistand, når denne med hjemmel i forordningens artikel 14, stk. 5-6, foretager kontrolundersøgelser i Danmark.

Statsstøtte ydet af medlemsstater underkastes en effektiv statsstøttekontrol i henhold til EU-lovgivningen. Derimod er udenlandske subsidier fra tredjelande ikke underlagt statsstøttekontrol og kan derfor potentielt fordreje konkurrencen i det indre marked. Med nærværende forordning skal Europa-Kommissionen vurdere fra sag til sag, om udenlandske subsidier fordrejer konkurrencen i det indre marked.

Med forordningen kan Europa-Kommissionen undersøge finansielle bidrag, som myndigheder i lande uden for EU yder virksomheder, der er aktive i EU.

Det følger af forordningens artikel 3, at der anses at foreligge udenlandske subsidier, når et tredjeland direkte eller indirekte yder et finansielt bidrag, der medfører en fordel for en virksomhed, som udøver en økonomisk aktivitet i det indre

marked, og når dette bidrag retligt eller faktisk er begrænset til én eller til flere virksomheder eller industrier. Et finansielt bidrag kan f.eks. være et rentefrit lån, kapitalindskud eller skattefradrag m.m.

Efter forordningens artikel 4, stk. 1, anses der at foreligge en fordrejning af det indre marked, når det er sandsynligt, at subsidier tildelt af tredjelande kan forbedre en virksomheds konkurrencemæssige stilling i det indre marked, og når disse udenlandske subsidier dermed faktisk eller potentielt indvirker negativt på konkurrencen i det indre marked. En fordrejning i det indre marked fastslås på grundlag af indikatorer, som navnlig kan omfatte størrelsen og karakteren af de udenlandske subsidier, situationen for den berørte virksomhed og de berørte markeder eller sektorer, den berørte virksomheds økonomiske aktivitetsniveau og -udvikling i det indre marked samt formålet med og betingelserne for de udenlandske subsidier og anvendelsen heraf i det indre marked. Det anses ikke for sandsynligt, at udenlandske subsidier ydet til en virksomhed vil fordreje det indre marked, hvis deres samlede beløb ikke overstiger 4 mio. EUR i en sammenhængende periode på tre år. Artikel 5 i forordningen angiver, hvilke kategorier af udenlandske subsidier der med størst sandsynlighed fordrejer det indre marked.

Europa-Kommissionen kan i henhold til artikel 6 på grundlag af de modtagne oplysninger foretage en afvejningstest, hvor de udenlandske subsidiers negative virkninger i form af fordrejning af det indre marked, jf. artikel 4 og 5, afvejes i forhold til disses positive indvirkning på, hvordan den pågældende subsidierede økonomiske aktivitet udvikler sig i det indre marked, samtidig med at den tager de udenlandske subsidiers øvrige positive virkninger i betragtning, såsom de bredere positive virkninger i forhold til de relevante politiske mål, navnlig Unionens.

Europa-Kommissionen tager denne vurdering i betragtning, når den træffer afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges afhjælpende foranstaltninger eller accepteres tilsagn, jf. artikel 7, samt hvilken karakter og hvilket omfang disse afhjælpende foranstaltninger eller tilsagn kan have. Forordningens artikel 7 indeholder nærmere bestemmelser om tilsagn og afhjælpende foranstaltninger.

Forordningens kapitel 2 indeholder bestemmelser om Europa-Kommissionens beføjelser til at undersøge udenlandske subsidier. Europa-Kommissionen kan efter artikel 9 på eget initiativ undersøge oplysninger fra enhver kilde, herunder medlemsstaterne, en fysisk eller juridisk person m.v., vedrørende påståede udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Europa-Kommissionens sagsbehandling er opdelt i to faser. I første fase foretages en indledende undersøgelse af, hvorvidt der er tilstrækkelige indicier for, at en virksomhed har modtaget udenlandske subsidier, som fordrejer konkurrencen på det indre marked, jf. forordningens artikel 10. Hvis det er tilfældet, vil Europa-Kommissionen foretage en tilbundsående undersøgelse, jf. forordningens artikel 11.

For at Europa-Kommissionen kan løse sine opgaver efter forordningen, indeholder artikel 13 og 14 bestemmelser om, at Europa-Kommissionen kan kræve oplysninger og gennemføre kontrolundersøgelser. I den forbindelse forelægger medlemsstaterne på Europa-Kommissionens anmodning alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen, jf. forordningens artikel 13, stk. 5. Medlemsstaterne bistår desuden Europa-Kommissionen, når den gennemfører kontrolundersøgelser på deres område, jf. artikel 14, stk. 5 og 6.

Det følger også af forordningens artikel 35, stk. 1, at en medlemsstat, der mener, at udenlandske subsidier måske forekommer og måske fordrejer det indre marked, skal videregive oplysningen herom til Europa-Kommissionen.

Efter forordningens artikel 36, stk. 1, kan Europa-Kommissionen desuden foretage en markedsundersøgelse af en bestemt sektor, en bestemt type økonomisk aktivitet eller brug af et bestemt støtteinstrument, og Kommissionen kan i den forbindelse anmode medlemsstater om at fremlægge oplysninger.

Forordningen indeholder herudover i artikel 14, stk. 7, en bestemmelse om, at en medlemsstat på Europa-Kommissionens anmodning på sit eget område skal foretage kontrolundersøgelser eller andre undersøgelsesforanstaltninger i henhold til sin nationale lovgivning med henblik på, at Europa-Kommissionen kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Med lovforslaget tilvejebringes der hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan bistå Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 7.

Forordningens artikel 14, stk. 5-7, finder anvendelse fra den 12. januar 2024. Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Herudover indeholder forordningen i kapitel 3 og 4 bestemmelser om henholdsvis pligt til at anmelde visse fusioner og deltagelse i offentlige udbud til Europa-Kommissionen, hvis nogle fastsatte tærskelværdier i forordningen overskrides.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Beføjelser til at understøtte Europa-Kommissionens håndhævelse

3.1.1. Gældende ret

Europa-Kommissionen er den eneste myndighed, der har kompetence til at håndhæve Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Europa-Kommissionens enhåndhævelse er dog baseret på, at medlemsstaterne løbende bistår Europa-Kommissionen med at indhente oplysninger. Det fremgår af præambelbetragtning nr. 58, at medlemsstaterne bør samarbejde effektivt med Europa-Kommissionen om anvendelse af forordningen.

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler i Danmark, der giver en dansk myndighed hjemmel til at kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser på Europa-Kommissionens anmodning og på dennes vegne, jf. forordningens artikel 14, stk. 7, med henblik på at fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Det følger af forordningen, at Danmark er forpligtet til at gennemføre national lovgivning, der giver hjemmel til, at man fra dansk side kan gennemføre kontrolundersøgelser m.v. i Danmark på Europa-Kommissionens anmodning.

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives. Det samme gælder, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, herunder når fortrolighed følger af en EU-retlig eller folkeretlig forpligtelse eller lignende, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 2, 2. pkt. En sådan forpligtelse kan f.eks. være foreskrevet i en EU-forordning.

Forvaltningslovens § 28 regulerer, i hvilke tilfælde en forvaltningsmyndighed må videregive fortrolige oplysninger til en anden dansk forvaltningsmyndighed. Bestemmelsen omfatter dog ikke videregivelse af personoplysninger, der er omfattet reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1. For nærmere om forholdet til databeskyttelsesreglerne henvises til afsnit 10.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, kan andre oplysninger af fortrolig karakter end personoplysninger, som ikke er omfattet af stk. 1, jf. ovenfor, videregives til en anden dansk forvaltningsmyndighed, bl.a. når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysninger skal videregives (nr. 2), eller det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe (nr. 3). Bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 2, omfatter alene fortrolige oplysninger, f.eks. om en virksomheds forretningshemmeligheder.

Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, fastsætter ikke særskilte regler om medlemsstaternes beføjelser, herunder forholdet til videregivelsesregler og databeskyttelsesforordningen, når de skal bistå Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes håndhævelse af forordningen, og der henvises i artikel 14, stk. 7, netop til medlemsstaternes nationale lovgivning herom. Forordningen fastsætter dog visse regler om tavshedspligt og fortrolighed.

Det følger således af forordningens artikel 43, stk. 2, at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen, deres tjenestemænd og andre personer, der arbejder under deres tilsyn, sørger for beskyttelse af fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under anvendelse af forordningen, i overensstemmelse med relevante regler. Med henblik herpå må de ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, og som de har fået kendskab til i medfør af denne forordning.

For at Europa-Kommissionen kan løse sine opgaver efter forordningen forelægger medlemsstaterne på Europa-Kommissionens anmodning alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen, jf. forordningens artikel 13, stk. 5. Medlemsstaterne bistår som nævnt også Europa-Kommissionen ved gennemførelse af kontrolundersøgelser på deres område, jf. artikel 14, stk. 5 og 6.

Det følger herudover af forordningens artikel 35, stk. 1, at hvis en medlemsstat mener, at udenlandske subsidier måske forekommer og måske fordrejer det indre marked, skal medlemsstaten videregive oplysningen herom til Europa-Kommissionen. Efter forordningens artikel 36, stk. 1, kan Europa-Kommissionen også foretage en markedsundersøgelse af en bestemt sektor, en bestemt type økonomisk aktivitet eller brug af et bestemt støtteinstrument, og Kommissionen kan i den forbindelse anmode medlemsstater om at fremlægge oplysninger.

I forordningens artikel 42, stk. 4, er det fastsat, at en virksomheds ret til indsigt i Europa-Kommissionens sagsakter ikke omfatter medlemsstaternes fortrolige oplysninger eller interne dokumenter, og navnlig ikke korrespondance mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaterne. I forordningen omfatter begrebet interne dokumenter også korrespondance mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaterne.

3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Europa-Kommissionen, der har enekompetence til at håndhæve forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Med henblik på at understøtte Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen og dermed sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til forordningen, foreslås det at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelser til at kunne yde den fornødne bistand. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har allerede i dag sådanne beføjelser inden for bl.a. konkurrencelovens område, og styrelsen har erfaringer med at gennemføre kontrolundersøgelser m.v.

Det foreslås for det første, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen af en virksomhed m.v. kan kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan yde bistand til Europa-Kommissionen i forbindelse med Europa-Kommissionens udførelse af sine opgaver

i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

For det andet foreslås det, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får beføjelse til at gennemføre uanmeldte kontrolundersøgelser for at yde bistand til Europa-Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 5-7, i forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Der er behov for at supplere bestemmelserne i forordningen med den nødvendige hjemmel til, at man fra dansk side kan yde den bistand, som Danmark er forpligtet til i henhold til forordningen, så Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen effektivt kan samarbejde med Europa-Kommissionen. En uanmeldt kontrolundersøgelse efter artikel 14, stk. 7, vil således konkret blive foretaget af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, men det vil altid ske efter anmodning fra Europa-Kommissionen og på dennes vegne og vil forudsætte, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indhenter en dansk retskendelse. Det er således Erhvervsministeriets vurdering, at den foreslåede mulighed for at gennemføre uanmeldte kontrolundersøgelser bør forudsætte et krav om forudgående retskendelse. Herudover er Danmark forpligtet til at yde Europa-Kommissionen bistand, når denne med hjemmel i forordningens artikel 14, stk. 5-6, foretager kontrolundersøgelser i Danmark.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har allerede i dag sådanne beføjelser inden for flere andre retsområder, herunder konkurrencelovens område, jf. konkurrencelovens § 17 og § 18.

De foreslåede beføjelser vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som forudsat i forordningen kan bistå Europa-Kommissionen ved på Kommissionens anmodning i henhold til forordningens artikel 14, stk. 7, at gennemføre kontrolundersøgelser m.v. med henblik på at indhente oplysninger, så Europa-Kommissionen kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Den foreslåede bestemmelse om kontrolundersøgelser svarer i vidt omfang til bestemmelsen i konkurrencelovens § 18.

Erhvervsministeriet bemærker, at kontrolundersøgelser m.v. vil være omfattet af retssikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt. Dette indebærer bl.a., at f.eks. proportionalitetsprincippet og retten til partsaktindsigt finder anvendelse, jf. retssikkerhedslovens §§ 2-3. Med hensyn til forbuddet mod selvinkriminering er det Erhvervsministeriets vurdering, at lovforslaget ikke rejser spørgsmål i den henseende. Europa-Kommissionen kan efter forordningen undersøge finansielle bidrag fra myndigheder i lande uden for EU og vil vurdere fra sag til sag, om sådanne udenlandske subsidier fordrejer konkurrencen i det indre marked. Hvis dette er tilfældet, træffer Europa-Kommissionen afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges afhjælpende foranstaltninger eller accepteres tilsagn. Europa-Kommissionens konstatering af, om der er tale om udenlandske subsidier, der fordrejer konkurrencen i det indre marked, er således ikke en konstatering af, at der

er begået et ulovligt forhold, men konstateringen af en markedsituation, som skal afhjælpes med de rette foranstaltninger.

For nærmere om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser til at kræve oplysninger og gennemføre kontrolundersøgelser henvises til lovforslagets §§ 2 og 3 og bemærkningerne hertil.

Herudover foreslås det med henblik på at understøtte det særlige behov for Europa-Kommissionens effektive ene-håndhævelse af forordningen, hvor Europa-Kommissionen kan undersøge finansielle bidrag fra myndigheder i lande uden for EU med henblik på at vurdere, om sådanne udenlandske subsidier fordrejer konkurrencen i det indre marked, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge tvangsbøder, hvis en virksomhed m.v. undlader at efterkomme et krav om oplysninger eller modsætter sig en kontrolundersøgelse m.v. efter denne lov. Det foreslås også, at der i loven fastsættes regler om bødestraf for ikke at efterkomme et krav om oplysninger eller for at modsætte sig en kontrolundersøgelse m.v. efter denne lov. Europa-Kommissionen har enekompetence til at håndhæve forordningen, og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens bistand til Europa-Kommissionen efter lovforslaget vil derfor udelukkende være af praktisk karakter. Det er imidlertid vigtigt, at den praktiske bistand, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal yde Europa-Kommissionen i henhold til forordningen, er både reel og effektiv. Det er derfor essentielt, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har de fornødne redskaber i form af tvangsbøder og bøder til at sikre, at virksomhederne m.v. efterkommer styrelsens anmodninger om oplysninger m.v. baseret på lovforslagets §§ 2 og 3, da en sådan anmodning fremsættes med henblik på at yde effektiv bistand til Europa-Kommissionen. Der henvises til lovforslagets § 7 og § 8.

Da Europa-Kommissionen har enekompetence til at håndhæve forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, vil den bistand, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen yder til Europa-Kommissionen med at håndhæve forordningen alene være af praktisk karakter. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil derfor ikke i medfør af denne lov komme til at træffe afgørelse om, hvorvidt der er tale om konkurrenceforvridende subsidier og eventuelt egnede foranstaltninger m.v., og styrelsen træffer dermed ikke i den henseende afgørelser omfattet af forvaltningsloven.

For det tredje findes det formålstjenligt, at der indsættes særlige bestemmelser om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens udveksling af oplysninger med andre danske forvaltningsmyndigheder og Europa-Kommissionen. Europa-Kommissionen har mulighed for at indhente oplysninger direkte hos den relevante forvaltningsmyndighed i Danmark, men der vil også være tilfælde, hvor Kommissionen vil anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om assistance til dette.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at videregivelsesreglerne i forvaltningslovens § 28, stk. 2, og databeskyttelses-

forordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, sammenholdt med forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, som udgangspunkt efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde vil kunne sikre mulighed for den nødvendige og tilstrækkelige udveksling af oplysninger mellem danske forvaltningsmyndigheder som led i bistanden til Europa-Kommissionen, der håndhæver forordningen.

Det foreslås dog, at der fastsættes udtrykkelig hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger fra og videregive oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder som led i anvendelsen af denne lov og forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Det er endvidere Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i henhold til forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, kan videregive alle oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, til Europa-Kommissionen med henblik på at understøtte Europa-Kommissionens anvendelse af forordningen, jf. særligt forordningens artikel 13, 14 og 35.

Det foreslås dog, at det tillige fastsættes udtrykkeligt, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til Europa-Kommissionen kan videregive alle nødvendige oplysninger for at bistå Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Den foreslåede bestemmelse omfatter også oplysninger, der er omfattet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tavshedspligt.

For nærmere om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens videregivelse m.v. af oplysninger henvises til lovforslagets § 1 og § 4 og afsnit 10 om forholdet til databeskyttelsesreglerne.

3.2. Offentlighed

3.2.1. Gældende ret

Der er ikke i dag fastsat regler om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser til at kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser på Europa-Kommissionen anmodning og på dennes vegne i forbindelse med anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 7, med henblik på, at Europa-Kommissionen kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Der er af den årsag heller ikke fastsat særskilte regler om forholdet til offentlighedsloven og databeskyttelsesforordningen i de pågældende situationer.

Det følger af offentlighedslovens § 7, at enhver kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed. Der gælder imidlertid en række undtagelser til dette udgangspunkt. Det følger bl.a. af offentlighedslovens § 30, nr. 1 og nr. 2, at oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold (nr. 1), og oplysninger om bl.a. drifts-

og forretningsforhold, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at anmodningen ikke imødekommes (nr. 2), kan undtages. Det følger endvidere af offentlighedslovens § 32, at retten til aktindsigt kan begrænses af hensyn til udenrigspolitiske interesser m.v., i det omfang fortrolighed følger af bl.a. EU-retlige forpligtelser, eller i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til udenrigspolitiske interesser m.v.

Efter offentlighedslovens § 15, stk. 1, skal dokumenter, der er modtaget eller afsendt af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed, journaliseres, i det omfang dokumentet har betydning for en sag eller sagsbehandlingen i øvrigt. Det samme gælder interne dokumenter, der foreligger i endelig form.

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives.

Databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14 pålægger en dataansvarlig en oplysningspligt i forbindelse med indsamling af oplysninger. Den dataansvarlige har som udgangspunkt pligt til at oplyse en fysisk person – den registrerede – herom, når der registreres oplysninger om vedkommende. Hvis oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede fysiske person selv, indebærer oplysningspligten desuden, at der skal gives underretning til den registrerede om bl.a. identiteten på den dataansvarlige eller dennes repræsentant, formålene med behandlingen, kategorierne af personoplysningerne, hvilken kilde personoplysningerne hidrører fra, og retten til at anmode om indsigt, jf. artikel 14, stk. 1 og stk. 2.

Databeskyttelsesforordningens artikel 15 giver den registrerede ret til indsigt, når der behandles oplysninger om vedkommende. Den registreredes indsigtsret omfatter en ret til en kopi af de personoplysninger, der behandles, jf. artikel 15, stk. 3. Herudover har den registrerede krav på en række oplysninger, herunder bl.a. oplysning om kategorierne af personoplysningerne, hvorfra de stammer, og med hvilket formål de behandles, jf. artikel 15, stk. 1.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 1, er der mulighed for ved lovgivningsmæssige foranstaltninger i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret at begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet i bl.a. artikel 13-14 om den dataansvarliges oplysningspligt og artikel 15 om den registreredes ret til indsigt, når begrænsningerne respekterer det væsentligste indhold af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder

og er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund af hensyn til en række oplyste hensyn. Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 2, at navnlig skal enhver lovgivningsmæssig foranstaltning, der er omhandlet i stk. 1, som minimum, hvor det er relevant, indeholde nærmere specifikke bestemmelser vedrørende: Formålene med behandlingen eller kategorierne af behandling, kategorierne af personoplysninger, rækkevidden af de indførte begrænsninger, garantierne for at undgå misbrug eller ulovlig adgang eller overførsel, specifikation af den dataansvarlige eller kategorierne af dataansvarlige, opbevaringsperioder og de gældende garantier under hensyntagen til behandlingens karakter, omfang og formål eller kategorier af behandling, risiciene for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder og de registreredes ret til at blive underrettet om begrænsningen, medmindre dette kan skade formålet med begrænsningen.

Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, fastsætter ikke særskilte regler om medlemsstaternes beføjelser, når de skal bistå Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes håndhævelse af forordningen, idet der netop henvises til medlemsstaternes nationale lovgivning herom. Forordningen fastsætter derfor heller ikke særskilte regler om de enkelte nationale beføjelsers forhold til offentlighed og databeskyttelsesforordningen. Forordningen fastsætter dog visse regler om offentliggørelse og ret til forsvar samt tavshedspligt og fortrolighed.

Efter forordningens artikel 42, stk. 4, har den virksomhed, der undersøges, ret til aktindsigt i Europa-Kommissionens sagsakter. Retten til aktindsigt omfatter dog ikke Europa-Kommissionens eller medlemsstaternes fortrolige oplysninger eller interne dokumenter, herunder navnlig ikke korrespondance mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaterne. Retten til aktindsigt er betinget af virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger. Europa-Kommissionen kan dog i nødvendigt omfang anvende og videregive oplysninger, som viser, at der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

I forordningens artikel 43, stk. 1, er det fastsat, at oplysninger, der indhentes i medfør af denne forordning, kun må anvendes til de formål, hvortil de er indhentet, medmindre den, der har afgivet oplysningerne, accepterer andet. Det følger endvidere af forordningens artikel 43, stk. 2, at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen, deres tjenestemænd og andre personer, der arbejder under deres tilsyn, sørger for beskyttelse af fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under anvendelse af forordningen, i overensstemmelse med relevante regler. Med henblik herpå må de ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, og som de har fået kendskab til i medfør af denne forordning.

3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil ved udøvelse af sty-

relsens beføjelser i medfør af denne lov – på tilsvarende vis som i forbindelse med bl.a. sager og undersøgelser efter konkurrenceloven – kunne komme i besiddelse af en lang række oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, om virksomheders interne og kommercielle forhold. Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 2 og § 3, hvorefter styrelsen kan kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan yde bistand til Europa-Kommissionen som krævet i forordningens artikel 14, stk. 7.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil bl.a. efter den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 4, kunne indsamle en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier hos de virksomheder m.v., som er omfattet af kontrolundersøgelsen, med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien. Med en sådan kopiering af dataindholdet vil der typisk kunne være tale om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indsamler meget betydelige mængder virksomhedsinterne data, der delvis kan have karakter af forretningshemmeligheder, og som ikke har været tiltænkt og heller ikke bør gøres tilgængelige for offentligheden.

Sager og undersøgelser efter forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, og denne lov vil alene opstå, fordi Europa-Kommissionen som eneåndhæver af forordningen undersøger udenlandske subsidier med henblik på i forlængelse heraf at træffe en afgørelse om, at der er tale om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked med hertil knyttede afhjælpende foranstaltninger eller tilsagn, alternativt en afgørelse om, at der ikke er grundlag for at gribe ind. Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bistår Europa-Kommissionen med en sådan undersøgelse og i den forbindelse gennemfører en kontrolundersøgelse med hjemmel i lovforslagets § 3, er der således alene tale om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indsamler oplysninger til brug for Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen må i den forbindelse formodes at komme i besiddelse af betydelige mængder af data om den pågældende virksomhed, som i vidt omfang vil være fortrolige. Oplysningerne vil kunne vedrøre virksomhedens interne forhold, f.eks. korrespondance og oplysninger om indretningen af virksomheden, herunder dennes forretningsmodel, finansielle bidrag m.v. Der vil således være tale om oplysninger om interne forhold, der ikke har været tiltænkt offentligheden, herunder kommercielle forhold, der kan udgøre en væsentlig del af grundlaget for virksomhedens forretningsmodel. Sådanne interne kommercielle oplysninger kan derfor udgøre forretningsforhold omfattet af § 30, nr. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vide beføjelser til at indsamle oplysninger om en virksomhed m.v. skal modsvares af en tilsvarende betryggelse af virksomhederne i, at interne oplysninger ikke kan udleveres til offentligheden. I modsat fald vil virksomhederne med rette kunne være bekymrede for, at oplysninger om deres interne forhold, som aldrig har været tiltænkt offentligheden, herunder kommercielt følsomme oplysning-

er, bliver udleveret til tredjemand som led i anmodninger om aktindsigt rettet til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen. Dette ville tillige indebære en væsentlig risiko for, at Europa-Kommissionens effektive håndhævelse af forordningen svækkes. Forordningen har til formål at sikre lige konkurrencevilkår i det indre marked. Forordningen indfører derfor regulering af subsidier tildelt af tredjelande for at imødegå en fordrejning af markedet, som direkte eller indirekte måtte følge af sådanne subsidier. Det vil efter Erhvervsministeriets vurdering ikke være hensigtsmæssigt, at andre virksomheder, herunder særligt konkurrenter eller offentligheden i øvrigt, får adgang til sådanne oplysninger eller dele heraf.

Det er samtidig vigtigt for Europa-Kommissionens effektive håndhævelse, at virksomheder kan agere i tillid til, at oplysninger udleveret til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i henhold til denne lov ikke er undergivet aktindsigt for offentligheden. Det samme gælder hensynet til konkurrencen, idet der via adgang til indsigt i oplysninger af den omhandlede art ikke bør skabes en kunstig gennemsigtighed på markedet til skade for konkurrencen som sådan.

Det bemærkes også, at behandling af anmodninger fra tredjemand om aktindsigt i sådanne sager vil være særdeles ressourcekrævende for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der vil skulle gennemgå og vurdere betydelige mængder af data i situationer, hvor styrelsen har indsamlet en kopi af dataindholdet fra virksomheder omfattet af en kontrolundersøgelse. En sådan behandling vil endvidere belaste virksomhederne, der ville skulle høres i forbindelse med behandling af sådanne sager om anmodning om aktindsigt.

Det er samlet Erhvervsministeriets vurdering, at der er tilstrækkelig grund til at indføre en undtagelse til offentlighedslovens regler om aktindsigt. Det foreslås på den baggrund, at offentlighedsloven ikke skal gælde sager og undersøgelser efter denne lov. Det vil svare til retstilstanden på konkurrenceområdet, hvor der heller ikke er adgang til aktindsigt i konkurrencesager efter offentlighedsloven, jf. konkurrencelovens § 13, stk. 1.

Databeskyttelsesforordningen indeholder bl.a. regler om oplysningspligt over for fysiske personer, når der registreres oplysninger om dem, og om fysiske personers indsigtsret heri, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 13-15. Som nævnt i afsnit 3.2.1 giver databeskyttelsesforordningens artikel 23 mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse forordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigtsret.

Som nævnt ovenfor foreslås det af de angivne grunde og hensyn, at offentlighedsloven ikke finder anvendelse i sager og undersøgelser efter denne lov. I sådanne sager og undersøgelser kan databeskyttelsesforordningens oplysningspligt samt ret til indsigt over for den registrerede imidlertid føre til en udhuling af formålet med, at disse sager og undersøgelser netop er undtaget fra indsigt i medfør af offentlighedsloven. Det er karakteristisk for sager og undersøgelser efter forordningen, at Konkurrence- og Forbrugerstyrel-

sen må forventes at komme i besiddelse af en omfattende mængde oplysninger, som i vidt omfang er fortrolige. Det vil derfor kunne være skadeligt, hvis f.eks. en medarbejder fra en virksomhed i medfør af databeskyttelsesforordningen har ret til oplysning om eller indsigt i, hvorvidt der er registreret oplysninger om den pågældende medarbejder i materiale indhentet fra en anden virksomhed. Herigennem kan medarbejderen og den virksomhed, som den pågældende er ansat i, få indsigt i en anden virksomheds forhold. Det kan også være skadeligt for undersøgelsen og for de undersøgte virksomheder.

De hensyn, der begrundet den foreslåede undtagelse, bør holdes op imod hensynet til at beskytte fysiske personers adgang til at varetage deres rettigheder efter databeskyttelsesforordningen. Det bemærkes i den forbindelse, at fysiske personer ikke på samme måde som virksomheder har en interesse i at få oplysninger om eller indsigt i oplysninger om dem selv i sager og undersøgelser efter denne lov. Det skyldes, at sagerne og undersøgelserne som nævnt drejer sig om virksomheder og om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Samtidig vil sagerne og undersøgelserne primært indeholde oplysninger om fysiske personers ageren i deres funktion som f.eks. ledere eller medarbejdere i de undersøgte virksomheder. Det vil f.eks. være navne, mailadresser og arbejdsrelateret korrespondance, der er oplysninger, som de pågældende må forvente vil kunne indgå i en sag eller en undersøgelse vedrørende virksomheden. Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved en kontrolundersøgelse indsamler en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier hos en virksomhed, sker det for at indsamle oplysninger om virksomheden.

Dataindholdet fra elektroniske medier kan indeholde følsomme personoplysninger, og det kan derfor i praksis ikke undgås, at sådanne oplysninger også vil kunne blive kopieret. Disse oplysninger vil imidlertid som altovervejende hovedregel ikke være relevante for sagen og vil i så fald ikke blive udvalgt ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og/eller ved Europa-Kommissionens efterfølgende gennemgang af det kopierede elektroniske materiale.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelser og sagsbehandling har således ikke en sådan betydning for fysiske personer, at der er grundlag for, at oplysningspligten og indsigt retten efter databeskyttelsesforordningen skal udhule formålet med, at offentlighedslovens regler om aktindsigt ikke finder anvendelse på sager og undersøgelser efter denne lov.

På den baggrund er det Erhvervsministeriets vurdering, at det er uhensigtsmæssigt, at oplysningspligten og indsigt retten finder anvendelse på behandlingen af oplysninger i sager og undersøgelser efter denne lov. Som følge heraf foreslås det, at databeskyttelsesforordningens bestemmelser om oplysningspligt, jf. artikel 13 og 14, og indsigt ret, jf. artikel 15, ikke finder anvendelse i sager og undersøgelser

efter denne lov. Forordningens artikel 14 og 15 giver ikke tilstrækkelig mulighed for at begrænse adgangen til indsigt i sager og undersøgelser efter denne lov.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der ikke er pligt til at underrette den registrerede efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, og at den registrerede ikke har indsigt i behandling af oplysninger om den pågældende efter artikel 15.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at den foreslåede ordning, der bundet i man fra dansk side effektivt skal kunne yde den bistand, som Danmark er forpligtet til efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, kan fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 1, litra e, h og i.

Databeskyttelsesforordningens artikel 23 giver mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse forordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigt ret, bl.a. når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til vigtige samfundsmæssige målsætninger (artikel 23, stk. 1, litra e), kontrol- og tilsynsfunktioner (artikel 23, stk. 1, litra h) og beskyttelse af den registrerede eller andres rettigheder (artikel 23, stk. 1, litra i).

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil som led i bistanden til Europa-Kommissionen ved dennes håndhævelse af forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, og i medfør af denne lov kunne indsamle meget betydelige mængder virksomhedsinterne og – kommercielle data, som i vidt omfang er fortrolige, og som ikke har været tiltænkt og heller ikke bør gøres tilgængelige for offentligheden.

Denne vide adgang til at indsamle oplysninger om en virksomhed m.v. skal efter Erhvervsministeriets vurdering modsvares af hensynet til fortrolige forretningsforhold og en tilsvarende betryggelse af virksomhederne i, at interne oplysninger ikke udleveres til offentligheden. I modsat fald vil virksomhederne kunne være bekymrede for, at oplysninger om deres interne forhold, herunder følsomme oplysninger, bliver udleveret til tredjemand.

Dette ville indebære en risiko for, at Europa-Kommissionens effektive håndhævelse af forordningen svækkes. Det vil være uhensigtsmæssigt, at andre, herunder særligt konkurrenter, får adgang til sådanne oplysninger eller dele heraf. Det gælder også hensynet til konkurrencen, idet der via adgang til indsigt i oplysninger af den omhandlede art ikke bør skabes en kunstig gennemsigtighed på markedet til skade for konkurrencen som sådan.

Det er vigtigt, at hverken oplysningspligten eller indsigt retten i medfør af databeskyttelsesforordningen fører til en udhuling af, at sager og undersøgelser efter denne lov netop er undtaget fra indsigt i medfør af offentlighedsloven. Det vil derfor kunne være skadeligt, hvis f.eks. en medarbejder fra en virksomhed i medfør af databeskyttelsesforordningen

har ret til oplysning om eller indsigt i, hvorvidt der er registreret oplysninger om den pågældende medarbejder i materiale indhentet fra en anden virksomhed. Herigennem kan medarbejderen og den virksomhed, som den pågældende er ansat i, få indsigt i en anden virksomheds forhold. Det kan også være skadeligt for undersøgelsen og for de undersøgte virksomheder

Det bemærkes også, at det ville være meget ressourcekrævende at behandle anmodninger om indsigt i medfør af databeskyttelsesforordningens regler. Det skyldes, at der vil kunne være meget betydelige mængder af oplysninger i en sag eller undersøgelse efter denne lov, f.eks. ved indsamling af en kopi af dataindhold fra en virksomhed som led i en kontrolundersøgelse, og det ville være meget ressourcekrævende at identificere, hvilke oplysninger der måtte være ret til indsigt i. En sådan behandling ville endvidere belaste virksomhederne, der ville skulle høres i forbindelse med behandling af sådanne anmodninger.

Det vil svare til retstilstanden på konkurrenceområdet, hvor der heller ikke er pligt til at underrette den registrerede efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, og hvor den registrerede ikke har indsigt i behandling af oplysninger om den pågældende efter artikel 15, jf. konkurrencelovens § 13 a.

Der gælder særlige regler for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indsamling, gennemgang og opbevaring af materiale fra en kontrolundersøgelse. Den virksomhed, der er genstand for kontrolundersøgelsen, har således krav på at overvære gennemgangen og udvælgelsen af oplysninger. Endvidere vil kopien af dataindholdet herefter blive sikret mod læsning. Endelig vil kopien af dataindholdet blive slettet, hvis dataindholdet ikke indeholder oplysninger, der er nødvendige for, at Europa-Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen. Beslutter Europa-Kommissionen at gå videre med sagen, skal de indsamlede data slettes, når sagen er endeligt afgjort.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er i relation til disse oplysninger dataansvarlig, jf. artikel 23, stk. 2, litra e. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er endvidere forpligtet til at journalisere og arkivere alle oplysninger i sager og undersøgelser efter denne lov i overensstemmelse med de almindelige regler for statslige myndigheder i bl.a. offentlighedsloven og arkivloven.

For nærmere om forholdet til offentlighedsloven og databeskyttelsesforordningen henvises til lovforslagets § 5 og § 6 og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget medfører ingen eller meget begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige. Varetagelsen af opgaven med at understøtte Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen vil ske inden for Kon-

kurrence- og Forbrugerstyrelsens nuværende bevillingsmæssige ramme. Lovforslaget forventes at indebære begrænsede økonomiske merudgifter for Justitsministeriets myndigheder. Udgifterne kan afholdes inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for staten. Det er ligeledes vurderingen, at varetagelsen af opgaverne efter loven kan ske inden for rammerne af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens eksisterende IT-systemer.

Der er ikke nogen økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner. Forslaget vurderes heller ikke at have selvstyremæssige konsekvenser for kommunerne.

Lovforslaget er vurderet i forhold til de syv principper i Digitaliseringsstyrelsens vejledning om digitaliseringsklar lovgivning.

Det er vurderingen, at princip 5 er særligt relevant for nærværende lovforslag. Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at lovforslaget overholder dette princip for digitaliseringsklar lovgivning.

Princip 5 om tryk og sikker datahåndtering er relevant, idet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i medfør af loven vil kunne indsamle data fra virksomheder i forbindelse med, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen yder bistand til Europa-Kommissionens undersøgelser i henhold til forordningen. Det er vurderingen, at lovforslaget efterlever princippet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har erfaring med og etablerede processer for opbevaring og behandling af data, herunder fortrolige og følsomme data, i forbindelse med håndhævelsen af f.eks. konkurrenceloven. Disse erfaringer og processer vil blive anvendt ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indhentelse af oplysninger efter denne lov. Behandling af eventuelle personoplysninger vil altid ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder forordning (EU) 2016/679 (databeskyttelsesforordningen) samt databeskyttelsesloven. I sager og undersøgelser efter dette lovforslag foreslås reglerne om oplysningspligt og indsigt i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen som nævnt ikke at finde anvendelse, jf. bemærkninger til lovforslagets § 6.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at lovforslaget vil medføre ingen eller meget begrænsede økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet som helhed.

Som udgangspunkt forventes det, at Europa-Kommissionen med hjemmel i forordningens artikel 13 og 14, stk. 1-6, i givet fald selv i væsentligt omfang vil indhente oplysninger og gennemføre kontrolundersøgelser. Omkostninger relateret til lovforslaget vil derfor kun opstå, hvis Europa-Kommissionen vælger at anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

om at indhente de pågældende oplysninger eller gennemføre en kontrolundersøgelse på Europa-Kommissionens vegne. Omkostningerne vil i givet fald primært bestå i interne omkostninger til f.eks. at besvare spørgsmål og dataanmodninger m.v. eller omkostninger forbundet med at blive genstand for en kontrolundersøgelse. I disse ganske få tilfælde vil de pågældende virksomheders omkostninger forbundet med at udlevere oplysninger være meget begrænsede, da det kun vil omhandle oplysninger, som den pågældende virksomhed allerede ligger inde med. De administrative byrder hertil vil derfor være meget begrænsede. Dertil kan komme eventuelle omkostninger til ekstern rådgivning og bistand (advokater m.v.) for de virksomheder, som måtte blive omfattet af en kontrolundersøgelse. Under alle omstændigheder vil de pågældende virksomheder skulle afholde de samme begrænsede omkostninger, hvis Europa-Kommissionen vælger selv at indhente de pågældende oplysninger uden bistand fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget tilvejebringer hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan bistå Europa-Kommissionen med dennes håndhævelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, og det er derfor ikke relevant for Innovations- og Iværksættertjekket.

Lovforslaget overholder de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-lovgivning.

Det skyldes, at forordningen forpligter medlemsstaterne til at indføre hjemmel til at bistå Europa-Kommissionen som enhåndhæver ved dennes håndhævelse af forordningen. Lovforslaget medfører, at Danmark lever op til forpligtelsen om, at medlemsstaterne skal understøtte Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen.

Efter det første princip skal national regulering som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen. Med lovforslaget indføres hjemmel til at bistå Europa-Kommissionen som enhåndhæver ved dennes håndhævelse af forordningen. Desuden sikrer lovforslaget, at Danmark støtter Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser hertil.

Efter det andet princip skal danske virksomheder ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence på grund af mere byrdefuld regulering end i sammenlignelige EU-medlemsstater. Udover at byrderne for erhvervslivet forventes at være ingen eller meget begrænsede ifølge lovforslaget, vil lovforslaget alene give mulighed for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan bistå Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af forordningen.

Efter det tredje princip skal fleksibilitet og undtagelsesmu-

ligheder i EU-regulering benyttes. Lovforslaget indebærer, at Danmark støtter Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen i overensstemmelse med Danmarks forpligtelse hertil.

Efter det fjerde princip skal EU-regulering implementeres gennem alternativer til national regulering, i det omfang det er muligt og hensigtsmæssigt. Der er ikke alternativer til at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen de pågældende beføjelser end gennem national regulering.

Efter det femte princip skal byrdefuld EU-regulering træde i kraft senest muligt. Forordningens bestemmelser om kontrolundersøgelser i artikel 14, stk. 5-7, finder anvendelse fra den 12. januar 2024. Dermed er lovforslagets ikrafttrædelsesdato den 1. januar 2025 ikke tidligere end nødvendigt for at opnå formålet med lovforslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget giver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen de beføjelser, som er omhandlet i forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, jf. artikel 14, stk. 7, med henblik på, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan understøtte Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af forordningen og supplerer således denne.

10. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 1, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger fra og videregive oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder som led i anvendelsen af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Dette indebærer, at der f.eks. vil kunne videregives oplysninger om navne, mailadresser og arbejdsrelateret korrespondance. Der vil også kunne videregives oplysninger om enkeltmandsvirksomheder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen af en virksomhed m.v. kan kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for, at

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan yde bistand til Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes udførelse af opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen for at yde bistand til Europa-Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, kan gennemføre kontrolundersøgelser hos virksomheder m.v. med henblik på at indhente oplysninger. Europa-Kommissionen forventes i forbindelse med en anmodning efter forordningens artikel 14, stk. 7, til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om at gennemføre en kontrolundersøgelse på Europa-Kommissionens vegne efter lovforslagets § 3 at angive kontrolundersøgelsens genstand og formål, herunder de søgekriterier der skal indgå ved en kontrolundersøgelse, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal gennemføre på Europa-Kommissionens vegne. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil efterfølgende skulle videregive de indsamlede oplysninger til Europa-Kommissionen, så de kan indgå i Europa-Kommissionens undersøgelse.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil kunne indsamle en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier hos de virksomheder m.v., som er omfattet af kontrolundersøgelsen, med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien. Med en sådan kopiering af dataindholdet vil der typisk kunne være tale om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indsamler meget betydelige mængder virksomhedsinterne data.

Oplysningerne vil kunne vedrøre virksomhedens interne forhold, f.eks. korrespondance og oplysninger om indretningen af virksomheden, herunder dennes forretningsmodel, finansielle bidrag m.v. Det skyldes, at sagerne og undersøgelserne vil relatere sig til, om udenlandske subsidier fordrejer det indre marked.

Der vil i medfør af § 2 og § 3 bl.a. kunne indsamles oplysninger om navne, mailadresser og arbejdsrelateret korrespondance. Der vil også kunne indsamles oplysninger om enkeltmandsvirksomheder.

Dataindholdet vil dog undtagelsesvis kunne indeholde følsomme personoplysninger, og det kan derfor i praksis ikke undgås, at sådanne oplysninger også vil kunne blive kopieret. Disse oplysninger vil imidlertid som altovervejende hovedregel ikke være relevante for sagen og vil i så fald ikke blive udvalgt ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og/eller ved Europa-Kommissionens efterfølgende gennemgang af det kopierede elektroniske materiale.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan videregive alle oplysninger til Europa-Kommissionen for at bistå i dennes håndhævelse af forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Det forudsættes, at de oplysninger, der videregives, er nødvendige for, at Europa-Kommis-

sionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen, herunder at undersøge finansielle bidrag fra myndigheder i lande uden for EU med henblik på at vurdere, om sådanne udenlandske subsidier fordrejer konkurrencen i det indre marked.

Dette indebærer, at der f.eks. vil kunne videregives oplysninger om navne, mailadresser og arbejdsrelateret korrespondance. Der vil også kunne videregives oplysninger om enkeltmandsvirksomheder. I de tilfælde, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gennemfører en kontrolundersøgelse i en virksomhed på Europa-Kommissionens vegne med henblik på, at de indsamlede oplysninger kan indgå i Europa-Kommissionens undersøgelse af en sag, er der pligt til at videregive potentielt meget betydelige mængder virksomhedsinterne data.

Databeskyttelsesforordningen indeholder et nationalt råderum til at supplere databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling af personoplysninger.

For så vidt angår almindelige personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, at der er mulighed for at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af dele artikel 6, stk. 1. Det gælder artikel 6, stk. 1, litra c, hvorefter behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Det gælder endvidere artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af almindelige personoplysninger kan ske, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det er vurderingen, at behandlingen af almindelige personoplysninger efter de foreslåede bestemmelser i §§ 1-4 kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, jf. stk. 2 og 3, idet Danmark efter forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, har pligt til at samarbejde effektivt med Europa-Kommissionen, der er eneåndhæver af forordningen, om anvendelse af forordningen, og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil i overensstemmelse med denne lov skulle bistå Europa-Kommissionen med at tilvejebringe oplysninger ved gennemførelse af kontrolundersøgelser og anden informationsindsamling til brug for Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen og undersøgelse af, om finansielle bidrag fordrejer konkurrencen i det indre marked.

For så vidt angår følsomme personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g, at der må behandles følsomme personoplysninger, såfremt behandlingen er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder.

Det er vurderingen, at en eventuel undtagelsesvis behandling af følsomme personoplysninger efter de foreslåede bestemmelser §§ 2 og 3 kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g, jf. artikel 6, stk. 1, litra c eller e. Det er vurderingen, at de foreslåede bestemmelser vil leve op til kravene i forordningens artikel 9, stk. 2, litra g, idet Danmark efter forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, har pligt til at samarbejde effektivt med Europa-Kommissionen, der er ene-håndhæver af forordningen, om anvendelse af forordningen, herunder at bistå Europa-Kommissionen med at tilvejebringe oplysninger ved gennemførelse af kontrolundersøgelser og anden informationsindsamling til brug for Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen.

Det vurderes, at en eventuel undtagelsesvis behandling af følsomme oplysninger står i rimeligt forhold hertil. Der lægges i den forbindelse vægt på, at når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved f.eks. en kontrolundersøgelse indsamler en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier hos en virksomhed, sker det for at indsamle oplysninger om virksomheden. Dataindholdet fra elektroniske medier vil dog undtagelsesvis kunne indeholde følsomme personoplysninger, og det kan derfor i praksis ikke undgås, at sådanne oplysninger også vil kunne blive kopieret. Disse oplysninger vil imidlertid som altovervejende hovedregel ikke være relevante for sagen og vil i så fald ikke blive udvalgt ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og/eller ved Europa-Kommissionens efterfølgende gennemgang af det kopierede elektroniske materiale.

Erhvervsministeriet skal afslutningsvis bemærke, at det forudsættes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen, herunder de grundlæggende principper i forordningens artikel 5, også skal iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

Der foreslås særlige regler for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indsamling, gennemgang og opbevaring af materiale fra en kontrolundersøgelse. Den virksomhed, der er genstand for kontrolundersøgelsen, vil således have krav

på at overvære gennemgangen og udvælgelsen af oplysninger. Endvidere foreslås det, at kopien af dataindholdet herefter bliver sikret mod læsning. Endelig foreslås kopien af dataindholdet at blive slettet, hvis dataindholdet ikke indeholder oplysninger, der er nødvendige for, at Europa-Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen. Beslutter Europa-Kommissionen at gå videre med sagen, skal de indsamlede data efter lovforslaget slettes, når sagen er endeligt afgjort.

For nærmere om begrænsning af databeskyttelsesforordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigtshenvises til afsnit 3.2.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 10. juli 2024 til den 22. august 2024 (44 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Asfaltindustrien, Brancheforeningen Cirkulær, Bryggeriforeningen, Bygherreforeningen, CO-Industri, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Nationalbank, Dansk Annoncørforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Skovforening, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Forlag, Danske Malermestre, Danske Medier, Dansk Person Transport, Danske Vognmænd, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Forsikring & Pension, FSR - Danske Revisorer, Green Power Denmark, Horesta, Ingeniørforeningen, ITD, Kommunernes Landsforening (KL), Kooperationsnet, Landbrug & Fødevarer, Lederne, Liberale Erhvervsråd, Lokale Pengeinstitutter, Offentligt Ansattes Organisationer, Rigsrevisionen, SMV Danmark og TEKNIQ.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang, hvis nej, angiv »ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang, hvis nej, angiv »ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Meget begrænset. Under 4 mio. kr. årligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som håndteres inden for de eksisterende økonomiske rammer. Ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervs- livet	Ingen	Ingen eller meget begrænsede.
Administrative konsekvenser for er- hvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borger- ne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, gælder umiddelbart i Danmark og skal ikke gennemføres i national ret.</p> <p>Lovforslaget supplerer forordningen i forhold til forordningens artikel 14, stk. 7, som forpligter medlemsstaterne til at gennemføre national lovgivning, der giver hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på Europa-Kommissionens anmodning og vegne kan gennemføre kontrolundersøgelser m.v. i Danmark.</p>	
Er i strid med de principper for imple- mentering af erhvervsrettet EU-regule- ring/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives. Det samme gælder, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, herunder når fortrolighed følger af en EU-retlig eller folkeretlig forpligtelse eller lignende, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 2, 2. pkt. En sådan forpligtelse kan f.eks. være foreskrevet i en EU-forordning.

Forvaltningslovens § 28 regulerer, i hvilke tilfælde en forvaltningsmyndighed må videregive fortrolige oplysninger til en anden dansk forvaltningsmyndighed. Bestemmelsen

omfatter dog ikke videregivelse af personoplysninger, der er omfattet af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1.

I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, kan almindelige (typisk ikke-fortrolige og almindeligt fortrolige) personoplysninger behandles, herunder videregives, hvis videregivelse er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Omfattet af udtrykket »retlig forpligtelse« er bl.a. forpligtelser, der følger af EU-ret. Det er ikke en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at den retlige forpligtelse angår selve videregivelsen. Det er tilstrækkeligt, at udvekslingen af oplysninger er en forudsætning for, at myndigheden kan udføre deres retlige forpligtelser. Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, at behandling af almindelige personoplysninger kan ske, når videregivelse er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, kan oplysninger af

fortrolig karakter, som ikke er omfattet af stk. 1, videregives til en anden forvaltningsmyndighed, bl.a. når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysninger skal videregives (nr. 2), eller det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe (nr. 3). Bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 2, omfatter alene fortrolige oplysninger, f.eks. om en virksomheds forretningshemmeligheder. Ikke-fortrolige oplysninger kan som udgangspunkt frit videregives til en anden forvaltningsmyndighed.

Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, fastsætter ikke særskilte regler om medlemsstaternes beføjelser, når de skal bistå Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes håndhævelse af forordningen, idet der netop henvises til medlemsstaternes nationale lovgivning herom. Forordningen fastsætter derfor heller ikke særskilte regler om de enkelte nationale beføjelsers forhold til offentlighed og databeskyttelsesforordningen. Forordningen fastsætter dog visse regler om tavshedspligt og fortrolighed.

Det følger af forordningens artikel 43, stk. 2, at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen, deres tjenestemænd og andre personer, der arbejder under deres tilsyn, sørger for beskyttelse af fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under anvendelse af forordningen, i overensstemmelse med relevante regler. Med henblik herpå må de ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, og som de har fået kendskab til i medfør af denne forordning.

Videregivelsesreglerne i forvaltningslovens § 28, stk. 2, og databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, sammenholdt med forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, vil som udgangspunkt efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde kunne sikre mulighed for den nødvendige og tilstrækkelige udveksling af oplysninger mellem danske forvaltningsmyndigheder som led i bistanden til Europa-Kommissionen, der håndhæver forordningen.

Det foreslås dog med § 1, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger fra og videregive oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder som led i anvendelsen af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at det ved lov fastsættes udtrykkeligt, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har adgang til at indhente oplysninger fra og videregive oplysninger til andre (danske) forvaltningsmyndigheder for at kunne bistå Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 og 10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat regler, der giver en dansk myndighed hjemmel til at kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser på Europa-Kommissionens anmodning og på dennes vegne, jf. forordningens artikel 14, stk. 7, med henblik på, at Europa-Kommissionen kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Det foreslås i 1. pkt., at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen af en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person kan kræve alle oplysninger, som den pågældende har adgang til, og som skønnes nødvendige for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan yde bistand til Europa-Kommissionen i forbindelse med Europa-Kommissionens udførelse af opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Formålet med bestemmelsen er, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger for at yde Europa-Kommissionen den bistand, der er forudsat i forordningens artikel 14, stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse er afledt af forordningens artikel 13, stk. 2, hvorefter Europa-Kommissionen kan kræve, at en virksomhed, der undersøges, fremlægger alle nødvendige oplysninger, og artikel 14 om kontrolundersøgelser.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil kunne kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.

Oplysningspligten efter 1. pkt. vil påhvile en virksomhed, en virksomhedssammenslutning og enhver anden juridisk person. Virksomhed skal forstås i overensstemmelse med det funktionelle virksomhedsbegreb i EU-retten. Begrebet enhver anden juridisk person omfatter f.eks. kommuner og statslige myndigheder.

Efter den foreslåede bestemmelse kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kræve alle oplysninger, der skønnes nødvendige for at yde bistand til Europa-Kommissionens anvendelse af forordningen om udenlandske subsidier. I praksis vil det være Europa-Kommissionen, der angiver, hvilke oplysninger Kommissionen ønsker at indhente til brug for en undersøgelse, hvorefter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil indhente disse oplysninger. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil skulle beskrive klart over for virksomheder m.v., hvilke oplysninger der kræves.

Det foreslås i 2. pkt., at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken styrelsen skal have modtaget de oplysninger, som kræves efter 1. pkt.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen konkret fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken de krævede oplysninger skal modtages.

Fristen fastsættes, så virksomheden m.v. har mulighed for at fremskaffe de pågældende oplysninger samtidig med, at der også tages hensyn til Europa-Kommissionens muligheder for en effektiv håndhævelse. En frist på 2 uger vil formentlig være et rimeligt udgangspunkt i de fleste sager.

De krævede oplysninger skal være i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip. Et krav om oplysninger vil i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip ikke stå i et rimeligt forhold til formålet, hvis modtageren af kravet pålægges uforholdsmæssigt store omkostninger eller urimeligt besvær med at fremskaffe de krævede oplysninger. Det vil være proportionalt, at oplysninger, som en virksomhed m.v. har adgang til, herunder hos sin databehandler, fremskaffes. Dette gælder også, hvis databehandleren er i et tredjeland.

En undladelse af at efterkomme et krav om oplysninger i forbindelse med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens bistand til Europa-Kommissionens undersøgelse efter forordningen vil kunne indebære, at der pålægges tvangsbøder eller idømmes bøder, jf. lovforslagets § 7 og § 8.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Europa-Kommissionen har efter forordningen en række undersøgelsesbeføjelser til at indhente alle nødvendige oplysninger, herunder til at kræve oplysninger og gennemføre kontrolundersøgelser (eventuelt med bistand fra medlemsstaterne). For så vidt angår de kontrolundersøgelser, hvor en myndighed i henhold til forordningen alene bistår Europa-Kommissionen, når Europa-Kommissionen selv gennemfører kontrolundersøgelser i Danmark, jf. artikel 14, stk. 5 og 6, gælder forordningens bestemmelser umiddelbart. Europa-Kommissionen kan således efter forordningen allerede i dag foretage de nødvendige undersøgelser, herunder med bistand fra medlemsstaterne for at håndhæve forordningens regler.

Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat regler, der giver en dansk myndighed hjemmel til at kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser på Europa-Kommissionens anmodning og på dennes vegne, jf. forordningens artikel 14, stk. 7, med henblik på, at Europa-Kommissionen kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Formålet med bestemmelsen er at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelse til at gennemføre kontrolundersøgelser for at yde Europa-Kommissionen den bistand, der er forudsat i forordningens artikel 14, stk. 7. For så vidt angår de kontrolundersøgelser, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i henhold til forordningen alene bistår Europa-Kommissionen, når Europa-Kommissionen selv gennemfører kontrolundersøgelser i Danmark, jf. artikel 14, stk. 5 og 6, gælder forordningens bestemmelser umiddelbart.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og ledsagende personer, som styrelsen har bemyndiget eller udpeget hertil, for at yde bistand til Europa-Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 5-7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, kan foretage uanmeldte kontrolundersøgelser, der indebærer, at styrelsen får adgang til en virksomheds eller en virksomhedssammenslutnings lokaler, grunde og transportmidler med henblik på at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, som den kontrollerede enhed har adgang til, uanset hvilket medie de er lagret på.

De bemyndigede eller udpegede personer – som eksempelvis kan være personer fra andre myndigheder, som bistår Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med f.eks. IT-tekniske kompetencer under kontrolundersøgelsen – vil ikke selvstændigt kunne gennemføre en kontrolundersøgelse, men vil alene have beføjelse til at bistå Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen under styrelsens kontrolundersøgelse.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmaterialer, bøger og andre forretningspapirer.

Virksomheden og virksomhedssammenslutningen har pligt til at underkaste sig en kontrolundersøgelse, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gennemfører på vegne af Europa-Kommissionen, og en virksomhed m.v. har pligt til at samarbejde med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om kontrolundersøgelsens gennemførelse. Virksomhed skal forstås i overensstemmelse med det funktionelle virksomhedsbegreb i EU-retten.

Det indebærer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal have adgang til virksomhedens lokaler, grunde og transportmidler, herunder til aflåste skabe, skuffer og biler, ligesom styrelsen skal have adgang til at tage kopi af enhver oplysning, som virksomheden har adgang til, uanset hvilket medie den er lagret på.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i forbindelse med en kontrolundersøgelse kan afkræve forklaringer fra virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller ansatte om faktiske oplysninger eller dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil kunne afkræve mundtlige forklaringer fra virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller ansatte om faktiske oplysninger eller dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar.

De personer, der under kontrolundersøgelsen vil kunne afkræves en forklaring, er repræsentanter for eller ansatte i den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, der er undergivet kontrolundersøgelsen. Udtrykket »repræsentanter

eller ansatte« skal fortolkes bredt, idet enhver ejer, medejer eller ansat, der kan repræsentere virksomheden, vil kunne afkræves en forklaring. De spørgsmål, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil være berettiget til at stille i forbindelse med afgivelsen af en forklaring, vil skulle være præcise og vedrøre genstanden for kontrolundersøgelsen. Det vil navnlig dreje sig om spørgsmål, der tjener til opklaring af, hvor bøger og andre forretningspapirer befinder sig, hvorledes disse er systematiseret, eller hvorfor visse dokumenter mangler. Endvidere vil der kunne stilles spørgsmål til indholdet af disse bøger og forretningspapirer m.v. før, under og efter undersøgelsen heraf. Der vil ikke kunne opstå problemstillinger i forhold til forbuddet mod selvinkriminering, idet Europa-Kommissionens konstatering af, om der er tale om udenlandske subsidier, der fordrejer konkurrencen i det indre marked, ikke er en konstatering af, at der er begået et ulovligt forhold, men konstateringen af en markedssituation, som skal afhjælpes med de rette foranstaltninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at opbevares en virksomheds eller virksomhedssammenslutnings oplysninger hos eller behandles af en ekstern databehandler, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen få adgang til den eksterne databehandlers lokaler med henblik på dér at gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysningerne, jf. *stk. 1*. Adgangen vil forudsætte, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at få adgang til de pågældende oplysninger direkte fra den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, som er genstand for kontrolundersøgelsen.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse vil være, at hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke kan få adgang til oplysningerne direkte i den virksomhed m.v., som kontrolundersøgelsen angår, vil styrelsen få adgang til den eksterne databehandlers lokaler med henblik på dér at gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysningerne. Databehandler skal forstås i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens databehandler-begreb, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 8.

I sagens natur vil den pågældende virksomhed m.v. i sådanne tilfælde være inddraget og varslet, inden den eksterne databehandler besøges. Virksomheden m.v. vil endvidere få tilbud om at være til stede under besøget hos den eksterne databehandler. Den foreslåede adgang til en ekstern databehandler vil skulle udøves med mindst mulig indvirkning på den eksterne databehandlers drift, ligesom kopiering eller medtagelse af materiale m.v. ikke må få følger for andre virksomheder, der ikke er genstand for en kontrolundersøgelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kontrolundersøgelser kun kan finde sted efter indhentet retskendelse og mod behørig legitimation.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forud for iværksættelse af en kontrolundersøgelse skal indhente en retskendelse, og at repræsentanter for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og

andre ledsagende personer under kontrolundersøgelsen er i besiddelse af behørig legitimation.

Dette svarer til det, der gælder inden for konkurrencelovens område, jf. konkurrencelovens § 18, stk. 9, jf. stk. 3. Europa-Kommissionen forventes i forbindelse med en anmodning efter forordningens artikel 14, stk. 7, om at gennemføre en nødvendig kontrolundersøgelse på Europa-Kommissionens vegne at angive genstand og formål for kontrolundersøgelsen, som vil danne grundlag for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beslutning forud for begæringen om en retskendelse til at gennemføre en sådan kontrolundersøgelse.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indsamle en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier, der er omfattet af kontrolundersøgelsen, med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien i styrelsens lokaler eller andre udpegede lokaler.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil kunne indsamle en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier omfattet af kontrolundersøgelsen med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien i styrelsens lokaler eller andre udpegede lokaler.

Indsamlingen vil f.eks. kunne foregå ved, at der sker en overførsel fra en virksomheds m.v. lagringsmedie, eller ved en overførsel fra en virksomheds m.v. online facilitet (»cloud-services«), hvor dataindholdet måtte være lagret, til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det vil selvsagt skulle være en kopi af de elektroniske medier hos den, der omfattes af kontrolundersøgelsen. Gennemgang af dataindholdet i den indsamlede kopi vil almindeligvis finde sted i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens lokaler eller i andre udpegede lokaler. Søgninger i andre udpegede lokaler bør kun ske i ekstraordinære tilfælde, hvor eksempelvis sagens størrelse, herunder mængden af data, gør det hensigtsmæssigt at flytte søgningerne til andre lokaler, hvor det er muligt at håndtere sådanne omfattende sager. Hvis dette måtte blive nødvendigt, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skulle træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på sikring af, at søgningerne i det elektroniske materiale sker på betryggende vis. Det vil bl.a. indebære sikring af, at materialet ikke kan tilgås af andre end de medarbejdere i styrelsen, som er udpeget til at behandle den pågældende sag.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at de indsamlede data skal forsegles eller på anden måde sikres mod læsning, inden kontrolundersøgelsen afsluttes.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse vil være, at kopien med de indsamlede data skal forsegles eller på anden måde sikres mod læsning, når kontrolundersøgelsen afsluttes. Sikringen skal leve op til reglerne om behandlingssikkerhed, herunder databeskyttelsesforordningens artikel 32.

De indsamlede data skal således sikres mod læsning, indtil de åbnes for læsning, jf. forslaget til 3. pkt. nedenfor. Denne sikring skal ske, inden kontrolundersøgelsen afsluttes. Såvel den, som er genstand for en kontrolundersøgelse, som Kon-

kurrence- og Forbrugerstyrelsen vil have en interesse i at kunne konstatere eventuelle brud af sikringen. Bestemmelsen fastsætter ikke egentlige krav til forseglingen eller anden sikring. Det afgørende er, at det skal kunne konstateres, om forseglingen eller øvrig sikring mod læsning er blevet brudt.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, vil kunne kræve, at denne selv eller en af denne udpeget repræsentant overværer, at de indsamlede data gøres tilgængelige for læsning, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gennemgår det indsamlede materiale.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at en repræsentant for den kontrolundersøgte virksomhed m.v. vil have ret til at overvære, dels at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bryder forseglingen eller den øvrige sikring af de data, som er indsamlet under kontrolundersøgelsen, og dels, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen foretager søgninger i det pågældende materiale.

I praksis vil dette foregå i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens lokaler, hvor den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, eller en af denne udpeget repræsentant kan overvære, både at de indsamlede data gøres tilgængelige for læsning, og styrelsens gennemgang af dataindholdet. Med udtrykket »overværer« vil det ikke være et krav, at de pågældende skal være fysisk tilstede. Det vil således også være muligt for de pågældende virtuelt at overvære åbningen eller gennemgangen af de indsamlede data.

Det foreslås i *stk. 4, 4. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har pligt til senest 40 hverdage efter kontrolundersøgelsens afslutning at give en kopi af de oplysninger, som styrelsen måtte have taget fra de indsamlede data, til den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, jf. dog *stk. 7*.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen senest 40 hverdage efter kontrolundersøgelsens afslutning skal give den kontrolundersøgte virksomhed m.v. en kopi af de oplysninger, som styrelsen måtte have taget under styrelsens søgninger i de indsamlede data fra kontrolundersøgelsen.

Med udtrykket »hverdage« forstås mandag-fredag bortset fra helligdage, juleaftensdag og nytårsaftensdag.

Endvidere foreslås det i *stk. 4, 5. pkt.*, at når gennemgangen af de indsamlede data er gennemført, skal dataene sikres mod læsning.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelsesfase – der som angivet i forslaget til *4. pkt.*, maksimalt vil kunne vare 40 hverdage fra kontrolundersøgelsens afslutning – er afsluttet, skal de indsamlede data fra kontrolundersøgelsen sikres mod læsning.

Det foreslås i *stk. 4, 6. pkt.*, at de indsamlede oplysninger skal slettes, hvis Europa-Kommissionen vurderer, at materialet ikke indeholder oplysninger, der er nødvendige for at

udføre Europa-Kommissionens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at den, der er genstand for en kontrolundersøgelse, vil have krav på, at de indsamlede data slettes, hvis de efter Europa-Kommissionens vurdering ikke er nødvendige for Europa-Kommissionens håndhævelsen af forordning.

Det foreslås i *stk. 4, 7. pkt.*, at hvis Europa-Kommissionen beslutter at gå videre med sagen, skal de indsamlede data slettes, når sagen er endeligt afgjort.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at den, der er genstand for en kontrolundersøgelse, vil have krav på, at de indsamlede data slettes, når Europa-Kommissionen har afsluttet sagen endeligt, herunder ved diverse appelinstanser.

Efter forordningen er det udelukkende Europa-Kommissionen, som har kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorvidt der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, og eventuelt træffe afgørelse om afhjælpning m.v. af sådanne fordrejninger. Det følger af forordningens artikel 11, *stk. 5*, at Europa-Kommissionen bestræber sig på så vidt muligt at træffe en afgørelsen inden for 18 måneder fra indledning af en tilbunds gående undersøgelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at gør virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens forhold, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samme dag, som kontrolundersøgelsen foretages, at få adgang til eller tage kopi af oplysningerne, jf. *stk. 1, 2 og 4*, kan styrelsen forsegle de relevante forretningslokaler og oplysninger og har op til tre hverdage herefter, jf. dog *stk. 7*.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan forsegle oplysninger og/eller lokaler i op til tre hverdage, hvis det på grund af virksomhedens m.v. forhold ikke under kontrolundersøgelsen har vist sig muligt at opnå adgang til eller tage kopi af oplysningerne.

Adgangen til at foretage en sådan forsegling vil være begrænset til de særlige tilfælde, hvor forhold hos den kontrolundersøgte virksomhed m.v. gør, at det ikke er muligt at få adgang til eller tage kopi af oplysningerne på stedet. Det kan f.eks. ske, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke kan få adgang til en bærbar computer, der anvendes af virksomhedens ansatte, og som er central i forhold til kontrolundersøgelsen, fordi vedkommende er bortrejst, og ingen i virksomheden har adgang til computerens password.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen under de samme betingelser som i *stk. 5* kan medtage de oplysninger eller det medium, hvorpå oplysningerne befinder sig, med henblik på kopiering.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan medtage oplysninger

eller et medium, hvor oplysningerne befinder sig, med henblik på kopiering.

Anvendelsen af forslaget i stk. 6, 1. pkt., skal ses i sammenhæng med anvendelsen af stk. 5 om forsegling. De to bestemmelser udgør et supplement til hinanden, og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil som udgangspunkt i samråd med den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, og ud fra proportionalitetsprincippet skulle vælge det indgreb, der er mindst byrdefuldt for den pågældende, men som styrelsen samtidig anser for et nødvendigt indgreb. Det vil herudover være en betingelse, at medtagelsen af oplysninger eller et medium skyldes den pågældendes forhold, jf. også betingelsen efter den foreslåede bestemmelse i stk. 5. Adgangen hertil vil således være begrænset til de særlige tilfælde, hvor forhold hos den kontrolundersøgte virksomhed m.v. gør, at det ikke er muligt at få adgang til eller kopiere oplysningerne eller mediet på stedet. Der kan forekomme tilfælde, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har grundlag for at tro, at en ansat f.eks. har slettet alle filer på sin computer, tablet eller mobiltelefon, lige før styrelsen skal undersøge den. I sådanne særlige tilfælde kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen have behov for at medtage den pågældende computer, tablet eller mobiltelefon med henblik på ved anvendelse af særligt udstyr at få adgang til enheden eller reetablere slettede informationer.

Videre foreslås det i *stk. 6, 2. pkt.*, at det materiale, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har taget med, sammen med et sæt kopier af de oplysninger, som styrelsen har taget til brug for en nærmere gennemgang, skal tilbageleveres til virksomheden m.v. senest tre hverdage efter kontrolundersøgelsen, jf. dog stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen senest tre hverdage efter en kontrolundersøgelse til virksomheden m.v. skal tilbagelevere det materiale, der er taget med, sammen med et sæt kopier af de oplysninger, som styrelsen har taget til brug for en nærmere gennemgang.

Det foreslås i *stk. 7*, at fristerne i stk. 4-6 i særlige tilfælde kan forlænges. Forslaget vil medføre, at fristen på de 40 hverdage, jf. den foreslåede stk. 4, og fristerne på tre hverdage til henholdsvis opretholdelse af en forsegling, jf. den foreslåede stk. 5, og til aflevering af medtagne oplysninger og medier, jf. den foreslåede stk. 6, vil kunne forlænges i særlige tilfælde. Ved vurderingen af, om der er tale om særlige tilfælde, vil der bl.a. kunne lægges vægt på kontrolundersøgelsens størrelse og kompleksitet. Det vil afhænge af de konkrete omstændigheder, hvor lang tid fristen forlænges, men almindelige proportionalitetsovervejelser vil indgå i den konkrete vurdering i det enkelte tilfælde.

Det foreslås i *stk. 8, 1. pkt.*, at politiet yder bistand ved udøvelsen af beføjelserne efter stk. 1, 2 og 4-6. Det foreslås samtidig i *stk. 8, 2. pkt.*, at erhvervsministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte nærmere regler herom. Der vil kunne fastsættes nærmere regler om politiets

bistand til at sikre kontrolundersøgelsens gennemførelse, herunder adgang til lokaler m.v.

Hvis en virksomhed m.v. modsætter sig en kontrolundersøgelse i forbindelse med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens bistand til Europa-Kommissionens undersøgelse efter forordningens artikel 14, stk. 7, vil det kunne indebære, at der pålægges tvangsbøder eller idømmes bøder, jf. lovforslagets § 7 og 8.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives. Det samme gælder bl.a., når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, herunder når fortrolighed følger af en EU-retlig eller folkeretlig forpligtelse eller lignende, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 2. En sådan pligt kan f.eks. være foreskrevet i en EU-forordning.

Forvaltningslovens § 28 regulerer, i hvilke tilfælde en forvaltningsmyndighed må videregive fortrolige oplysninger til en anden dansk forvaltningsmyndighed. Bestemmelsen omfatter ikke videregivelse af personoplysninger, der er omfattet af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1.

I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, kan almindelige (typisk ikke-fortrolige og almindeligt fortrolige) personoplysninger behandles, herunder videregives, hvis videregivelse er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Omfattet af udtrykket »retlig forpligtelse« er bl.a. en forpligtelse, der følger af EU-ret. Det er ikke en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at den retlige forpligtelse angår selve videregivelsen. Det er tilstrækkeligt, at udvekslingen af oplysninger er en forudsætning for, at myndigheden kan udføre deres retlige forpligtelser. Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, at behandling af almindelige personoplysninger kan ske, når videregivelse er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Databeskyttelsesforordningen indeholder et nationalt råderum til at supplere databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling af personoplysninger.

Europa-Kommissionen er den eneste myndighed, der har kompetence til at håndhæve forordningen. Europa-Kommissionens ene håndhævelse af forordningen er dog baseret på, at medlemsstaterne løbende bistår Europa-Kommissionen med at indhente oplysninger.

Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, fastsætter ikke særskilte regler om medlemsstaternes beføjelser, herunder forholdet til databeskyttelsesforordningen, når de skal bistå Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes håndhævelse af forordningen, jf. artikel 14, stk. 7, idet der netop henvises til medlemsstaternes nationale lovgivning herom. Forordningen fastsætter dog visse regler om tavshedspligt og fortrolighed.

Det følger af forordningens artikel 43, stk. 2, at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen, deres tjenestemænd og andre personer, der arbejder under deres tilsyn, søger for beskyttelse af fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under anvendelse af forordningen, i overensstemmelse med relevante regler. Med henblik herpå må de ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, og som de har fået kendskab til i medfør af denne forordning.

For at Europa-Kommissionen kan løse sine opgaver efter forordningen forelægger medlemsstaterne på Europa-Kommissionens anmodning alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen, jf. forordningens artikel 13, stk. 5. Medlemsstaterne bistår også Europa-Kommissionen ved gennemførelse af kontrolundersøgelser på deres område, jf. artikel 14, stk. 5 og 6.

Det følger også af forordningens artikel 35, stk. 1, at hvis en medlemsstat mener, at udenlandske subsidier måske forekommer og måske fordrejer det indre marked, skal medlemsstaten videregive oplysningen herom til Europa-Kommissionen. Efter forordningens artikel 36, stk. 1, kan Europa-Kommissionen også foretage en markedsundersøgelse af en bestemt sektor, en bestemt type økonomisk aktivitet eller brug af et bestemt støtteinstrument, og Kommissionen kan i den forbindelse anmode medlemsstater om at fremlægge oplysninger.

I forordningens artikel 42, stk. 4, er det fastsat, at en virksomheds ret til indsigt i Europa-Kommissionens sagsakter ikke omfatter medlemsstaternes fortrolige oplysninger eller interne dokumenter, og navnlig ikke korrespondance mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaterne.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i henhold til forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, kan videregive alle oplysninger til Europa-Kommissionen med henblik på at understøtte Europa-Kommissionens anvendelse af forordningen, herunder fortrolige oplysninger.

Det foreslås i § 4, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til Europa-Kommissionen kan videregive alle oplysninger for at bistå Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Den foreslåede bestemmelse omfatter også oplysninger, der er omfattet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tavshedspligt.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse vil være, at det med denne særlige hjemmel fastsættes udtrykkeligt, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan videregive alle oplysninger til Europa-Kommissionen med henblik på at understøtte anvendelsen af forordningen. Det forudsættes, at de oplysninger, der videregives, er nødvendige for, at Europa-Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 og 10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Efter offentlighedsloven er udgangspunktet, at enhver kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed. Der gælder imidlertid en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Efter offentlighedslovens § 15, stk. 1, skal dokumenter, der er modtaget eller afsendt af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed, journaliseres, i det omfang dokumentet har betydning for en sag eller sagsbehandlingen i øvrigt. Det samme gælder interne dokumenter, der foreligger i endelig form.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i 1. pkt., at lov om offentlighed i forvaltningen ikke gælder for sager og undersøgelser efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse vil være, at offentlighedsloven ikke vil finde anvendelse for sager og undersøgelser efter denne lov. Det vil indebære, at retten til aktindsigt efter offentlighedsloven ikke finder anvendelse.

Det foreslås i 2. pkt., at det samme gælder, når oplysninger modtaget eller tilvejebragt efter denne lov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse vil være, at de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget eller tilvejebragt til brug for sager og undersøgelser efter denne lov, og som videregives til en anden forvaltningsmyndighed, heller ikke vil være underlagt aktindsigt efter offentlighedsloven.

Det foreslås i stk. 2, at § 15 i lov om offentlighed i forvaltningen gælder for sådanne sager og undersøgelser.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil særligt være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har pligt til at journalisere dokumenter, der er modtaget eller afsendt som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed efter denne lov i det omfang, dokumentet har betydning for en sag eller sagsbehandlingen i øvrigt, jf. offentlighedslovens § 15, stk. 1. Det gælder også interne dokumenter, der foreligger i endelig form.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14 pålægger en dataansvarlig myndighed en oplysningspligt i forbindelse med indsamling af personoplysninger. Den dataansvarlige har som udgangspunkt pligt til at give en fysisk person (den registrerede) en række oplysninger, når den dataansvarlige indsamler oplysninger om vedkommende. Hvis oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede selv, indebærer oplysningspligten, at der skal gives underretning til den registrerede om bl.a. identiteten på den dataansvarlige eller dennes repræsentant, formålene med behandlingen, kategorierne af personoplysningerne, hvilken kilde personoplysningerne hidrører fra og retten til at anmode om indsigt, jf. artikel 14, stk. 1 og stk. 2.

Databeskyttelsesforordningens artikel 15 giver den registrerede ret til indsigt, når der behandles oplysninger om vedkommende. Den registreredes indsigtsret omfatter en ret til en kopi af de personoplysninger, der behandles, jf. artikel 15, stk. 3. Herudover har den registrerede krav på en række oplysninger, herunder bl.a. oplysning om kategorierne af personoplysninger, hvorfra de stammer, og med hvilket formål de behandles, jf. artikel 15, stk. 1.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 6, at i sager og undersøgelser efter denne lov finder reglerne om oplysningspligt og indsigtsret i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen ikke anvendelse.

Dette er begrundet i databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 1, litra e, h og i. Databeskyttelsesforordningens artikel 23 giver mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse forordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigtsret, bl.a. når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til vigtige samfundsmæssige målsætninger (artikel 23, stk. 1, litra e), kontrol- og tilsynsfunktioner (artikel 23, stk. 1, litra h) og beskyttelse af den registrerede eller andres rettigheder (artikel 23, stk. 1, litra i).

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at de

registrerede ikke skal have tilsendt en underretning i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, hvis der måtte blive registreret personoplysninger om dem i en sag eller en undersøgelse efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere, at de registrerede ikke har en indsigtsret i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 15 i sager og undersøgelser efter denne lov. Forslaget indebærer, at der hverken er adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven eller indsigt efter databeskyttelsesloven i sager og undersøgelser efter denne lov.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er i relation til disse oplysninger dataansvarlige, jf. artikel 23, stk. 2, litra e. Endvidere er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forpligtet til at journalisere og arkivere alle oplysninger i sager og undersøgelser efter denne lov og i overensstemmelse med de almindelige regler for statslige myndigheder i bl.a. offentlighedsloven og arkivloven.

Forslaget berører ikke virksomhedernes, herunder enkeltmandsvirksomheders, ret til at modtage oplysninger m.v. i forbindelse med en kontrolundersøgelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den, der undlader 1) at afgive fuldstændige og korrekte eller retvisende oplysninger som svar på en anmodning om oplysninger efter § 2 eller undlader at afgive sådanne oplysninger inden for den fastsatte frist eller 2) at underkaste sig en kontrolundersøgelse efter § 3.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil få hjemmel til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til en virksomhed m.v. for ikke at efterkomme et krav om oplysninger m.v. eller for at modsætte sig en kontrolundersøgelse m.v.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens direktør har kompetence til at beslutte, om en virksomhed, virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person skal pålægges tvangsbøder.

I de tilfælde, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen pålægger en oplysningspligt efter den foreslåede bestemmelse i § 2, skal det være klart beskrevet, hvilke oplysninger der kræves, og hvad fristen for at afgive oplysningerne er. Dermed vil de forhold, der kan udløse administrative tvangsbøder, være let konstaterbare. Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indhenter oplysninger, vil det således klart skulle fremgå, hvilke oplysninger virksomheden m.v. skal afgive.

En afgørelse om at pålægge tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse kan indbringes for domstolene efter de almindelige regler.

Tvangsbøder vil kunne pålægges dagligt eller ugentligt. Hvis en virksomhed m.v. ikke betaler tvangsbøderne, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kunne anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at inddrive tvangsbøderne.

Tvangsbøder vil blive anvendt som et tvangsmiddel for at få den pågældende virksomhed m.v. til at efterleve et påbud, hvorfor ubetalte pålagte tvangsbøder vil bortfalde ved opfyldelse af den forpligtelse, der følger af påbuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at størrelsen af en tvangsbøde efter *stk. 1* kan udgøre op til 5 pct. af den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår pr. dag. Tvangsbøden beregnes fra den dato, der er angivet i afgørelsen om at pålægge tvangsbøder.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse er, at størrelsen af en daglig tvangsbøde vil tage udgangspunkt i den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår. Denne omsætning vil herefter skulle deles med 365 for at nå frem til den daglige omsætning. Størrelsen af en tvangsbøde vil kunne udgøre op til 5 pct. heraf. Hvis tvangsbøder i stedet pålægges ugentligt, vil det således skulle svare til, at der udstedes syv daglige tvangsbøder, idet beregningen stadig tager udgangspunkt i den daglige omsætning. Hvis de pågældende indgår i en koncern, vil det være koncernens daglige gennemsnitlige samlede omsætning på verdensplan, der skal lægges til grund for beregningen af en tvangsbøde.

Med det forudgående regnskabsår forstås det senest afsluttede regnskabsår forud for det tidspunkt, hvor manglende opfyldelse af påbuddet m.v. er sket eller påbegyndt.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil i medfør af bestemmelsen i § 2 kunne kræve, at en virksomhed m.v. inden for en rimelig fastsat frist fremlægger oplysninger om dens omsætning på verdensplan i et forudgående regnskabsår. Hvis en virksomhed indgår i en koncern, kan det f.eks. være oplysninger om den konsoliderede omsætning.

Ved vurderingen af, hvad der er en rimelig frist for at fremlægge disse oplysninger, skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen lægge vægt på omfanget og kompleksiteten af de oplysninger, der anmodes om. En frist på 2 uger vil formentlig være et rimeligt udgangspunkt i de fleste sager. Ved manglende eller ufuldstændige oplysninger om omsætning vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved beregning af tvangsbøder kunne tage udgangspunkt i offentligt tilgængelige oplysninger om en virksomheds m.v. årlige omsætning henholdsvis den årlige konsoliderede omsætning på verdensplan.

Hvis en virksomhed m.v. ikke vil fremlægge de krævede oplysninger, eller hvis de oplysninger en virksomhed m.v.

har afgivet til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skønnes at være ufuldstændige eller upålidelige, og der ikke foreligger offentligt tilgængelige oplysninger om en virksomheds m.v. årlige omsætning henholdsvis den årlige konsoliderede omsætning på verdensplan, vil styrelsen ved beregning af tvangsbøder kunne foretage et skøn i det konkrete tilfælde på grundlag af de oplysninger, som skønnes relevante og velegnede.

Bestemmelsen indebærer, at det vil skulle fremgå af afgørelsen om pålæggelse af tvangsbøder, fra hvilken dato tvangsbøden beregnes.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der 1) afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på krav om oplysninger efter § 2 eller undlader at afgive oplysningerne inden for den fastsatte frist, 2) modsætter sig en kontrolundersøgelse efter § 3, 3) som svar på spørgsmål, der er stillet under en kontrolundersøgelse, jf. § 3, *stk. 1*, 2. pkt. afgiver et ukorrekt eller vildledende svar eller undlader eller afviser at afgive et fuldstændigt svar eller 4) har brudt den forsegling, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har foretaget i medfør af § 3, *stk. 5*.

Ansvarssubjektet for overtrædelser som angivet i lovforslagets § 8, *stk. 1*, nr. 1, er virksomheder, virksomhedssammenslutninger og enhver anden juridisk person. Med hensyn til overtrædelser som angivet i lovforslagets § 8, *stk. 1*, nr. 2-4, er ansvarssubjektet den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, som er genstand for en kontrolundersøgelse. Der henvises også til lovforslagets § 8, *stk. 4*.

Det foreslås i *stk. 2*, at ved udmåling af bøder for overtrædelser af denne lov skal der tages hensyn til overtrædelsens grovhed, varighed og den pågældendes samlede koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår.

Fastsættelse af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10, herunder om skærpende og formildende omstændigheder.

Det foreslås i *stk. 3*, *1. pkt.*, at bøden kan udgøre op til 1 pct. af den pågældendes samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår. Indgår den pågældende i en koncern, kan bøden efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, *2. pkt.*, maksimalt udgøre 1 pct. af den samlede omsætning på verdensplan i den pågældende koncern i det foregående regnskabsår. Koncernbegrebet skal forstås i overensstemmelse med det selskabsretlige koncernbegreb.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse er, at der fastsættes et bødeloft på maksimalt 1 pct. af den pågældendes samlede koncernomsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen. I de tilfælde, hvor virksomhe-

den m.v. indgår i en koncern, kan bøden maksimalt udgøre 1 pct. af den samlede globale omsætning i den pågældende koncern i det foregående regnskabsår. Med det forudgående regnskabsår forstås det senest afsluttede regnskabsår forud for det tidspunkt, hvor manglende opfyldelse af påbuddet m.v. er sket eller påbegyndt.

Det foreslås i *stk. 4*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det følger af reglerne i straffelovens kapitel 5, at bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v. omfatter, medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, jf. straffelovens § 26, stk. 1. Endvidere omfatter strafansvaret enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de ovenfor nævnte selskaber, jf. straffelovens § 26, stk. 2. Det følger også, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1, 1. pkt.

Det følger af straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, at strafansvar som udgangspunkt forældes efter 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen.

Det foreslås i *stk. 5*, at strafansvar for overtrædelse af denne lov forældes efter 3 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den almindelige forældelsesfrist fraviges, således at forældelsesfristen bliver 3 år. Europa-Kommissionens beføjelse til at pålægge bøder i henhold til forordningens artikel 17 forældes også efter 3 år.

Til § 9

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025.

Forordningens bestemmelser om kontrolundersøgelser i artikel 14, stk. 5-7, finder anvendelse fra den 12. januar 2024.

Til § 10

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, finder ikke anvendelse for Færøerne og Grønland, der ikke er medlem af den Europæiske Union.

Der er tale om en lov om beføjelser i henhold til EU-lovgivning, som ikke gælder for Færøerne og Grønland.